

CORUÑA SPORT

EDICIÓN

TIME

EL PERIÓDICO DEL PARTIDO

REPORTAJE ESPECIAL:
EL DEPORTE EN ZAS

TRES PILARES PARA RENACER
TRES PILARES PARA RENACER
TRES PILARES PARA RENACER

Único tratamiento probado para artrosis y osteoporosis sin cirugía

Avda. Finisterre, 119 Bajo, A Laracha

981 61 28 28

www.clinicadiegoperez.com

Resonancia Magnética Terapéutica

clínica diego perez

ACEROoffice

Equipamiento integral de oficinas

Fabricantes de mamparas divisorias
Equipamiento integral de oficinas y colectividades

📍 Pontido 25B - 15181 Cambre, A Coruña

www.ACEROOffice.com | info@acerooffice.com | T: 981 656 055

Ofrecemos nuestros servicios en A Coruña, Lugo, Ourense y Pontevedra

[CONTENIDO]

COLABORADORES	04
RC DEPORTIVO	07
POLIDEPORTIVO	24
MOTOR	28
ESPECIAL ZAS	31

EDITORIAL

“Un mensaje claro: el Depor quiere volver”

Permanencia. Y gracias. No era el plan, ni mucho menos, pero fue el resultado final de una temporada decepcionante, salvada por Óscar Gilsanz. Con el equipo antepenúltimo, a tres puntos del colista en la jornada 12, el técnico brigantino cogió el timón en plena tormenta y lo llevó a puerto seguro con cuatro jornadas de margen. Un trabajo serio y eficaz que evitó un desenlace aún peor y dio un mínimo de dignidad a un año para olvidar.

Lo demás es ruido. Otro curso nefasto para una dirección deportiva que sigue sin dar una a derechas. Van ya cuatro ventanas de fichajes, y todas rozando lo grotesco. Fernando Soriano, que inexplicablemente continúa, afronta ahora su última bala. Su contrato acaba en junio y la confianza está bajo mínimos. Se lo juega todo este verano: o construye un proyecto a la altura, o se marcha por donde vino.

Con ese panorama, llega ahora Antonio Hidalgo. Y conviene decirlo claro: su fichaje no era necesario. El banquillo tenía dueño. Pero el club ha optado por cambiar, por volver a empezar. Hidalgo no tiene un gran currículum, pero sí dejó buenas sensaciones en la SD Huesca. Le tocará, eso sí, reconstruir desde las cenizas. Que sea bienvenido, pero que sepa a dónde viene: esto es el Depor.

En medio de todo, una luz. Yeremay se queda. Cuando varios clubes se preparaban para pagar su cláusula —unos 33 millones de euros—, el presidente Escotet reaccionó: le ofreció un contrato de estrella de Primera División para que siguiese en A Coruña. Y lo consiguió. Más allá del dinero, el gesto. El club ha decidido construir el proyecto en torno a Yeremay, y eso es mucho más que una renovación: es una declaración de intenciones.

Porque el Depor está cansado de ser un club que sobrevive. Quiere volver a ser un club que manda. Escotet lo ha dicho: las noches de Champions volverán a Riazor. Es una frase grande, puede que demasiado. Pero por primera vez en mucho tiempo, suena a algo más que un brindis al sol. Este club tiene músculo, ambición, dinero y masa social. Solo le falta lo más difícil: no volver a equivocarse.

Y si esta vez se acierta, si se pone sentido común donde solo hubo improvisación, si se vuelve a creer en lo que hizo grande a este escudo, entonces sí: que se preparen. Porque cuando el Depor vuelve, lo hace de verdad.

Álvaro Aldrey

STAFF

EDITA

JL PUBLICACIONES S.L.
AVDA. BUENOS AIRES, 5 - BAJO 2
15004 A CORUÑA

ATENCIÓN AL CLIENTE

881 124 648
698 140 808

E-MAIL: INFO@JLPUBLICACIONES.COM
WEB: WWW.JLPUBLICACIONES.COM

DIRECCIÓN

JOSÉ LUIS FERNÁNDEZ

REDACCIÓN

ÁLVARO ALDREY

DISEÑO Y MAQUETACIÓN

ANDRÉE MONTESINOS

PUBLICIDAD

CRISTINA OTERO
MERY TENREIRO
SALVADOR GONZÁLEZ
RODRIGO MARUGÁN

ADMINISTRACIÓN

EVELIN RUBERTE

FOTOGRAFÍA PORTADA

RC DEPORTIVO

DEPÓSITO LEGAL: C-1553-2018

COLABORADORES

PILY PARDO
DONATO GAMA
RAÚL INFANTE
JORGE URIACH
FERNANDO BLANCO
JORDI URIACH
ANTONIO RUIBAL

GRACIAS

QUEREMOS DAR LAS GRACIAS A TODOS NUESTROS LECTORES POR LO CUAL HEMOS ALCANZADO TAN ALTA CUOTA DE PARTICIPACIÓN EN LAS REDES SOCIALES.

HEMOS SUPERADO LAS 550.000 IMPRESIONES ENTRE LAS 3 REDES SOCIALES.

J.L. PUBLICACIONES S.L. informa que: Al amparo del Art. 32.1 de la Ley de Propiedad Intelectual, queda totalmente prohibida la reproducción total o parcial de artículos, fotografías y anuncios de esta publicación, sin autorización escrita de la Editorial. La Editorial no se responsabiliza de las opiniones, fotos y contenidos de sus colaboradores.

Si desas expresarnos tu opinión sobre nuestros números, comentarnos alguna sugerencia o te interesa encontrar algún tema en especial, por favor, háznoslo saber en la dirección de correo electrónico: info@jlpublicaciones.com

Síguenos en www.galiciasport.com y en las Redes Sociales:

JORGE URIACH

"Bienvenido Sr. Hidalgo"

Cuando todavía se está jugando el play-off para saber qué equipo consigue la tercera plaza de ascenso a Primera División, aquí estamos especulando con la confección de la plantilla para la próxima temporada.

Lo que ya es una realidad es que la dirección deportiva ha considerado que Óscar Gilsanz no era la persona indicada para estar en el banquillo del Dépor. Era un secreto a voces que no se contaría con el místico de Betanzos. Se recurrió a él cuando las cosas pintaban mal y lo cierto es que cumplió el objetivo de la permanencia, consiguiéndolo además de forma muy tranquila. Una vez logrado el encargo, un serie de derrotas consecutivas mancharon un poco el buen trabajo realizado. Puede ser lógico después de la tensión o quizás no había para más. Da la sensación que la dirección deportiva ha hecho un análisis parcial para exponer que no era el entrenador adecuado. Eso es hacer trampa. Óscar merecía sobradamente la renovación y deberían haberle dado la oportunidad de liderar al equipo desde el comienzo de un curso. El paso siguiente es haber contratado al reciente entrenador del Huesca, Antonio Hidalgo.

Buenas referencias por donde ha pasado aunque en pocas ocasiones arrancó de cero en un equipo. Le deseamos toda la suerte del mundo. Grandes éxitos porque también lo serán del Dépor.

Es complicado y exigente el banquillo del Dépor. Devoramos entrenadores con demasiada facilidad. ¿De verdad el culpable es el técnico? ¿No tiene responsabilidad el que confecciona una plantilla? En el caso nuestro, poquísimos aciertos en las ventanas de fichajes, si en verano flojeamos, ya no digo en el invierno. Se habla estos días de dos o tres refuerzos. Cuando lo leí, creí que era una inocentada, o que para la permanencia ya llega. Claro, ahora caigo, cuanto menos se ficha, más probabilidad de equivocarse en menor proporción. Podría ser.

Se le ofrece al Sr. Hidalgo un contrato por una temporada, más otra si se consigue el ascenso. Menos mal que no se contempla directo o a través del play-off, igual es para no añadir más presión. En mi caso, y estoy seguro que en el de la mayoría de los aficionados, nos da lo mismo con tal de subir a la máxima categoría.

O así me lo parece...

FERNANDO BLANCO

"Antonio Hidalgo no viene a aprender, viene a ascender"

No nos engañemos: Antonio Hidalgo no es el nombre que encendía pasiones en la grada. Ni el más mediático, ni el de mejor currículum.

Pero algo vio Fernando Soriano en él. Juventud, ambición, quizá ese perfil de técnico que aún está por escribir... aunque aquí no hay tiempo para escribir nada. Aquí hay que ganar. Desde ya.

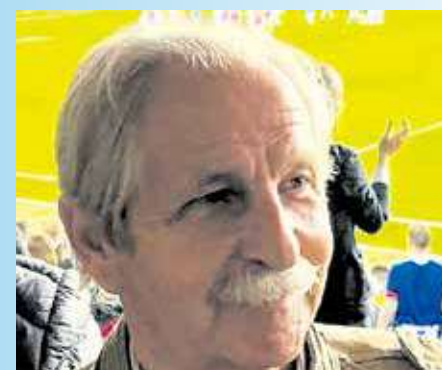
Hidalgo viene del Huesca, donde sobrevivía con una defensa de cinco y partidos de 8.000 espectadores. Bien. Pero esto es Riazor. Aquí los entrenadores sienten el aliento del público desde el calentamiento. Aquí el empate no se celebra, se silba. Y aquí se quiere fútbol alegre, ofensivo, de los que te levantan del asiento. O por lo menos, que te den motivos para volver el domingo siguiente.

Para eso hace falta plantilla. No basta con hablar de tener el balón o ser dominantes. Hace falta un delantero de 15 goles, extremos desequilibrantes, que ya los hay, centrales con jerarquía y un pivote que no se esconda nunca. Hace falta deshacerse de los jugadores que sobran y acertar con cada fichaje. Porque este año sí, este año no vale otra cosa que ascender. Está escrito hasta en los contratos como el del místico, con renovación automática solo en caso de salto a Primera.

La renovación de Yeremay—y esa cláusula que se elevará hasta los 50 millones—es la mejor noticia del verano. Él tira del carro, él convence a otros para venir. Mella, por su parte, merece todos los focos también. Con descanso y sin selecciones de por medio, puede volar. Pero no se puede depender sólo de ellos. Hay que protegerlos, acompañarlos, darles un contexto de verdad.

Y sí, hay cantera. Barcia, Kevin, Guerrero... pero vamos a dejarnos de cuentos: los ascensos no los logran solo los chavales, los logran los equipos con colmillo. Y este Dépor tiene que mezclar ilusión con experiencia, hambre con tablas. Si eso se consigue, y el balón entra, Riazor volverá a ser lo que fue.

Pero que nadie se confunda: Antonio Hidalgo no viene a aprender. Viene a ascender. Y si no, ya sabemos cómo acaba la historia.

CERRAMOS POR DESCANSO
LOS DOMINGOS TARDE Y LUNES TODO EL DÍA

aria.mesonpulpeira

A Ría

Mesón - Pulpeira

981 663 142

Paseo dos Templarios, 5 - O Temple - Cambre

RAÚL INFANTE

"Por fin se acabó la pesadilla"

Por fin terminó la pesadilla. Si la liga dura quince días más, quién sabe lo que hubiera pasado. El Deportivo cerró la temporada con cuatro derrotas consecutivas, agotado física y mentalmente, sin ideas ni alma. No peleó por nada más que la permanencia. Y eso, en un club como este, es un fracaso en toda regla. Y lo más grave: las cosas siguen igual.

El nuevo entrenador será Antonio Hidalgo, un técnico sin demasiada experiencia en el fútbol profesional, pero que, al menos, no ha protagonizado grandes desastres allí donde ha estado. Un perfil prudente, que puede aportar serenidad. Pero la gran pregunta es: ¿tendrá el contexto necesario para construir algo con sentido?

Porque la dirección deportiva sigue siendo la misma. Incomprensiblemente, Fernando Soriano continúa al frente tras encadenar cuatro mercados de fichajes fallidos, sin rumbo ni resultados. Ahora va a por el quinto. Ojalá, por el bien de todos, esta vez acierte. Porque otra temporada sin proyecto no se sostiene más. El Deportivo necesita mucho más que un cambio de entrenador. Necesita una transformación profunda. Profesionalizar la estructura, rodearse de gente capacitada, recuperar el criterio, y, sobre todo, recuperar la ambición y el respeto por lo que representa este escudo.

Soriano no supo construir una plantilla competitiva. No acertó con los refuerzos. No corrigió a tiempo. Y lo que vimos fue un equipo plano, previsible, sin recursos ni identidad. Aun así, nadie asume responsabilidades. Esa falta de consecuencias retrata la situación institucional.

No es solo el equipo masculino. En el fútbol femenino, aunque el club ha mostrado respeto e implicación, la dirección deportiva tampoco da señales de tener un rumbo claro. Se han tomado decisiones difíciles de entender, se ha perdido talento, y no parece haber una planificación de futuro seria. El trabajo de muchas jugadoras que defendieron este escudo en tiempos duros merece más. Mientras tanto, la afición sigue cumpliendo. Siempre. Llenando Riazor. Dando ejemplo. Sosteniendo lo que muchos desde dentro han dejado caer. Esa gente no merece otro año de decepciones. Merece un club a su altura.

Si quienes mandan no lo entienden, que se aparten. Y si queda alguien que sepa lo que es el Deportivo, que dé un paso al frente. Porque no podemos permitirnos otro año igual.

JORDI URIACH JR.

"La dirección que busca dirección"

El final de temporada del Dépor deja muchas preguntas abiertas. La marcha de Óscar Gilsanz y la llegada de Antonio Hidalgo parecen formar parte de un plan, aunque cuesta encontrar con claridad cuál es ese plan.

Porque lo que se transmite desde la dirección deportiva, con Fernando Soriano al frente, es más incertidumbre que visión.

Gilsanz llegó al primer equipo para apagar un incendio. No solo estabilizó al equipo en la clasificación, sino también en lo anímico. El Dépor estaba roto en noviembre, sin confianza, con una plantilla desorientada y una afición que ya no esperaba demasiado. El equipo reaccionó: puntos, orden, permanencia con margen. Gilsanz cumplió. Sin florituras, pero con eficacia.

Lo preocupante no es que llegue otro entrenador, sino que no se explique con claridad el porqué. Hasta ahora, las decisiones de Soriano han sido más reactivas que proactivas.

La explicación más creativa de Soriano fue: "no existe el entrenador perfecto, sino la persona adecuada en cada momento". Frases con vuelo, sí, pero poca tierra. Y por cierto, una frase aplicable si lo deseamos a dirigentes y futbolistas.

La figura de Soriano queda en entredicho. Porque si se le va a exigir ambición al banquillo, también debe exigírsele a la dirección deportiva. El Dépor ha dado pasos adelante esta temporada, pero en buena parte gracias al cuerpo técnico y al grupo, no a un modelo de club definido desde arriba. Antonio Hidalgo es un técnico preparado, con buenas experiencias recientes, que llega con ideas claras y hambre de crecer. Pero si no se le da tiempo, respaldo y estructura, será uno más en la lista.

Este cambio en el banquillo no debe disfrazarse de proyecto. No lo es, al menos no todavía. Es una decisión más dentro de una dinámica de ensayo-error que lleva demasiado tiempo instalada en Riazor.

El club necesita dejar de sobrevivir y empezar a construir. Y eso no se hace con palabras en ruedas de prensa, sino con hechos que hablen por sí solos. Gilsanz merecía más. Hidalgo merece tiempo. Y Soriano, más responsabilidad sobre lo que proyecta y lo que finalmente ejecuta.

Porque el Deportivo no debe permitirse otra temporada más sin rumbo.

CARNES Y PESCADOS A LA BRASA

Avda. Finisterre, 39 - Arteixo · T.: 981 600 724

Maestro parrillero Raúl Gutiérrez

AUTÉNTICA TRADICIÓN ITALIANA

La mejor pizza de Galicia y segunda de España...

Disponible en opción sin gluten en Coruña

Av. de Rosalía de Castro, 72
Santiago de Compostela

Tr.ª da Peregrina, 7
Bertamiráns

Rúa Juana de Vega, 17
A Coruña

Pose

**YESOS
MORTEROS
PLADUR**

Empresa especializada en la aplicación de yesos y morteros. Todo tipo de trabajos en escayola y pladur como techos desmontables y fijos, falsos techos, paredes, tabiques, elementos decorativos, cornisas, estanterías, molduras, aislamientos, etc.

**981 737 588
636 385 956**

 Meanos, 31 - 15857 - Zas (A Coruña)

RC DEPORTIVO

Comedor privado

Todos los jueves
gran cocido de
A fonsagrada

Desayunos
Ėapas
Comida Casera

Avda. Ernesto Che Guevara, 11
15172 Santa Cristina - Oleiros - A Coruña
e-mail: paradavellahosteleria@yahoo.es
[facebookparadavellahosteleria](https://www.facebook.com/paradavellahosteleria)
Telf: 981 637 061

PULPERIA LÚA CHEA

RACIONES

EXPERTOS
EN PULPO

Ven a ver al DEPORTIVO

Retransmisión los mejores eventos
deportivos en nuestras 5 pantallas

TELÉFONO: 881 873 604

Rafael Alberti, 31 15008 A Coruña

Cafetería Pizzería

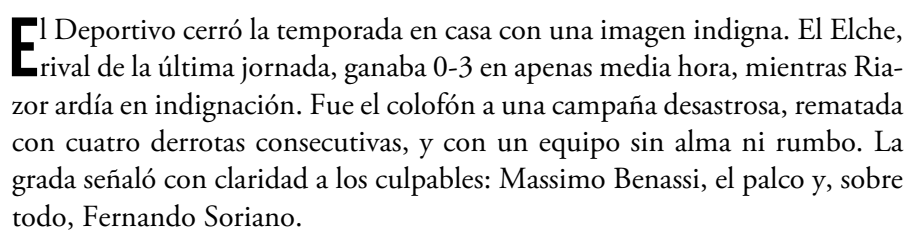
Avda. de Erbecedo, 20. Coristanco

ESPECIALIDAD EN ENTRECOT

Menú del día
Platos Combinados
Pizzas y Pastas

Telf.: 981 734 366

La afición del Depor sentenció con dureza a los responsables de una temporada para olvidar cuanto antes.

El cántico de “¡Soriano vete ya!” se escuchó durante todo el partido, sin tregua. La tensión fue tal que el propio director de fútbol abandonó el palco al descanso y no regresó. Un gesto que muchos interpretaron como una huida cobarde, impropia de quien debe asumir responsabilidades. Soriano no solo ha fracasado en su cometido, sino que además ha demostrado no estar capacitado para soportar la presión que exige un club como el Depor.

La directiva tampoco salió indemne del escarnio. Aunque el foco principal

fue Soriano, los gritos y los reproches alcanzaron también al resto de la cúpula. El propietario del club, Juan Carlos Escotet, fue duramente cuestionado por la grada. Su empeño en mantener a Benassi y a Soriano pese a los reiterados fracasos terminó por romper el crédito absoluto que tenía ante la afición. La gestión institucional ha sido errática, con decisiones que han alimentado crisis internas graves en las dos últimas temporadas. En la 2023/2024 solo la irrupción de Álvaro García Diéguez logró estabilizar momentáneamente la situación. En la actual, todo terminó como el rosario de la aurora, con el equipo roto, el vestuario desmotivado y la salida de Lucas Pérez el pasado mes de enero, el gran referente del deportivismo.

Massimo Benassi, director general, tampoco se ha librado de la ira de Riazor. Su figura ha sido cuestionada en múltiples partidos, desde el enfrentamiento ante el Granada hasta el sonado 25 de enero contra el Levante. Su gestión se percibe como deficiente, lejana, carente de sentido, cargada de polémicas absurdas y carente de soluciones reales. Es uno de los símbolos de una estructura que no funciona desde su llegada. Renovaciones incomprensibles como la de Cristian Herrera solo han aumentado la sensación de desgobierno y amiguismo.

A esto se suma el desplome de la cantera, uno de los pilares del club en los últimos años. Salvo los juveniles, los únicos que escaparon de la injerencia de la actual dirección, el resto de la base ha perdido identidad y competitividad.

La situación es límite. El Deportivo no puede permitirse acudir a una quinta ventana de fichajes bajo las mismas manos que han fracasado una y otra vez. El deportivismo no es ingenuo: ha vivido éxitos y fracasos, y sabe reconocer cuándo un proyecto no tiene ni pies ni cabeza.

La exigencia es inmediata: debe haber una limpieza profunda. Se necesita construir desde cero, con cimientos sólidos, gente capacitada, profesional y que entienda de verdad lo que representa el Deportivo. No se trata solo de saber de fútbol, sino de respetar una historia, una ciudad y una afición que nunca ha dejado de empujar.

O se toman medidas urgentes... o el Dépor seguirá repitiendo sus peores capítulos.

ESTO NO ES UN NOTABLE, ES UNA BURLA

Massimo Benassi se pone una gran nota mientras el deportivismo grita basta.

Massimo Benassi le puso un notable a la temporada del Deportivo. Lo dijo sin rubor, como si esto fuera un trámite escolar más y no la gestión de un club que representa la dignidad de una ciudad entera. Se calificó a sí mismo, como un alumno que quiere aprobar su examen sin importar la realidad. Pero esto no va de autocomplacencias. Va de responsabilidad. Va de no insultar más la inteligencia del deportivismo.

Porque el Deportivo, efectivamente, regresó al fútbol profesional. Pero lo hizo por la puerta de atrás, con sufrimiento, con errores de bulto, y con el tercer mayor límite salarial de la categoría. ¿Permanencia como objetivo? ¿En serio? Hablar de salvar la categoría con ese presupuesto no solo es una tomadura de pelo, es un ataque directo a la memoria de un escudo que fue campeón de Liga, a una grada que aguantó cuatro años en el barro y a una ciudad que no acepta que le digan que debe conformarse con tan poco.

El inicio de temporada fue infame. El equipo no competía. Se firmó un ridí-

culo histórico en las primeras doce jornadas, con solo diez puntos. Se destituyó al entrenador y comenzó el enésimo sainete de esta directiva: rumores, filtraciones, confusión. Que si Bruno Saltor, que si fulano o mengano... hasta que por fin alguien impuso algo de sentido común: Óscar Gilsanz, entrenador del filial, asumiría el cargo. Y ahí empezó el único rayo de luz de la temporada.

Gilsanz no solo estabilizó al equipo. Lo salvó. Sin fichajes de nivel, sin recambios de garantías, sin el capitán Lucas Pérez, con una plantilla limitada y rota física y mentalmente, consiguió la permanencia cuatro jornadas antes del final. Un milagro deportivo que no tapa la realidad institucional: el Deportivo estuvo compitiendo con menos plantilla que el año pasado en Primera Federación. Es intolerable.

El final de la temporada fue otra bofetada a la afición. Cero puntos de los últimos doce. Jugadores sin nivel para Segunda División y otros sin la profesionalidad mínima que exige esta camiseta. Ese es el legado de Soriano como director deportivo. Fichajes fallidos, planificaciones incomprensibles, discursos vacíos. Él mismo dijo que un 50% de acierto en fichajes sería razonable. Lo suyo no llegó ni al 15%. Muy deficiente. Y en rojo.

Pero lo peor no es lo deportivo. Lo peor es que desde la dirección general se alimenta el conflicto constante: con el Concello, con la afición, con la ciudad. Que si el Mundial 2030, que si un concierto en 2026... ¿De verdad eso es lo prioritario para quien dirige el Deportivo de La Coruña? ¿Qué daño más pretende hacer Benassi antes de marcharse?

El deportivismo explotó. Y cuando lo hace, es porque ya no hay más margen. Porque si algo tiene esta afición es aguante. Es fidelidad. Pero no es tonta. Ha vivido de todo y no se le puede engañar más. Lo que está pasando en el Deportivo es muy grave. Muy serio. La fractura con la grada es total. La desafección crece. Y la sensación de deriva institucional empieza a parecerse peligrosamente a la que se vivió con Tino Fernández. Ya sabemos cómo acabó aquello.

Gilsanz se ganó el respeto de todos. Él sí merece aprobar. Pero Massimo Benassi y Fernando Soriano no. Ellos no merecen seguir ni un minuto más. Ni uno. Han llevado al club al límite, lo han enfrentado con su ciudad y lo han arrastrado por el barro con decisiones incomprensibles. El Deportivo necesita limpieza y liderazgo nuevo. Y la única salida digna que les queda es la dimisión inmediata.

**Construccions
Rehabilitacions
J. Alvite París**
alviteparis@gmail.com
Tlf. 629 270 879

**30 AÑOS
APLICANDO SATE
MÁS DE 20 AÑOS
REALIZANDO PROYECTOS
DE CONSTRUCCIÓN
Y REHABILITACIÓN
EN GALICIA**

**EDIFICACIÓN - PROYECTOS DE OBRA NUEVA - INTRAESTRUCTURAS
REHABILITACIÓN Y REFORMAS - GRANDES PROYECTOS (EDIFICIOS)
DISEÑO DE INTERIORES - COORDINACIÓN DE SEGURIDAD Y SALUD**

**www.alviteparis.es
A Santa,1 - MUIÑO - 15858 - Zas (A Coruña)**

KIUSAO KUNG FU

ESCUELAS
WING CHUN &
ARTES MARCIALES

POTENCIA TUS HABILIDADES, **CREA TU DESTINO** Y EQUILIBRA MENTE Y CUERPO

Fisioterapeuta

Técnico Deportivo

Cinturón Negro 5º DAN

Maestro de Entrenadores FELODA

20 años de experiencia en Artes Marciales

Instructor profesional de Wing Chun de adultos e infantil

Fundador de las Escuelas de Wing Chun KIUSAO KUNG FU

Clases presenciales, clases online, clases privadas y vídeo-clases

MAESTRO SIFU JUAN SALDEÑO

C/ Seavella, 7 (San Pedro de Visma) A Coruña
661 778 091 (WhatsApp disponible)

kiusaokungfu.com

Los que sí cuentan... y los que se marchan

A día de hoy, solo un grupo muy reducido tiene asegurada su continuidad en el proyecto. Nombres como Helton Leite, Ximo Navarro, Dani Barcia, Sergio Escudero, José Ángel Jurado, Diego Villares, Mario Soriano, David Mella y Yeremay Hernández forman parte del núcleo que se mantiene. Este último podría ser traspasado por una cifra millonaria, lo que dejaría un vacío importante en lo deportivo, más allá del ingreso económico.

En cuanto a las cesiones, Juan Gauto, Nemanja Tasic y Rafael Obrador regresarán a sus clubes. Solo este último podría volver, aunque su rendimiento defensivo deja muchas dudas.

También regresará un ejército de jugadores cedidos propiedad del Deportivo, de los cuales únicamente Rubén López y Luis Chacón tienen opciones reales de hacerse un hueco. El resto saldrán de nuevo o serán descartados.

Rescisiones, cesiones y más salidas

Todo apunta a que habrá rescisiones aseguradas, y los nombres con más papeletas son Davo, Alcaina, Iano Simao y Pablo Muñoz, todos ellos sin recorrido en el club. Por otro lado, Martín Ochoa y Mario Nájera volverán a salir cedidos, aunque no se descarta que alguno pueda tener minutos en el Fabril.

El escenario es alarmante. El Deportivo volverá a ser uno de los equipos con mayor capacidad económica de la categoría, pero como se ha visto tantas veces, el dinero no sirve de nada si no va acompañado de una dirección deportiva seria, coherente y con visión de futuro. La plantilla está hinchada, descompensada, llena de contratos absurdos firmados por el propio Soriano, y con necesidades urgentes en todas las líneas. Y lo peor es que, si no se pone freno ya, el maño afrontará una quinta ventana de fichajes, con todo lo que eso implica para un club que no puede permitirse otro error estratégico.

Especialidad en
**CARNES, PESCADOS
Y MARISCOS
A LA BRASA**

Abierto de **Martes a Domingo**

LA
ESCON
DITA

Plaza María Pita, 1 B bajo
Reservas: **610 41 54 54**

@laescondita_coruna

Más calidad para su
total tranquilidad

MÁXIMA SEGURIDAD EN SU HOGAR

Instale puertas
acorazadas

PREMIUM 4C

DISTRIBUIDOR OFICIAL
EN GALICIA

CABMA
PUERTAS DE SEGURIDAD

Puertas Delfin

Ronda de Outeiro. 204 · Tel. 981 153 979 / 981 277 725
delfin@puertasdelfin.com www.puertasdelfin.es
Almacén en Polígono O Petón

FEMABLAN

NUESTROS SERVICIOS

Reparación de electrodomésticos

Reparación e instalación de sistemas de calefacción

Reparación de equipos sanitarios Roca

Servicio de mantenimiento de calderas

Venta e instalación de Aerotermia

Servicio técnico oficial

CONTRATA CON NOSOTROS LA REVISIÓN O MANTENIMIENTO DE TU CALDERA CON ENTREGA DEL CERTIFICADO DE INDUSTRIA

- **Sector Telecomunicaciones:** Instalación y reparación de antena terrestre, antenas, parabólicas TV, antenas parabólicas para internet, antenas para recibir voz y datos a través de WIFI, instalación de redes de voz y datos a través de parabólicas, fibra óptica, cable trenzado UTP/STP.

- **Sector audio:** Instalación y reparación de hilo musical, sonido ambiental, o amplificación de sonido en pequeñas instalaciones (cafeterías, pubs, etc.)

- **Sector línea marrón:** Instalación de TVs grandes tamaños y vídeo proyectores.

- **Sector seguridad:** Instalación y reparación de alarmas por cable, por wifi, conectadas por GSM o bien por Internet sin cuotas, cerramientos, portales automáticos.

- **Sector CCTV, vídeo vigilancia:** Instalación y reparación de cámaras 5 EN 1, cámaras IP, grabadores y todos sus componentes, vídeo porteros, etc.

CONTÁCTANOS

sat@femablan.es

981 070 084

618 695 101

www.femablan.es

Calle Barcelona, 79 Bajo 15010 A Coruña

EL DEPOR ABANCA INICIA EL VERANO CON LA VISTA PUESTA EN CRECER

Tras conseguir la permanencia en Liga F, la entidad se centra ahora en dar forma a un nuevo proyecto liderado por Fran Alonso, con cambios en la plantilla, renovaciones estratégicas y una apuesta firme por la base.

El Dépor ABANCA cerró la temporada 2024/25 cumpliendo su objetivo prioritario: seguir una campaña más en la élite del fútbol femenino español. El equipo reaccionó a tiempo bajo la dirección de Fran Alonso, quien asumió el mando en un momento delicado y logró reconducir la situación. Su continuidad está garantizada para el próximo curso, ya que la salvación activaba automáticamente la renovación de su contrato, y desde el club no se contempla un relevo en el banquillo. Una de las grandes protagonistas del año fue Vera Martínez, que completó todos y cada uno de los minutos del campeonato. Ninguna otra futbolista de la Liga F logró algo similar. Su regularidad, fortaleza física y compromiso con el equipo han sido ejemplares.

Proyección internacional y cantera en alza

Aunque la competición oficial terminó hace semanas, varias jugadoras del

Dépor ABANCA han seguido sumando experiencias con sus selecciones. Ainhoa Marín fue convocada por la selección española sub-23, Michi Apóstol disputó partidos con Venezuela e Inés Pereira volvió a defender la portería de Portugal. En clave de futuro, la canterana Claudia Sande recibió la llamada de la selección española sub-15, un reconocimiento al buen trabajo que se realiza en las categorías inferiores del club.

Salidas confirmadas y decisiones pendientes

El verano se presenta intenso en las oficinas de Abegondo. Ya está confirmada la salida de cinco futbolistas: Pancha Lara, Nkor, ADT, Hmírová y Bennett no continuarán en la disciplina blanquiazul. En el apartado de renovaciones, el club ha asegurado la continuidad de Lucía Martínez hasta junio de 2026. Por su parte, Inés Pereira, Marina Artero y Olaya, que estuvieron cedidas esta temporada, deben regresar a sus clubes de origen. Sin embargo, el Dépor no descarta volver a contar con ellas, especialmente con Inés y Olaya, dos piezas que fueron clave en el once inicial durante muchos tramos del campeonato. También expira la cesión de Bárbara Latorre, internacional española, y su continuidad está todavía por decidir a través de un nuevo préstamo. Su experiencia y versatilidad serán valoradas en la planificación deportiva de cara al nuevo proyecto.

Juventud con presente y futuro

El Dépor ABANCA continúa apostando con decisión por el talento joven. La cantera es uno de los pilares del club, y los ejemplos más visibles son Paula Novo y Elena Vázquez. Paula vivió su temporada de consolidación definitiva en el primer equipo, ganándose un puesto en el once y demostrando madurez y rendimiento a gran nivel. Elena, por su parte, también tuvo la oportunidad de sumar minutos en la máxima categoría, algo especialmente meritorio dada su juventud. El objetivo del club es claro: construir una plantilla más competitiva, con ambición y estabilidad, que no se limite a pelear por la permanencia. El liderazgo de Fran Alonso, una política de fichajes coherente y el impulso continuado a la cantera marcarán el rumbo de un Dépor ABANCA que quiere crecer sin perder su esencia.

VEN Y
SALTA
SIN PARAR

INDOOR
TRAMPOLINE
PARK

JUST
KEEP
JUMPING

CLIMB
WALL

RESERVA YA TUS ENTRADAS EN
www.urbanplanetjump.es/oleiros

CENTRO COMERCIAL PARQUE OLEIROS

RCD FABRIL: JUVENTUD, REGRESOS Y CONTINUIDAD EN EL BANQUILLO

El filial deportivista ya planifica la próxima temporada tras un curso muy notable en Segunda Federación.

El Fabril volvió a firmar una notable temporada en Segunda Federación, concluyendo la fase regular en una meritoria cuarta posición que le dio acceso a la fase de ascenso. La eliminatoria ante el UCAM Murcia puso fin al camino, en una competición marcada por la igualdad extrema y la exigencia constante.

Aunque el filial deportivista no tiene como prioridad el ascenso, la clasificación para el play-off refleja el buen rendimiento de un grupo joven, competitivo y comprometido con el estilo de juego que impulsa el club desde su base. Bajo la dirección de Manuel Pablo, el equipo reafirmó su papel clave en el proyecto global del Deportivo.

Final de ciclo para varios jugadores

Con la temporada finalizada, el Fabril ya trabaja en la planificación del nuevo curso. Finalizan contrato cinco futbolistas: Alejandro Pereira, Óscar Marotías, Álex Alfaro, Darío Germil y Bill Nsongo. Algunos podrían continuar, pero todo apunta a una ligera reestructuración de la plantilla.

Desde el club se espera un mercado de fichajes tranquilo, con pocos movimientos. Eso sí, habrá incorporaciones puntuales, especialmente si se produ-

ce alguna salida no prevista. Uno de los nombres que suenan con fuerza es el de Iker Gil, jugador del Compostela que ya pasó por las categorías formativas del Dépor y que ha tenido una evolución muy sólida en su etapa posterior. Tras buscar minutos fuera, brilló en el Conxo y en el propio Compos, donde incluso llegó a debutar con el primer equipo en Segunda Federación.

Regresos, oportunidades y cantera

Una de las novedades más esperadas es el regreso de Hugo Villaverde, que completó la segunda vuelta cedido en el Arosa SC. Futbolista ofensivo y versátil, puede actuar como extremo o mediapunta, y aportará desequilibrio, calidad en los últimos metros y conocimiento del modelo de juego del club. Además, está previsto que varios futbolistas que aún están en edad juvenil tengan protagonismo en el filial. Algunos de ellos han completado su ciclo en el equipo juvenil como jugadores de tercer año y podrían dar el salto definitivo al equipo de Manuel Pablo.

También se barajan posibles cesiones o salidas para jugadores con menos protagonismo durante el curso recién finalizado, con el objetivo de que puedan continuar su desarrollo en otros destinos.

Continuidad en el banquillo

Salvo sorpresa de última hora, Manuel Pablo García continuará al frente del equipo. Su trabajo al frente del filial ha sido valorado positivamente dentro del club, no solo por los resultados, sino también por su implicación en la formación y el seguimiento de los jóvenes talentos.

Una categoría sin margen de error

La Segunda Federación volverá a ser un desafío mayúsculo. La mínima diferencia entre los puestos de privilegio y la zona baja obliga a no relajarse en ningún momento. Aunque en las últimas semanas han surgido rumores sobre posibles reformas en la categoría, fuentes consultadas por Coruña Sport aseguran que no habrá cambios significativos antes de la temporada 2026/27.

Con estabilidad en el banquillo, juventud en crecimiento y una plantilla que mantiene buena parte de su núcleo competitivo, el Fabril seguirá cumpliendo su función esencial: acompañar, formar y preparar a los jugadores que deben dar el salto al primer equipo del Dépor.

8 EXPERIENCIAS INMERSIVAS DE REALIDAD VIRTUAL

DESCUBRE:

- WARHAMMER 40K
- FAR CRY
- SINGULARITY
- OUTBREAK

ZERO LATENCY VR

SIN MOCHILAS. SIN CABLES. SIN LÍMITES. FREE ROAM.

RESERVA YA

EVENTOS Y RESERVAS PRIVADAS DISPONIBLES

HI HUB CORUÑA (LOS CANTONES) | AV. PORTO 3, A CORUÑA 15003

19 DE MAYO DE 2000: EL DÍA QUE GALICIA TOCÓ EL CIELO

Se cumplen 25 años del título de Liga del Deportivo de La Coruña, una gesta única, irrepetible, que elevó a un club humilde hasta lo más alto del fútbol español. Aquel EuroDepor culminó lo que el Súper Depor de 1994 rozó con los dedos. Y lo hizo para siempre.

Hay fechas que no se olvidan. Hay imágenes que no se borran. Hay emociones que, aunque pasen los años, siguen latiendo como el primer día. El 19 de mayo del año 2000 es una de ellas. Aquella noche, el Deportivo de La Coruña ganó la Liga española y convirtió a Galicia entera en campeona. Veinticinco años después, la emoción sigue intacta. Porque no fue solo un título. Fue justicia poética, fue orgullo de clase media, fue historia con mayúsculas.

Una gesta irrepetible

El Dépor de Irureta, Fran, Mauro Silva, Djalminha, Makaay, Donato y compañía cerró la temporada 1999/2000 como campeón con 69 puntos, por delante del Barcelona, del Valencia, del Real Madrid. En una competición dominada por los poderosos, un equipo del norte, sin favores arbitrales ni estructuras millonarias, levantó la copa con merecimiento.

Ganó al Espanyol en la última jornada con goles de Donato y Makaay. Riazor estalló. A Coruña tembló. Galicia entera gritó de alegría. Aquella noche, el fútbol fue justo. Y por una vez, los grandes no pudieron evitarlo. Solo nueve clubes han ganado la Liga española en toda la historia. Solo nueve. Y el Deportivo es uno de ellos. No por casualidad, no por accidente. Lo fue porque tenía un equipo, una afición y un proyecto que estaban a la altura de los mejores.

De la gloria robada en 1994 al cielo en 2000

Seis años antes, el Súper Dépor de Arsenio Iglesias había rozado el título. Aquella tarde del penalti de Djukic, el club ya merecía ser campeón. Pero el fútbol, o mejor dicho, los que mandan en el fútbol, tenían otros planes. Las decisiones arbitrales, las presiones mediáticas y los silencios cómplices siempre

Rúa Río de Canles 1
15.175 · Carral (A Coruña)
981 671 370

Miércoles, Jueves y Domingo
Abierto de 12:00 a 17:00
Viernes y Sábado
Abierto de 12:00 a 17:00 y de 20:00 a 01:00
Lunes y Martes Cerrado
Postre casero, fruta, yogur o helado
13.5 € sin café y con café 15 € con café

Carne madurada · Comida tradicional Gallega · Pescados · Mariscos · Amplia bodega · Destilados

AGUA EMBOTELLADA
REPARTO A DOMICILIO,
EMPRESAS, ALQUILER Y
VENTA DE FUENTES Y
DISPENSADORES

698-179-888
aitor@aguasdoparanocoruna.es

Rúa Bel 10C Polígono Espíritu Santo
15165 Bergondo (La Coruña)

han jugado su papel en esta liga de dos. Lo sabían en Riazor. Lo sabía todo el país.

En el 2000 no pudieron frenarlo. El Euro Dépor no solo ganó la Liga. Ganó con autoridad. Ganó con fútbol. Ganó sin deberle nada a nadie. Y pudo ganar más, de no ser por los mismos condicionantes que siempre operan en la sombra. Pero esa historia ya la conocemos todos.

Un palmarés de gigante

Ese título de Liga se suma a dos Copas del Rey (1995 y 2002), tres Supercopas de España (1995, 2000 y 2002) y una Copa de España en 1912 (antes del formato actual), cuando el club ya dejaba huella en sus primeros años de vida. Son trofeos que lo colocan entre los clubes más grandes de España por palmarés, historia y trascendencia.

Y más allá de las vitrinas, el Dépor se ganó el respeto de Europa. En la Champions, eliminó al Milan, al Manchester United, al Bayern... Fue semifinalista europeo, referente de cantera, ejemplo de gestión durante más de una década. Fue modelo, fue mito, fue inspiración.

Veinticinco años después

Hoy, en 2025, el Deportivo vive una etapa muy diferente. Pero el recuerdo de aquel título sigue ardiendo. Lo celebran los niños que hoy son padres. Lo lloran los mayores que lo vieron como algo imposible. Lo reivindicaban los que no se conforman con ver al club estancado. Porque aquel día, el Dépor tocó el cielo. Y una vez que has estado allí arriba, ya nunca vuelves a ser el mismo. Riazor, Galicia, el fútbol español... todos recuerdan aquel 19 de mayo. Y todos, en el fondo, saben que el Deportivo de La Coruña ya es eterno. Veinticinco años después, sigue siendo campeón.

- Creación de empresas
- Alta autónomos
- Confección - presentación Impuestos
- Declaración de la Renta

info@bcjasesoria.es

- Transferencia de Vehículos
- Seguros Generales
- Inmobiliaria
- Administración de Fincas

Teléfono: [981 92 3333](tel:981923333)

C/ Nicomedes Pastor Diaz, 6 15006 A Coruña

www.bcjasesoria.es

ABIERTO los 365 días de 09:00 h a 21:00 h.

O Sabor da Terra

Productos Artesanales de la Aldea,
Empanadillas y Empanadas de Bergondo,
Pan de Laracha, vinos cosecheros y
Mucho más en un cachinho de la ciudad Coruñesa

Praza Mestre Mateo, 5 - A CORUÑA

cachinho13@gmail.com

📞 655 648 338

📷 @Cachinosabor

La Cabaña

ASADOR LA CABAÑA

QUEREMOS QUE TE SIENTAS COMO EN CASA

**Especialista en carnes a la brasa.
Productos de la huerta y el mar**

📞 981 200 066

📍 Calle Torre, 93, 15002 A Coruña
www.asadorlacabana.es

SERVICIOS Y LIMPIEZAS INDUSTRIALES
TRANSPORTISTA PROFESIONAL DE RESIDUOS
GESTIÓN DE RESIDUOS

☎ 659 299 276 · 627 276 124

administracion@portodepaula.com

limpiezaportodepaulacoruna.es

C/ Portomazás, 4 · 15317 ARANGA (A Coruña)

Las gradas lo celebran. Las redes hierven. La ilusión vuelve a respirar con fuerza en A Coruña. Porque a veces no hace falta fichar para emocionarse. A veces, la victoria es que no se vayan. Y Yeremay no se va. Se queda. Y con él, se queda también la esperanza de un deportivismo que sueña en grande.

 DANZA10STUDIO **981 918 898**
GAMBRINUS 95, 15008, A CORUÑA

DANZA10
.COM

INFO@DANZA10.COM

BORRÓN Y CUENTA NUEVA: EL NUEVO DEPOR COMIENZA POR ANTONIO HIDALGO

El técnico catalán firma por una temporada con opción a otra y llega a Riazor con el objetivo de construir un proyecto competitivo que devuelva al Deportivo a la lucha por cotas mayores.

En el eterno vaivén de promesas y decepciones que ha marcado el camino reciente del Deportivo de La Coruña, el club herculino vuelve a apostar por un cambio de rumbo. Antonio Hidalgo Morilla ha sido nombrado nuevo entrenador del primer equipo para la temporada 2025/26, con un contrato de una campaña y opción a una segunda. Su llegada supone mucho más que un relevo en el banquillo: representa una nueva tentativa de construir desde el rigor, de mirar hacia adelante sin olvidar el barro del que se viene.

La herencia de Gilsanz: una salvación con mérito

No es justo hablar de transición sin reconocer lo evidente: Óscar Gilsanz protagonizó una salvación admirable. Asumió el mando de un equipo que era antepenúltimo, inmerso en una dinámica autodestructiva, a tres puntos del colista. Con determinación y calma, reconstruyó el sistema competitivo, logró la permanencia con cuatro jornadas de margen y devolvió la dignidad al grupo. Su etapa, breve pero intensa, será recordada por lo que fue: una intervención quirúrgica precisa y eficaz.

El club, sin embargo, opta ahora por un nuevo perfil técnico, con otro tipo de recorrido, con el objetivo de iniciar una etapa más ambiciosa.

Antonio Hidalgo: método, orden y firmeza

Antonio Hidalgo no llega con discursos vacíos ni promesas grandilocuentes. Su hoja de servicios es la de un técnico que construye desde la base, que prioriza el orden colectivo y que sabe navegar en contextos adversos. En el Huesca, su último destino, convirtió al equipo en el menos goleado de Segunda División en la 2023/24 y lo mantuvo en la pelea por el play-off en 2024/25, a pesar de las limitaciones presupuestarias.

Con anterioridad, dejó huella en Sabadell, al que ascendió a Segunda, y sumó experiencia internacional como asistente en el AEK Larnaca chipriota. Su estilo es sobrio: líneas juntas, transiciones equilibradas y una notable eficacia en jugadas a balón parado. Pero más allá del sistema, su mayor virtud parece estar en la gestión emocional: sus equipos compiten, creen y resisten.

Un Dépor por reconstruir

La elección de Hidalgo no es casual. Tras años de turbulencia, el Deportivo busca ahora un proyecto serio, sostenible y con identidad. La continuidad de Soriano como director deportivo está completamente en entredicho y él mismo sabe que está ante su última oportunidad en su último año de contrato. La apuesta por canteranos con proyección, la posible salida de activos importantes para mejorar el margen salarial... Todo apunta a un verano clave para redefinir el perfil del club.

Hidalgo tendrá el reto de ensamblar un grupo competitivo, capaz de ilusionar de nuevo a una afición exigente y fiel. No se le pedirá un ascenso inmediato, pero sí una estructura, una evolución, una idea. Un rumbo.

Comienza una nueva etapa

El técnico catalán fue presentado oficialmente el miércoles 11 de junio a las 11:00 horas, en la sala de prensa de Riazor. Fue su primer contacto formal con el entorno del Dépor, en un estadio que aún guarda ecos de noches europeas, pero que también ha conocido la amargura del silencio y la desilusión. Antonio llega a A Coruña como arquitecto de una reconstrucción largamente esperada. No promete milagros, pero trae planos, herramientas y oficio. Y, a veces, eso es justo lo que necesita un club para volver a levantarse.

RESTAURANTE PRELUDIO

C/ Rua do Mar nº 2 · 15179 Santa Cruz (Oleiros)
T.: 981 61 52 78
Email : info@restaurantepreludio.com · http://restaurantepreludio.com

SD SILVA, UN CLÁSICO QUE NUNCA SE RINDE

Renovaciones, cambio en el banquillo y un derbi histórico para un club que ya es un clásico de la Tercera.

El Silva SD es como esas viejas parras que nadie esperaba que durasen tanto, pero que cada año vuelven a dar uvas. Con humildad, con trabajo, con una fe que no se compra. En 2014 llegó un ascenso que parecía un sueño. Doce temporadas después, el club sigue ahí, firme en la Tercera División,

convertido ya en un clásico de la categoría, como esos equipos que no hacen ruido pero se ganan el respeto con hechos.

El proyecto para la temporada 2025/26 empieza a coger forma en A Grela. Brais Lema, Estramil y Pablo Carro han renovado su compromiso con la camiseta blanca. Tres nombres que conocen bien la casa, que han sentido el frío de diciembre y el sol de agosto en ese campo donde se mezcla el cemento con la ilusión.

No habrá continuidad en el banquillo. Iván Sánchez cerró etapa al final del curso pasado, y será Noé López quien tome el relevo al frente del equipo. Sangre nueva, mirada propia. El desafío no es menor: volver a construir desde la base, mantener al equipo en la categoría, seguir alimentando una afición que crece, que se identifica, que siente.

Entre las últimas imágenes de la temporada quedó también la presencia de Rodri Parafita y Carlos García en una convocatoria de la Selección Galega, en una sesión celebrada en el Novo Municipal da Estrada, el campo del CD Estradense. Dos futbolistas que han rendido a buen nivel este curso y que demostraron estar en el radar autonómico. Su futuro, todavía por definir, será una de las incógnitas a resolver en las próximas semanas.

Un año especial en A Coruña

Este curso, además, será histórico por una razón nunca vista: habrá derbi coruñés en Tercera. Dos equipos de la ciudad compartirán categoría por primera vez, sin contar al Fabril. Será una cita distinta, de esas que remueven algo en el pecho. Porque más allá del resultado, lo que se juega es la pertenencia. El orgullo de barrio. El fútbol como espejo de una ciudad que también vibra más allá de Riazor.

En los próximos días seguirán llegando noticias desde A Grela: más renovaciones, nuevos fichajes, caras que ilusionan. Pero el alma del Silva no se negocia. Es ese equipo que nunca prometió más de lo que podía dar, pero que siempre da más de lo que se espera. Con gente del barrio, con chavales que crecen en la sombra, con veteranos que saben lo que cuesta.

El Silva seguirá peleando. Con sus armas, con su gente, con ese orgullo tranquilo que no hace falta gritar. Y volverá a hacerlo, un año más, desde la dignidad de los que saben de dónde vienen.

- Colocación de madera en instalaciones comerciales, empresas o particulares
- Especialistas en carpintería de madera y carpintería general
- Armarios empotrados • Puertas interiores y exteriores • Tarimas flotantes • Parqués • Frisos

Travesía de la Iglesia, 13 Bajo · O Temple (Cambre) · Telfs.: 981 650 908 - 677 554 516 · administracion@insdmacor.com

IP ELECTRICIDAD

INSTALACIONES ELÉCTRICAS - ILUMINACIÓN LED
MANTENIMIENTO DE COMUNIDADES
PORTEROS AUTOMÁTICOS Y VIDEOPORTEROS
MOTORES AUTOMÁTICOS - REFORMAS INTEGRALES
ENERGÍAS RENOVABLES - PLACAS SOLARES

Servicio urgente en averías

PRESUPUESTO SIN COMPROMISO
INSTALADOR AUTORIZADO
BTB3000398

IVÁN REDREIRA - MÓVIL: 660 080 347 | IPELECTRICIDAD@YAHOO.COM / WWW.IPELECTRICIDAD.COM

WWW.JLPUBLICACIONES.COM

CORUÑA SPORT - 23

FÚTBOL - AT. CORUÑA MONTAÑEROS

VUELVE EL MONTA: JUVENTUD, AMBICIÓN Y UN PROYECTO QUE ILUSIONA

Coraje desde abajo para competir sin ningún tipo de complejo en una categoría importante como la Tercera.

El Atlético Coruña Montañeros ya no es una promesa. Es una realidad. Tras un ascenso incontestable, con 12 puntos de ventaja sobre el segundo clasificado, el club coruñés prepara su regreso a Tercera Federación con las ideas claras y una energía renovada. Hay un plan, hay una base... y hay ilusión. El equipo dirigido por Jairo Arias no se conforma con mirar de lejos a los grandes. Quiere competir, quiere crecer y quiere demostrar que, incluso con uno de los presupuestos más bajos de la categoría, se puede soñar. Porque lo del Montañeros no es solo una buena temporada. Es un proyecto que nace desde abajo, que se construye en silencio, pero que empieza a hablar muy alto.

Fichajes, renovaciones y una generación que pide paso

Iago López, Jorge Longueira y Adrián Ogando son los primeros refuerzos para este nuevo salto. Jugadores con oficio, carácter y ambición. A su lado, Mauro Lois y Nano Varela seguirán un año más, pilares del vestuario y guardianes de la identidad del equipo.

Pero donde realmente late el futuro del Montañeros es en su cantera. Siete nombres del Juvenil A —Óscar Fernández, Nico Selvaggio, Diego Rodríguez, Samu Vázquez, Nico Mosquera, Iker Calleja y Diego Enjamio— estarán en la pretemporada del primer equipo. No vienen de paseo: ya se pusieron a las órdenes de Arias en el tramo final del curso. Y están listos.

Una final en Riazor y una ciudad sin taquillas

Además del ascenso, el Montañeros firmó una gran actuación en la Copa de A Coruña, alcanzando la final disputada en Riazor el pasado 10 de junio. No fue solo un partido, fue una declaración de intenciones: este club quiere crecer, y quiere hacerlo con dignidad.

Pero hay barreras estructurales que siguen sin resolverse. En A Coruña, los clubes como el Montañeros o el Silva SD no pueden cobrar entrada en sus campos. No hay taquillas. Y sin taquillas, no hay carnets de socio que tengan sentido, ni ingresos por esa vía. Es una anomalía enquistada durante años, que impide a estos equipos generar recursos de forma justa. Habrá que buscarlos de otra manera, sí, pero también habrá que alzar la voz. Porque no se puede competir con las manos atadas.

Compromiso, identidad y fútbol de verdad

Jairo Arias no se esconde. Su ambición es clara: no basta con mantenerse, hay que competir. Quiere que los suyos sigan el ejemplo del CF Noia, que demostró este año que se puede hacer mucho con poco. Orden, carácter y una idea clara.

El Montañeros no va a renunciar a lo que es. Juventud y experiencia. Trabajo y humildad. Estilo y pertenencia. Una forma de entender el fútbol desde la base, con los pies en el barrio y la mirada en el horizonte.

La camiseta violeta vuelve al mapa nacional. Y lo hace con ambición, con talento, y con el corazón encendido.

LIMPIEZAS ISKRA

MÁS DE
10 AÑOS
DE
EXPERIENCIA

LIMPIEZAS DE COMUNIDADES

☎ 663 897 711

Diego: 639 472 184
Juan: 696 251 595

Rúa Perú, 1 Bajo
15142 Meicende
A Coruña

**JUAN
y DIEGO**

Pintura
y decoración

EL MILAGRO DEL OAR: UNA MAREA QUE VOLVIÓ A ROMPER CONTRA LA ÉLITE

Una remontada imposible, un pabellón rendido y un ascenso que ya es leyenda del deporte herculino.

En la vieja Ciudad de Cristal, donde el mar bate con alma de tambor y las tardes huelen a sal y memoria, el OAR volvió a escribir leyenda. El balonmano coruñés, que tantos años bogó en silencio, vuelve a surcar las aguas bravas de la División de Honor Plata.

Hubo un tiempo en que el OAR era faro y escudo, en que su camiseta ondeaba por las pistas del país como una vela abierta al viento. Aquellos días quedaron atrás, sepultados por la niebla de los años, pero el orgullo nunca se hundió. Y ahora, en este 2025 de esperanzas viejas y sangre nueva, el club ha vuelto a alzar la voz desde el fondo del puerto.

La fase de ascenso se jugó en casa, en San Francisco Javier, un pabellón que por unos días fue más puerto que cancha, más rompeolas que graderío. La ciudad respondió. Las gargantas fueron remo y las manos, red. Y el equipo, esa tripulación de lucha y fe, tejió el milagro con hilo de coraje.

Ganaron el primer partido, empataron el segundo con un gol en la última exhalación, y llegaron al tercero sabiendo que necesitaban una diferencia imposible: dieciséis goles. Solo un loco, un marinero viejo o un niño soñador habría apostado por ello. Pero el OAR se aferró al timón.

Al descanso, apenas ganaban de tres. El vendaval llegó después. Una segunda

parte para enmarcar en madera y colgar en las tabernas. El OAR se desató como tormenta atlántica, metió 42 goles y encajó solo 26. Justo la diferencia necesaria. Ni un gol más, ni uno menos. Exactamente los que hacían falta. Como si el mar hubiese escrito el guion.

A Coruña, esa ciudad que a veces olvida su propia fuerza, volvió a latir con un equipo que honra su historia. No fue solo un ascenso. Fue una redención. Un “aquí estamos” gritado desde las entrañas del deporte. El OAR vuelve a la segunda categoría del balonmano español. Vuelve con velas nuevas y memoria vieja. Con un proyecto que ya no es promesa, sino presente.

El Concello felicitó, los rivales aplaudieron, la prensa recogió el eco. Pero el verdadero premio estaba en los ojos de quienes lo vivieron en carne, sudor y salitre. En los que llevan años remando contra la corriente.

Con el viento de popa que sopla desde Attica 21 Hotels, el equipo navega con rumbo claro. El patrocinador creyó en este barco cuando otros ni se acercaban al muelle, y ahora forma parte inseparable de esta travesía que ya es historia del deporte coruñés.

El OAR asciende. La marea ha subido. Y nadie sabe hasta dónde puede llegar.

KING'S ROAD SW3
SCHOOL OF ENGLISH

Learn English

CLASES INTENSIVAS PARA PREPARACIÓN DE TÍTULOS OFICIALES B1 · B2 · C1
Clases personalizadas · Online · Todas las edades

Horario de verano : 8:00 a 14:00
C/ Monasterio de Caaveiro, 38 - Bajo 4
Telf: 622 548 273 · 981 908 308 (Sonia)
Email: info@kingsroadschoolofenglish.com

WWW.JLPUBLICACIONES.COM

EL LEYMA AFRONTA UNA NUEVA ETAPA CON LA ILUSIÓN INTACTA

La ciudad respondió como nunca durante su año en la ACB, y el club quiere transformar esa pasión en fuerza para luchar por el ascenso. Ya son más de 3.500 los compromisos registrados para una nueva aventura que apunta alto.

El Leyma Coruña cerró su primera experiencia en la Liga ACB con dignidad y con una respuesta social que sorprendió incluso a los más optimistas. El equipo no logró mantener la categoría, pero cada partido en el Coliseum fue una demostración de fidelidad, incluso cuando el descenso ya era matemático. No hubo impaciencia ni abandono: hubo compromiso.

Ahora, el club herculino regresa a la Primera FEB con la cabeza alta y un objetivo claro: volver. No será una tarea sencilla. La categoría presenta un nivel altísimo, con históricos como Estudiantes, Gipuzkoa, Palencia, Fuenlabrada u Obradoiro, que ya disputó la pasada campaña en esta división.

4.000 socios como punto de partida

La primera gran misión del nuevo proyecto no es sobre la pista, sino en la grada. El club necesita garantizar al menos 4.000 socios para poder seguir jugando en el Coliseum. Y todo indica que ese objetivo será alcanzado sin problemas. En apenas una semana, más de 3.500 personas ya han formalizado su compromiso con el equipo.

El presidente Pablo de Amallo lo tiene claro: el club vive el mejor momento de su historia, y el curso que viene será, como mínimo, ilusionante. En el deporte no se pueden prometer ascensos, pero sí se puede garantizar entrega, ambición y conexión con la afición.

Un proyecto en construcción

El futuro del cuerpo técnico aún está por definirse. Diego Epifanio tiene contrato, pero su continuidad está en el aire. Suena con fuerza el nombre de Pedro Rivero, exentrenador del Estudiantes, aunque por el momento no hay confirmaciones oficiales. La dirección deportiva trabaja ya en el diseño de un nuevo proyecto que mantenga la competitividad y la ambición intactas. En la plantilla, también muchas incógnitas. Se espera la renovación de varias piezas importantes, y nombres como el de Thompkins siguen sobre la mesa. El propio jugador no ha descartado seguir en Coruña, pese al descenso, aunque su continuidad sería complicada desde el punto de vista económico. De lograrlo, el Leyma tendría un jugador diferencial en la categoría.

Más que un descenso

El paso por la ACB no fue un fracaso, sino un aprendizaje. A Coruña vivió una temporada histórica, con el Coliseum como símbolo de orgullo y fidelidad. Ahora, toca canalizar esa energía en un nuevo reto: regresar cuanto antes a la élite.

El Leyma Coruña vuelve a la segunda categoría nacional, pero lo hace con más fuerza, más respaldo y más ilusión que nunca.

Tienda DELICATESSEN

Embutidos premium . comida preparada cada día .

Conservas licores y empanadas
Vinos de las mejores cosechas y un montón
de productos para darle el toque gourmet a tu mesa

Av.Mártires, 30 , 15175 Carral

Av.Pasaje, 17 , 15006 A Coruña

Av.Monelos, 115 , 15009 A Coruña

C/Poeta Trillo Figueroa, 2 , 15009 A Coruña

Haz ahora tu pedido online
www.mariafabeiro.es

EL HC LICEO DA UNA NUEVA LECCIÓN Y YA ESTÁ EN LA GRAN FINAL

Despachó al Reus por la vía rápida, tras un histórico tercer partido, disputado en el Palau d'Esports.

El HC Liceo vuelve a estar en una final de la OK Liga. Y no es casualidad. El conjunto coruñés selló su clasificación tras imponerse por 4-5 en Reus en un partido épico, resolviendo la semifinal por la vía rápida con un contundente 3-0 global. La victoria en el Palau d'Esports, con prórroga incluida, tras un empate agónico a falta de cuatro segundos, fue un retrato perfecto de lo que es este equipo: entrega, carácter y una fe inquebrantable.

Una semifinal resuelta con autoridad... y épica

El Liceo no necesitó alargar la serie. En tres partidos despachó al Reus Deportiu, uno de los históricos del hockey estatal. Pero el tercero no fue una victoria cualquiera. Fue una batalla deportiva de las que marcan época, con remontada, salvada milagrosa y gol definitivo en el tiempo extra. Antes de la inesperada prórroga, la fiesta en las gradas locales era ya total.

El momento clave del partido

El momento clave llegó en el último minuto del tiempo reglamentario. El Reus ganaba 4-3 y el Liceo, volcado en ataque, había retirado al portero. Fue entonces cuando Martí Casas, la gran estrella del equipo local, recogió una bola franca con todo a favor para marcar el 5-3. Pero cuando el gol parecía inevitable, apareció César Carballeira en una acción providencial: se cruzó en la trayectoria, disputó la bola y salvó al equipo en una jugada que vale una final. En la continuación, el Liceo armó el ataque y logró el 4-4 a falta de solo cuatro segundos por mediación de Dava Torres.

Celebración de altura, de las que gustan a la afición

Tras ver la bola dentro, Dava se fue con garra hacia la afición liceista presente en tierras tarraconenses y subido a las redes delante del graderío dejó la foto del partido. Era un mensaje claro de que era el día y que la final ya no se iba a escapar, pero, sobre todo, era el grito de todos los coruñeses celebrando el gol casi con lágrimas de emoción, tras empujar con el alma todo el encuentro frente a la televisión. Fue un gesto de carácter que nos enorgulleció a todos y que dejó claro que un herculino nunca se amilana ante ningún escenario,

siendo capaz de convertir un supuesto infierno en un silencio sepulcral que llegó a recordar a un funeral. Y decimos supuesto, porque para infierno el Palacio cuando está hasta la bandera y con los Riazor Blues sumados a la causa, lo que tantas y tantas veces hemos vivido en A Coruña a lo largo de la historia cuando llegan las grandes citas.

En la prórroga, cabeza y corazón

Con el impulso anímico de haber escapado del abismo, el Liceo manejó mejor los tiempos del tiempo extra. Fue más ordenado, más paciente, y acabó encontrando el premio: el 4-5 definitivo, obra de Nil Cervera, desató la celebración en el banquillo gallego.

Un modelo que resiste

Más allá del resultado que depare la final, el Liceo ha vuelto a reivindicarse como proyecto de referencia en el hockey nacional. La combinación de figuras veteranas, como Dava Torres o Carballeira, con jóvenes en plena eclosión, como Bruno Saavedra, Jacobo Copa o Nil Cervera, refleja la solidez de una idea: competir, crecer con trabajo y mantener la esencia. Con esta clasificación, el club suma una nueva final a su trayectoria e insiste en un mensaje claro: el talento gallego sigue muy vivo. Y el Liceo, como siempre, es su mayor escaparate.

El Barça se está imponiendo por el momento: 2-0 en la serie

El Liceo comenzó mal la final por la liga al perder los dos primeros partidos en Barcelona, por lo que ahora se ve obligado a ganar los dos encuentros en A Coruña y un quinto en la capital condal para alzarse con el título. Sin embargo, la temporada ya es motivo de orgullo, ya que a pesar de enfrentarse a un reto mayúsculo contra un mastodonte económico —un club de fútbol que se ha aventurado en el mundo del hockey— el esfuerzo y la capacidad del equipo hacen de este desafío una oportunidad memorable, independientemente del resultado final.

Ursula Cacharrón
quiromasaje

Síguenos en

Paseo de la Dársena 22 - 15001 A Coruña

608 001 141

- Desatascos con camión cuba etiqueta ECO
- Vaciado y aspirado de agua en garajes
- Vaciado de fosas sépticas
- Inspección de tuberías con videocámara en redes de saneamiento y shunts de ventilación
- Aspirado de agua en fosos de ascensor y fosos de bombas

- Fontanería
- Albañilería
- Pintura
- Trabajos verticales

PROLONGACIÓN JUAN DE LA CIERVA, NAVE 8
15008 LA CORUÑA
Tlf.: 981 233 620 - 669 356 501
incidencias@blancosan.com
Urgencias: 698 167 775 www.blancosan.com

Nuestros Clientes, Nuestra Mejor Garantía

SENRA ARRASA EN PONTEVEDRA Y REGRESA AL LIDERATO DEL GALLEGO

El piloto de Dumbría impuso su ley en los tramos pontevedreses y aprovechó el abandono de Meira, que llegaba como líder. Berdomás escala en el Supercampeonato R5 y Lamela sorprende con un gran podio.

Víctor Senra volvió a dominar con autoridad en el Campeonato de Galicia de Rallyes. En el Rallye de Pontevedra, el piloto de Dumbría se mostró intratable desde el inicio y sumó una nueva victoria que le permite colocarse como nuevo líder del certamen autonómico. Senra ya era el líder virtual antes de esta cita, gracias al sistema de descartes que se aplica a final de temporada, pero ahora también lo es de forma oficial tras el abandono de Alberto Meira.

Meira, que llegaba a Pontevedra en lo más alto de la clasificación general, no pudo completar la prueba por problemas mecánicos. Su retirada le hizo ceder el liderato, en un campeonato donde cada punto cuenta y los errores o abandonos se pagan caros. Por contra, Senra completó una actuación impecable, demostrando una vez más por qué es el gran referente del automovilismo gallego. Su experiencia, velocidad y el rendimiento de su vehículo lo sitúan como principal favorito al título.

En segunda posición finalizó Dani Berdomás, que volvió a mostrar su solidez. Aunque se mantiene tercero en la clasificación general absoluta, su resultado en Pontevedra le permite recortar desde la segunda posición del Supercampeonato R5, donde ya se encuentra a tan solo cinco puntos del liderato. Con varios rallyes aún por disputar, Berdomás mantiene vivas sus opciones en esa apasionante batalla.

La tercera plaza fue para José Lamela, que firmó una de las grandes sorpresas del fin de semana. Rápido, constante y sin errores, el piloto gallego completó un rally excelente que lo confirma como una de las revelaciones de la temporada.

Con esta victoria, Senra amplía su palmarés y se consolida como el gran dominador del rally gallego contemporáneo. El Rallye de Pontevedra dejó imágenes espectaculares, tramos llenos de público y una organización a la altura, reflejo de la buena salud que vive el motor en Galicia.

Telf. 668 55 58 70 · lg. O Curro. nº 2. 15175 Carral

Neumáticos · Llantas · Frenos · Amortiguadores
Aceite · Escapes · Lavado a mano

T: 981 672 064
Rúa Paraíso, 23
15175 Carral - A Coruña

info@neumaticoschema.com
www.neumaticoschema.com
Síguenos en f NeumaticosChema

Balsa ELECTROMECA

Rúa Seixo, parcela C-23
Polig. Ind. de Bertoa
15105 CARBALLO

686 95 90 32
981 73 28 85
electromecanicabalsa@gmail.com

LOS 2 HERMANOS

LIJADO
COLOCACIÓN DE PARQUET
BARNIZADO DE PISOS DE MADERA

981 663 453
Móvil 608 583 721

Rúa Polígono, 3 - Bajo
15679 EL TEMPLE - CAMBRE (A Coruña)

ESPOREFORMAS

- FALSOS TECHOS
- TABIQUERÍA
- ALBAÑILERÍA
- ALICATADOS
- PINTURA
- REFORMAS
- DESESCOMBRO

ESPOREFORMAS@GMAIL.COM TLF: 670 859 163

WWW.JLPUBLICACIONES.COM

CORUÑA SPORT - 29

MOTOR- SUPERCAMPEONATO

ŠKODA GANA TAMBIÉN EN OURENSE Y DOMINA EL SUPERCAMPEONATO DE ESPAÑA CON TOTAL AUTORIDAD

Javi Pardo vence en casa y destrona a Cohete Suárez en un emocionante inicio de temporada.

José Antonio “Cohete” Suárez no ha dejado lugar a la duda en este arranque de temporada del Supercampeonato de España de Rallyes (S-CER). El piloto de Pravia, a los mandos del Škoda Fabia RS Rally2 del Recalvi Team y acompañado por Alberto Iglesias “Pin”, ha logrado dos victorias consecutivas en Lorca y Sierra Morena, consolidándose como líder sólido del certamen con 75 puntos en la general.

El primer golpe de autoridad llegó en el Rallye Tierras Altas de Lorca, donde el equipo gallego Recalvi firmó una actuación impecable. Cohete se llevó la victoria nacional y su compañero Javi Pardo, también al volante de un Škoda, fue segundo, logrando así el primer doblete del año para la estructura.

Pero el mejor resumen de su superioridad llegó en Córdoba. En un Rallye Sierra Morena que además puntuaba para el Campeonato de Europa (ERC), Suárez no solo se impuso con claridad en la clasificación del S-CER, sino que también brilló ante los gigantes continentales. Finalizó tercero absoluto tras Nikolay Gryazin y Yoann Bonato, subiendo al podio europeo con la bandera española en lo más alto del Nacional. De nuevo, el Recalvi Team repitió la gesta con Pardo segundo en el S-CER. El de Allariz acumula ya 61 puntos, lo que consolida a la dupla como el tándem más fuerte del campeonato.

Completó el podio del nacional en Sierra Morena el madrileño Pepe López, al volante de un Hyundai i20N Rally2, mientras Citroën sigue sin dar con la tecla. Skoda, que domina este inicio de temporada de forma incuestionable, suma ya 130 puntos, por los 88 de Hyundai, los 69 de Citroën o los 66 de Toyota.

“Es un gran resultado de cara al S-CER y el equipo está funcionando a la perfección”, señalaba Suárez tras la prueba andaluza. Aunque el ERC acaparó parte de los focos, el piloto asturiano dejó claro que su objetivo prioritario sigue siendo revalidar el título nacional, y lo está demostrando con hechos. La próxima cita del Supercampeonato será el Rallye de Ourense, los días 13 y 14 de junio de 2025. Allí, la afición gallega podrá animar en casa a Javi Pardo, que buscará su primera victoria del año ante un Cohete Suárez que, por el momento, vuela por encima del resto.

TOSTAS
TOASTS

SURTIDO IBÉRICO
IBERIAN ASSORTMENT

SANDWICHES
SANDWICHES

TAPAS Y RACIONES
TAPAS AND PORTIONS

ENSALADAS
SALADS

REVUELTOS
SCRAMBLES

PESCADOS
FISH

CARNES
MEAT

POSTRES
DESSERTS

Telf: 981 213 857 Zalaeta, 24 - 15002 - La Coruña

Juan Flórez, 5 - bajo (Frente al Hotel Hesperia)

15004 A Coruña

Tlf.: 981 227 942

Avenida de Finisterre, 27 - 15004 A Coruña

Tlf.: 881 962 947

Riego de Agua, 20 - 15001 A Coruña

Tlf.: 881 964 855

HORARIO:

Lunes a viernes de 9:00 a 21:00 h.

Sábados de 9:00 a 14:00 h.

Deporte

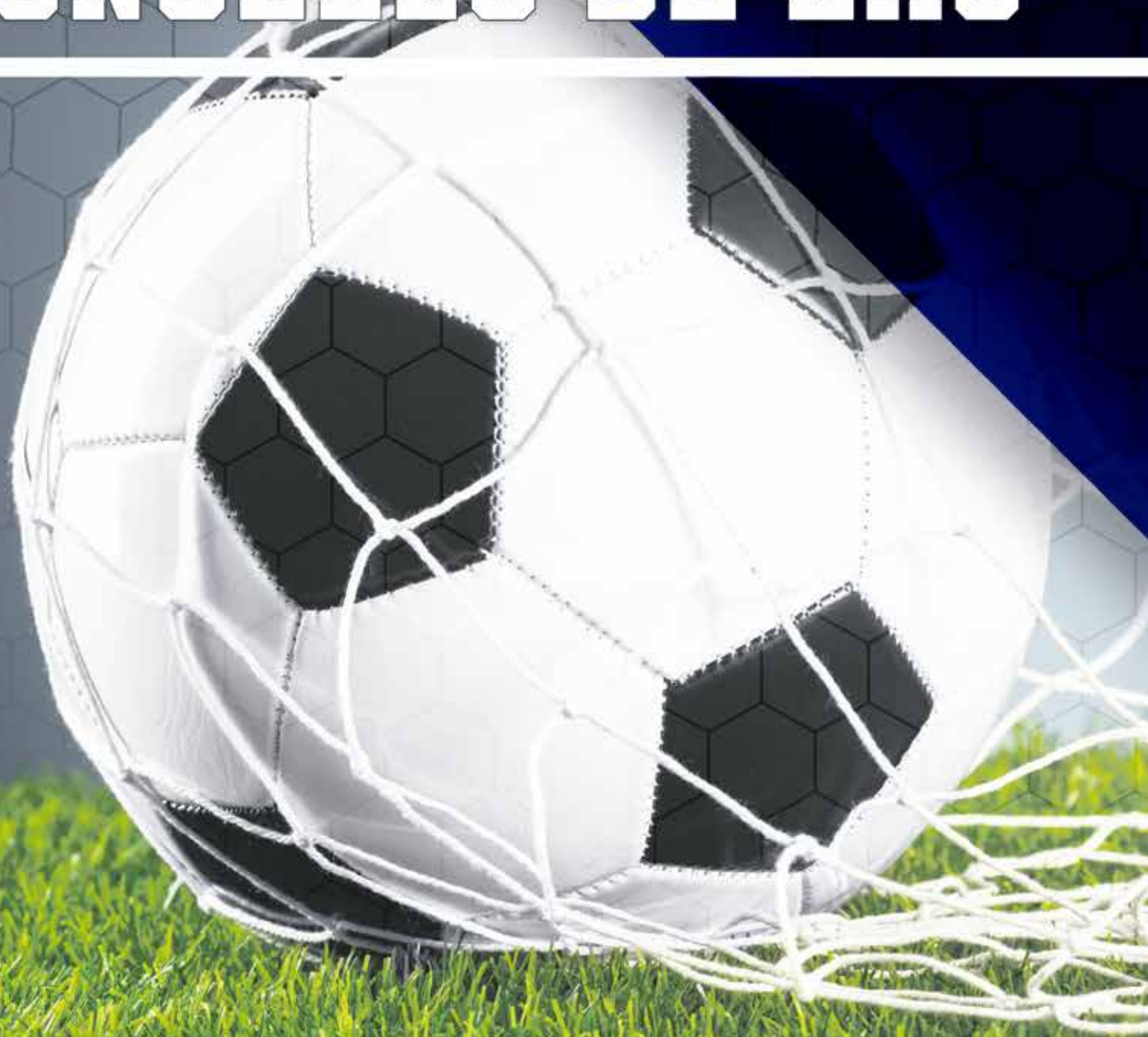

CONCELLO DE
ZAS

Natureza

**REPORTAXE ESPECIAL
CLUBS DEPORTIVOS
DO CONCELLO DE ZAS**

MANUEL MUIÑO: "ZAS É EXEMPLO DE APOSTA PÚBLICA POLO DEPORTE, EN TODOS OS SENTIDOS"

O alcalde Manuel Muíño repasa a realidade deportiva do municipio: infraestruturas duplicadas, apoio á base, visibilidade para o deporte feminino e eventos que unen saúde e desenvolvemento local.

Zas é hoxe un dos concellos mellor dotados de Galicia en materia deportiva. Ten dous campos de fútbol, dous pavillóns, pistas multideportivas e unha aposta constante pola base e a igualdade. O alcalde Manuel Muíño reflexiona nesta entrevista sobre o papel estratéxico do deporte no desenvolvemento municipal, a evolución social do fútbol feminino, os valores educativos da actividade deportiva e o reto que supón manter vivo o tecido asociativo nun contexto de despoboación crecente.

— **Alcalde, como definiría o estado actual do deporte no concello, tanto a nivel de infraestruturas como de participación?**

—A verdade é que en Zas podemos estar orgullosos do que temos. Unha vez veu a Xunta facer unha auditoría e quedaron sorprendidos das infraestruturas: somos dos poucos concellos que teñen dous campos de fútbol, dous pavillóns, pistas multideportivas... temos practicamente todo por

duplicado. Para nós sempre foi unha prioridade, por iso seguimos investindo. Hai uns anos fixemos unha reforma importante no campo de fútbol de Zas, e este ano renovaremos o céspede artificial no campo de Baio. Iso tamén supón un esforzo económico para o mantemento, pero priorizamos claramente o deporte.

— **Zas conta tamén cun amplo tecido asociativo deportivo. Como o valoran desde o Concello?**

—A tradición deportiva en Zas é moi forte e vai moito máis alá do fútbol. Temos o Sporting Zas, o CD Baio, as escolas deportivas municipais, xadrez, tenis de mesa... e o Concello apoia todas esas iniciativas na medida das posibilidades. Levamos anos levando nós o Club Deportivo Concello de Zas, que se ocupa do fútbol base. Agora ben, tamén temos un problema común a toda a Costa da Morte: a perda de poboación dificulta cada vez máis formar equipos. É un desafío constante.

Calzados PAGO

"El Centro Comercial del Calzado"
"Lo Mejor de Nuestra Casa los Clientes"

Teléfono 981 71 80 36 - BAYO

ESTACIÓN DE SERVICIO

CABREIRA, S.L.

A Cabreira - Arantón
Santa Comba (A Coruña)

E-mail: e.s.cabreira@hotmail.com

GASOIL A DOMICILIO
RUEDAS - EQUILIBRADO
LAVADO - ASPIRADO
ACCESORIOS Y ACEITES

Telf./Fax: 981 882 288

– **O Sporting Zas cumpre 50 anos en 2025 e volverá competir na Liga da Costa. Que significa iso para o pobo?**

—É moi especial. Calquera club é importante, pero o Sporting Zas e o CD Baio teñen unha entidade histórica evidente, un gran número de socios e deportistas. Son referentes na comarca. O Concello asumiu parte do traballo de base para garantir continuidade. Cumprir 50 anos non é doado e para nós é motivo de orgullo celebrar esa historia e mirar tamén cara ao futuro.

– **Hai unha presenza crecente de mulleres no deporte local, mesmo con equipo feminino en fútbol. Que valoración fai?**

—Desde que se crearon as seccións femininas, o apoio foi total. Entusiasmos ver mulleres con ganas de xogar ao fútbol. Para nós é un salto importantísimo: é avance social, modernidade e exemplo. Ademais, moitas mulleres implicáronse tamén nas directivas. É unha realidade que antes estaba oculta e que agora se visibiliza e valora. Isto representa un antes e un despois no deporte da Costa.

– **O deporte tamén é saúde, integración, dinamización... Que papel xogan os eventos deportivos neste modelo?**

—Un papel clave. Tivemos a carreira Correndo pola Costa da Morte, o Trail da Filloa, a Cova do Lobo... Son eventos que dan visibilidade ao territorio, atraen xente, poñen en valor o noso patrimonio natural e etnográfico, e deixan retorno económico. Pero tamén promovemos actividades máis sinxelas, como andainas, porque entendemos que o deporte é saúde e benestar. O deporte de equipo transmite valores fundamentais: disciplina, esforzo, compromiso. Nas categorías base, máis que competir, a prioridade é educar. Os nenos aprenden que o seu esforzo individual repercute no grupo. E ese tipo de aprendizaxe é para toda a vida.

– **Hoxe en día practícase deporte en todas as idades. Percíbese iso no municipio?**

—Totalmente. Hai 15 anos era raro ver xente correndo ou facendo footing; hoxe está normalizado. Non hai escusa para non practicar deporte: unhas zapatillas e a andar ou correr. É barato, é saudable, é accesible. A saúde non é só cuestión de centros médicos: é tamén un compromiso persoal, e a actividade física regular mellora a calidade de vida.

– **Como psicólogo, que importancia lle dá á dimensión mental do deporte?**

—Cada vez máis. Antes pensábase que con adestramento físico chegaba,

pero o corpo non se pode separar da mente. A presión existe, mesmo nos clubs pequenos: dos adestradores, dos compañeiros, do público... Hai que saber xestionala. Se é moderada, actívate; se é excesiva, pode chegar a paralizar.

Hoxe os clubs profesionais xa contan con psicólogos, porque hai que tratar á persoa como un todo. Non todo son lesións físicas: tamén hai ansiedade, medo escénico, estados de ánimo que condicionan. Practicar deporte de forma regular xera benestar, sensación de equilibrio. E iso é moi valioso para calquera persoa, a calquera idade.

– **Que aspectos cre que se deben mellorar no diálogo entre clubs e tecido asociativo?**

—Sempre se pode mellorar. Cando rematas algo é cando ves os fallos. O problema principal é que hai pouca xente nova que se implique, e todo recae nas mesmas persoas. Falta relevo xeracional polo xeral. O ideal sería unha renovación paulatina, para que se mantenga a continuidade e se garanta experiencia. Por sorte, en Zas estamos vendo xente nova —sobre todo mulleres— implicadas, e iso é esperanzador. Pero a despoboación tamén afecta a isto: a menos xente, menos participación. E iso nótase en todo, tamén no asociacionismo deportivo.

– **E a nivel persoal, vive o deporte como practicante ou como afeccionado?**

—Agora practico máis que o vivo como afeccionado. Xoguei no Club Deportivo Baio desde os 14 ata os 30 anos, fútbol federado. Foron moitos anos, e ao final acabei un pouco saturado. Sigo sendo socio do Sporting Zas e do CD Baio, pero vou pouco aos partidos. O que practico hoxe é bicicleta de montaña, sen competir, en contacto coa natureza e de maneira relaxada.

– **Ten algún recordo especial ligado ao fútbol?**

—Moitos. Lembro os ascensos dende a Liga da Costa, incluso ascensos ata Preferente, onde competimos con equipos históricos como o Lemos ou o Ribeira. Foi unha época de moita ilusión. Tamén teño moi presente a final da Copa da Costa, que non puideron xogar por lesión... e por suposto, a alegría de gañala. A Copa da Costa daquela era moi distinta: máis poboación, campos a rebentar, moitísima expectación. Pasamos anos sen poder xogala por estar en Preferente, e cando volvemos foi moi especial. E por suposto, milleiros de anécdotas: dos campos, dos campus, dos compañeiros... Queda todo gravado.

Statera
OSTEOPATÍA, MASAJES Y T.A.

**Osteopatía, Osteopraxia Biomecánica,
Kinesiotaping, Masaje descontracturante.
Masaje Deportivo.**

Ronda de Outeiro, N° 236 1° Izquierda A Coruña

644 407 730

statera.coruna

Antonio Ruibal
QUIROPRÁCTICO

Miembro de la Asociación Española de Quiropráctica No. 1038

dr.ruibal@gmail.com www.vertebral.es

C/ Concepción Arenal, 1 -Bloque 2- 1a LA CORUÑA
Rúa Amor Ruibal, 31-1A SANTIAGO
Rúa Padres Pasionistas, 20-Bajo CALDAS DE REIS

Telf: 609 82 69 67

"O MAIOR VALOR QUE TEMOS NO DEPORTE DE ZAS É A XENTE QUE TRABALLA DÍA A DÍA CON ILUSIÓN"

O concelleiro de deportes, José M. Brenlla, deixa claro que, cunha aposta clara polo deporte base, a igualdade e o asociacionismo, Zas consolídase como un exemplo de dinamismo e orgullo local.

O concello de Zas vive un momento cheo de actividade deportiva, con clubs activos, eventos populares e unha aposta clara polo deporte base. O concelleiro, José Manuel Brenlla, repasa nesta entrevista o presente, os retos e as ilusións dun municipio que mira cara o futuro con ambición.

- Jose, como definirías o estado actual do deporte no concello de Zas?

Creo que estamos nun bo momento. Este sempre foi un grupo de goberno que intentou promover o deporte, tanto a nivel competitivo como non competitivo. Temos, por exemplo, a Ruta da Auga, que é das máis populares en Galicia; a Ruta do Carreiro do Río en Baio, moi importante tamén a nivel autonómico; o Trail da Filloa, que reúne arredor de mil persoas a comezos de ano; e o Trail Nocturno no mes de agosto. Ademais, contamos con clubs de diferentes disciplinas: xadrez, tenis de mesa, fútbol...

- Cales son os principais retos ou necesidades neste eido?

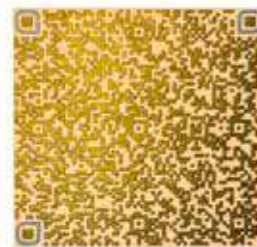
A poboación non está medrando, como pasa noutros lugares, e iso afecta. Por iso creamos as escolas municipais de fútbol, porque tanto o Sporting Zas como o CD Baio tiñan dificultades para confeccionar equipos. A solución foi unificar esforzos. Tentamos ofrecer o máximo de actividades para que cada rapaz atope o seu espazo, e imos adaptándonos cada ano á demanda real.

- Desde o Concello tamén colaborades economicamente cos clubs. Que importancia ten iso?

Económicamente apoiamos todo o que podemos a todos os clubs do concello. Pero o máis valioso aquí é a xente que traballa nos clubs. Hai directivas e pais que fan un traballo inmenso. Hai 15 días celebramos o maratón das escolas

- ACRISTALAMENTO DE OBRAS
- INSTALACIÓNS COMERCIAIS
- MAMPARAS DE DUCHA
- FABRICACIÓN A MEDIDA
- VIDROS LACADOS

Telf. 981 881 357 M.: 626 858 682 - 639 453 279 info@cristaleriavilas.com

C/. Miradores, 12
15840 Santa Comba - A Coruña

**Gestoría
Administrativa**

Miguel Ángel Fernández Pereiro
Gestor Administrativo - Graduado Social - Economista
Móvil: 651 026 206

**Fiscal
Laboral
Contable
Tráfico
Transportes**

Rúa Vilar, nº 22 Bajo B 15.129 Vimianzo Tlf/Fax. 981 71 72 78 E-mail. info@gradempres.es

C/ Laureano Mediante 1, B1
15006 A Coruña

aquí en Zas e foi un éxito total, grazas ao traballo desas persoas. Nós aportamos o que podemos: material, infraestruturas... e temos tamén un Técnico Deportivo Municipal, Fidel, que é un puntal moi importante.

- Falemos de Fidel. Que papel xoga?

Leva toda a vida aquí, coñece todo e xestiona moitísimo. A súa labor é clave na programación anual. Podemos ofertar moitas cousas, pero el marca a realidade do que se pode facer. Sen técnicos coma el, iniciativas como o circuito "Correndo pola Costa da Morte" serían inviables. Tamén coordina actividades con outros responsables como Emilio, no caso das escolas deportivas.

- Unha das grandes demandas era a renovación do céspede en Baio. Xa é unha realidade?

Si. Renovárase hai uns anos o tapete de San Andrés en Zas, e agora vaise renovar o do campo de Baio. Xa foi aprobado no Plan de Obras deste ano, e a idea é comezar en setembro ou outubro. É importante lembrar que temos dous campos de fútbol, dúas piscinas, e outra instalacións por duplicado. Iso nun concello pequeno implica un mantemento custoso, pero para nós e algo fundamental e que vale moito a pena. O CD Baio fixo este curso unha gran tempada, finalizando segundo clasificado e xogando o play off polo ascenso, onde competiu de ti a ti co Silleda, caendo na prórroga.

- Deporte feminino: como valoras a súa evolución?

Foi un dos grandes éxitos do ano. O Sporting Zas creou un equipo feminino e xeraron un ambiente fantástico. Tamén hai participación feminina en xadrez, ping pong... mesmo no seu momento tivemos un equipo feminino de tenis de mesa preto da División de Honra. Miguel, que ademais é seleccionador galego, e Estevo, son claves. Estevo é un referente que moitos concellos quixeran ter.

- Estamos en xuño. Que actividades salientables quedan por diante este curso?

A tempada está practicamente rematada. Agora mesmo os rapaces das escolas están participando en torneos noutros concellos. En Zas, por exemplo, houbo un torneo de xadrez con máis de 80 xogadores hai 15 días. O sábado que vén temos o 50 aniversario do Sporting Zas, cun partido con veteranos do Deportivo. Tamén veñen as andainas dos sábados pola mañá, e en agosto o Trail Nocturno Cova do Lobo. Ademais, haberá campamento deportivo en Baio e xornadas de portas abertas para os nenos a finais de agosto.

- Como valoras a situación actual e que marxe de mellora hai?

Temos unha oferta ampla, pero limitada pola poboación. Non podes facer unha actividade cun número moi pequeno de nenos, porque se aburren ou non é viable. As andainas están moi demandadas. O Trail da Filloa non pode crecer máis: xa son mil participantes nun día, e con todo o que xera arredor é

difícil xestionar máis. Nas escolas base hai intención de potenciar máis. Emilio fai un grandísimo traballo, pero tamén precisa apoio. Teremos que ver como incorporar máis adestradores para aliviar a súa carga. Tamén se organizaron torneos de billarda, houbo visitas de xogadores de fóra... pero non podemos ir moito máis aló. O tempo non dá para máis.

- Falemos do 50 aniversario do Sporting Zas. Como o estades vivindo?

Pois moi contentos, claro. Este ano conseguiron o ascenso á Segunda Galicia, así que a Liga da Costa será como as de antes, con derbis contra o Baio incluso. É un éxito que vén dun traballo enorme da directiva, que inviste moitas horas do seu tempo libre. Iso non se valora o suficiente. Non é só ir ao campo: hai xestión, planificación, esforzo... e ás veces as cousas non saen como queres, pero se hai equipo e actitude positiva, todo sae adiante.

- E para rematar: un soño como concelleiro de deportes?

Gustárame que todo o mundo puidese practicar o deporte que lle gusta, con instalacións adecuadas e aproveitadas. A nosa ilusión desde o concello e seguir fomentando a práctica deportiva en todas as idades. Que sempre haxa unha man tendida para quen queira organizar algo. Mesmo un triangular entre amigos, que se poida facer. Creo que a política do Concello co deporte é boa, e seguiremos apostando por ela.

R/ Anselmo Villar Amigo, 13
MALPICA DE BERGANTIÑOS (A Coruña)

☎ 981 721 068

📱 616 965 110

CD BAIO: A LUZ DUN FAROL QUE NUNCA SE APAGOU

Setenta anos de identidade, memoria e balón nun recuncho da Costa da Morte.

A semente do fútbol na terra do ouro

En Baio, onde a terra e a auga se confunden en lameiros eternos e os camiños cruzan pontes centenarias, o fútbol chegou como unha paixón que sobreviviu mesmo á escuridade da posguerra. Primeiro foi no Campamento, ao carón da Ponte Lodoso, e despois nos Mulos, no regueiro do Allo, ata que o balón atopou pouso definitivo no Valongo, entre xestas e brañas. Era 1951 e o campo —inxogable durante boa parte do ano polas enchentes— servía de punto de encontro para unha mocidade que comezaba a soñar en branco e azul, como o Deportivo da Coruña, co que compartirían as primeiras cores.

A fundación: unha leira, unha misa, un club

Co fútbol xa prendido no corazón da vila, era necesario dar un paso adiante. E ese paso veu da man dunha comisión formada por Antonio Platas Reinoso, Francisco Alcaraz, Evaristo García Allo e Manuel Veloso. Grazas á xene-

rosidade de Lucinda Varela de Morgade, que cedeu unha leira na parroquia de Bamiro, o CD Baio atopou fogar durante corenta e cinco anos no Campo do Balsiño. A cambio, só pedía unha misa anual polo seu fillo Teodoro. Nese xesto humilde e fermoso está condensada a alma do club: un acto de amor e memoria que daría vida a xeracións de xogadores.

O campo inaugurouse en 1958 cun partido contra o Oza Juvenil. En 1960, José Pazos “Degho” tentou federar o equipo e formar unha liga na Costa da Morte, pero a falta dun oitavo club —tras a retirada de Santa Comba— deixou o proxecto en suspenso.

1964: nace a Liga da Costa e o farol vermello

Houbo que esperar ata 1964 para que se formase por fin a primeira Liga da Costa, da que o CD Baio foi un dos oito clubs fundadores. O debut oficial chegou o 12 de abril en Laxe, con derrota por 3-1. Porén, o dianteiro Pepe

CANALONES
 de aluminio, cobre y cinc
 FABRICACIÓN EN LA PROPIA OBRA
ASTRAY

Alfoli, 7 - BETANZOS (A Coruña)

☎ **658 471 455 - 665 386 685**

Recarey
 Talleres y Desguaces

- Compraventa de vehículos
- Tramitación de baixas definitivas na DGT

✦ **SAN ROMÁN - A LARACHA**

☎ **981 60 68 68**

WWW.JLPUBLICACIONES.COM

de Agosto entrou na historia como o autor do primeiro gol da competición. Aquel inicio con resultados discretos provocou a mofa dos rivais, que alcumaron ao Baio como “o equipo do farol vermello”. Pero o que noutros sería vergoña, en Baio converteuse en orgullo. O farol pasou a formar parte da súa identidade, colgouse do autobús, e acabou incorporado ao escudo. Dende aquela, só rematarían de últimos en catro ocasións en máis de cincuenta anos, pero o símbolo ficou, como bandeira da resistencia.

Os anos da loita e a humildade

Nas dúas primeiras décadas, o CD Baio moveuse entre a humildade e a perseveranza. Mentres outros clubs fundadores desaparecían ou interrompían a súa actividade, o Baio nunca faltou a cita anual co fútbol. Os seus presidentes —Manuel P. Maroño, José Mª Lema, Jesús Paz, José Luis López, José Díaz ou Santiago Romero— foron o sustento silencioso dunha estrutura modesta, pero firme.

En 1976-77 chegaría o primeiro título: o campionato xuvenil. Aquela xeración sería o xerme dos éxitos da década seguinte, con reforzos puntuais de xogadores foráneos e unha directiva que apostaba con ambición.

Os 80: o cambio de rumbo e o primeiro grande éxito

A temporada 1982-83 marcou un antes e un despois. Co fusterrán Manín como adestrador-xogador, o equipo proclamouse campión da Liga da Costa e tamén da Copa da Costa, vencendo ao Coristanco. Foi o primeiro dobrete da historia do club.

O ascenso levou ao equipo á 1ª Rexional, onde o Baio tivo unha traxectoria brillante, chegando á final da Copa Galicia en varias ocasións e mesmo ascenden-

do a Preferente, onde xogaríase cinco temporadas consecutivas. A traxedia golpeou no curso 87-88 coa morte do presidente Calabanda, pero o club non se afundiou.

No verán de 1989, sen directiva, o equipo renunciou á Preferente e volveu á 1ª Rexional, iniciando unha nova etapa.

Os 90: cambio de campo e unha nova xeración

En 1990, o club deixa atrás o histórico Balsiño e inaugura o Campo Platas Reinoso, situado na zona alta de Baio, nunha área coñecida como Su a Agra. Ese mesmo ano, baixo o mando de José Antonio Moreira, o equipo gaña a Liga da Costa. Pero a falta de continuidade na directiva obrigou a renunciar a novos ascensos.

A mediados da década, os xuvenís acadaron o ascenso á Liga Galega e consolidaron unha base de futuro. En 1994-95, con Moncho Varela no banco, o CD Baio proclamouse campión da 1ª Rexional, regresando a Preferente. Como era xa tradición, a directiva dimitiu e José Gavín colleu o relevo. Durante o final da década, o equipo alternou bos momentos con outros máis difíciles, ata descender en 1998. Aínda así, durante tres anos consecutivos, foi o mellor equipo costeiro clasificado en Preferente.

2000-2010: finais de Copa e tempo de resistencia

Os primeiros anos do novo milenio foron unha montaña rusa. O equipo roldaba os postos altos da 1ª Rexional, pero sempre lle faltaba un chanzo

El hogar de sus marcas favoritas
con experiencia y conocimientos de color
PRODUCTOS PROFESIONALES
PARA EXPERTOS

PROINDE
Tu distribuidor de PINTURAS

DESDE 1991

La experiencia de grandes
profesionales a tu servicio.

📍 A Telva 13, 15181 Sigrás, Cambre

✉️ proinde@proindesi.com

☎️ 981 667 534 - 606 328 888

Fernando Couceiro Carro
696 96 86 69

● REFORMAS DE BAÑOS Y COCINAS

● IMPERMEABILIZACIONES

● REHABILITACIÓN DE CASAS

● TODO TIPO DE CONSTRUCCIÓN

Lugar de Raxas, 27 · 15319 Bergondo · fernandocouceirocarro@gmail.com

TEMPADA 94/95

para ascender. Dúas veces chegou á final da Copa da Costa, caendo ante o Atlético Minero e o Dumbría. A fichaxe de Radchenko, ex do Deportivo, deu sona ao equipo.

En 2006, un descenso levou ao equipo á Liga da Costa. O Baio, xa baixo novas directivas, buscaba reconstruírse.

A década da reconstrución

A partir de 2010, o CD Baio confiou na mocidade. En 2012-13, con Félix García no banco, logrou o ascenso á 1ª Autonómica tras unha emocionante fase de promoción ante Agolada e Sálvora.

O 50º aniversario celebrouse en 2013-14 cun club cheo de ilusión e unha directiva renovada presidida por Chema Rei. Nas seguintes campañas, o equipo loitou polos postos altos ata que un mal ano (15-16) e os arrastres da categoría superior provocaron un novo descenso.

2016-2024: entre a gloria e a resistencia

Con Pedro Gómez no banco, o Baio proclamouse campión da Liga da Costa 2016-17, con trece vitorias consecutivas que puxeron á parroquia a soñar de novo. Durante os seguintes anos, o equipo competiu en Primeira Galicia, incluso rolando postos de ascenso á Preferente. Pero na campaña 2023-2024 chegaría un novo golpe: descenso á Liga da Costa.

Este último curso, 2024-2025, o CD Baio foi segundo na fase regular, xogando o play-off de ascenso, onde caeu ante o Cacheiras. Non foi unha mala campaña, e o espírito do farol segue aceso. O Baio, como tantas outras veces, volverá tentalo.

FINAL COPA GALICIA 85/86

O decano que non se rende

O CD Baio non é só un club. É unha herdanza transmitida con paixón dende o Balsaño ata Su a Agra, dende os primeiros partidos anegados de auga ata as noites de ascenso e ledicia. É o decano da Liga da Costa, o equipo que nunca faltou, o que fixo da humildade unha bandeira e do farol vermello un símbolo de resistencia.

Baio non entende o fútbol sen o seu equipo, e o seu equipo non se entende sen a súa xente. Pase o que pase, hai algo seguro: o CD Baio seguirá iluminando os camiños da Costa co farol da súa historia.

TEMPADA 76/77

Parrillada HERMIDA

ESPECIALIDAD:
CHURRASCO,
PESCADOS
Y MARISCOS

Tlf. 981 718 403
HERMIDA

ANOS - CABANA - A CORUÑA

José Ramón Suárez
Dpto. Comercial

joseramonsuarez@hotmail.com

Edificio San Andrés
nº 41

675 25 65 09 **981 75 12 89 - Zas** **15850 Zas**
981 74 12 39 - Bañas **639 38 09 28** **A Coruña**

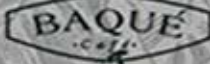
MANOLO
Distribuciones

● Crta. Coruña - Finisterre, 56
Baio - Zas (A Coruña)

● info@dmanolo.es

● 629 54 55 11 · 981 71 85 93

● dmanolo.es

Pirotecnia
LÓPEZ, S.L. ®

www.pirotecnialopez.com

Fabricación, venda e disparo de Fogos Artificiais

Taller Baio: 671 726 993

VICESO (Brion) – BAIO (Zas) – BARREIRO (Melide)

**30 AÑOS
APLICANDO SATE**

**MÁS DE 20 AÑOS
REALIZANDO PROYECTOS
DE CONSTRUCCIÓN
Y REHABILITACIÓN
EN GALICIA**

**EDIFICACIÓN - PROYECTOS DE OBRA NUEVA - INTRAESTRUCTURAS
REHABILITACIÓN Y REFORMAS - GRANDES PROYECTOS (EDIFICIOS)
DISEÑO DE INTERIORES - COORDINACIÓN DE SEGURIDAD Y SALUD**

www.alviteparis.es

A Santa,1 - MUIÑO - 15858 - Zas (A Coruña)

Especialistas en excavaciones en Galicia

Somos empresa autorizada como "Xestor de Residuos"

www.hermanosotero.com

Transportes
Excavaciones
Desmontes
Derribos
Movimiento de tierras
Motoniveladoras
Compactaciones
Rodillos

*** PRESUPUESTO A MEDIDA**

Dirección: Vía La Cierva, 4 - Polígono do Tambre -
15890 Santiago de Compostela (A Coruña)

☎ 686 454 447

E-mail: otero@hermanosotero.com

Sedes en Santiago de Compostela

Dirección: Vía Faraday, 13 - Polígono do Tambre -
15890 Santiago de Compostela (A Coruña)

☎ 686 454 446

Sede en Mazaricos

Dirección: Avda. 13 de Abril, 132 - A Picota -
15256 Mazaricos (A Coruña)

☎ 981 852 072

GERCA

ACERO Y METAL

981716131 - 688950123

Parque empresarial de
Vimianzo, 15129 A Coruña

www.gerca.net

**MOBILIARIO
URBANO**

**MOBILIARIO
COMERCIAL**

**MOBILIARIO
INDUSTRIAL**

**MOBILIARIO
DE DISEÑO**

SERVICIOS PROFESIONALES

✓ Corte láser CNC

✓ Plegado de chapa CNC

✓ Curvado de tubo

✓ Torno y centro de
mecanizado CNC

✓ Punzonadora

✓ Planta de lacado en polvo

✓ Soldadura (TIG, MIG-
MAG...)

@Gerca_acero_y_metal

MANUEL MOUZO: "PREFIRO QUEDAR QUINTO QUE VER A UN XOGADOR PASAR POLO QUIRÓFANO"

Setenta anos de identidade, memoria e balón nun recuncho da Costa da Morte.

Manuel Mouzo xa non é presidente do CD Baio. Deixou o cargo na recente asemblea celebrada no club, pechando así unha etapa de anos ao fronte da entidade. Fíxoo cunha mestura de orgullo, fatiga e apego. A tempada non foi doada: o equipo quedou segundo e non puido ascender, pero recolleu identidade, afección e forza. As lesións foron determinantes. E, malia todo, o club segue forte.

—**Manuel, que balance fas desta última tempada?**

—Foi unha tempada de bo nivel, a pesar de non lograr o ascenso. Fomos

segundos, pero tivemos catro lesións moi graves e outras tres menos importantes. Iso condicionou moito. Se puidese escoller, tería preferido quedar quinto e que ningún xogador pasase polo quirófano. Iso témolo clarísimo.

—**Aínda así, construíuse un grupo con moita xente da casa.**

—A idea sempre foi esa: ter un grupo competitivo con xente do pobo. Gustaríanos que a plantilla fose completamente da casa, pero non é doado. Hai xogadores que marchan a outros equipos e custa moito recuperalos.

Café - Bar
Tabares

- * Supermercado
- * Ferretería
- * Hospedaje
- * Estanco

San Adrián de Castro
Zas - A Coruña
Telf.: 981 75 11 21

RESTAURANTE - PARRILLADA
SONEIRA

Avda. Galicia, 47
15850 ZAS - A Coruña

981 718 141
697 926 570

Pizzería
Restaurante

Telf: 981 75 11 98
Priv.: 981 75 10 85
Cl. Travesía de Santiago, 13
15850 ZAS (A Coruña)

Vértebra
fisioterapia e rehabilitación

698 14 67 64

C/. Obispo Romero Lema, 50-52
15150 Baio ACoruña
vertebrafisioterapia@gmail.com

Berta Reymúndez Baña
Nº Colg.2180
NºR.S.: C -I5-002801

—Presentaches a dimisión na asemblea. Que che levou a tomar a decisión?

—Foi unha cuestión de desgaste, sobre todo emocional. As lesións desta tempada afectáronme moito. Ademais, creo que era momento de dar paso a outra persoa. Por sorte, houbo un relevo preparado. Iso dálle tranquilidade ao proceso.

—Marchas deixando un club vivo, con estrutura.

—Temos un equipo xuvenil que segue competindo, está en semifinais da Copa da Costa. Levamos anos pelexando por esa copa. Gústanos gañar, claro, pero o importante é seguir estando. Para min o Baio é todo. Levo toda a vida aquí: xogador, directivo, presidente... Cústame deixalo. Xa o deixei unha vez e volví. Pero agora hai motivos que me fixeron parar, aínda que non poida explicalos todos.

—Que foi o máis duro de todo este tempo?

—Ver xogadores do pobo xogando fóra. Sei que cada un toma as súas decisións, pero se estivesen aquí, este Baio podería aspirar moi alto. E tamén me pesa o pouco recoñecemento ao traballo das directivas. Sempre hai premios para adestradores ou xogadores, pero as directivas, nada. Perdemos moito tempo, moitas horas, e ás veces ata cartos. Todo sen cobrar.

—Como se poden levar as críticas nos clubs modestos onde os directivos facedes todo por amor e de forma altruista?

—Eu non acepto críticas cando non hai retribución. Traballamos polo ben común, sen lucro. Polo club, polos rapaces, polo pobo. E moitas veces nin sequera conseguimos que nos escoiten nas institucións. Non pedimos para nós, pedimos para o pobo. Pero dá igual: concello, federación, Xunta... custa moito conseguir apoio.

—Que cres que deberían facer as administracións?

—Escoitarnos. Só iso. Entendo que hai máis cousas que o fútbol, claro que si. Pero cando en Baio hai unha final de copa e veñen 2.000 persoas, iso tamén é pobo: toman café, compran, xeran movemento. O fútbol tamén é economía local. Pero os apoios son mínimos. Un equipo con orzamento de 50.000 euros como o noso recibe 1.500. Mentres outros con millóns de orzamento reciben 300.000. Non é xusto.

—A Costa da Morte segue sendo un viveiro futbolístico.

—Si, hai un nivel altísimo. Cada ano máis equipos da Costa soben de categoría. Na Primeira Rexional, compiten como os mellores. Non é casualidade. Hai traballo, compromiso e paixón detrás de cada proxecto. A Costa é distinta.

—E a afección do Baio?

—Sempre estivo aí. Esta última tempada conseguimos renovar os socios, manter os patrocinadores, conservar boa parte do plantel malia o descenso. A xente cre no proxecto. E iso é o máis importante.

—Despedíchete como presidente. Que mensaxe deixas?

—Agradecemento. Grazas por permitirme estar aí todos estes anos. Sempre dixeran que me sentía máis directivo que presidente, pero fixen o que puiden. Agora tócalle a outro continuar. E espero que a afección e o pobo sigan apoiando como ata agora. O CD Baio é o decano da Costa, e merece seguir vivindo moitos anos máis.

San Nicolás, 38
15001 A Coruña

☎ 981 923 308

☎ 673 748 999

antoxos.seigar@gmail.com

CAÑÁS
Panadería - Pastelería

Rúa Belvís de Paleo, n.º 3 CARRAL • 15175 A Coruña

☎ 981 672 652

Reclamamos

**COMPLEMENTO DE
MATERNIDAD / PATERNIDAD**

☎ 675 590 964

OK LEGAL
ABOGADOS

TALLERES CARREIRA

CHAPA Y PINTURA

Taller especializado en chapa y pintura. Reparación de todo tipo de carrocerías, arreglo de rascazos y golpes. Dispone de cabina de pintado, horno de secado y bancada. Lijado, pulido, abrillantado de carrocerías, soldadura de piezas, colores perlados y metalizados, etc.

📞 669 530 479

☎ 981 718 605

✉ tallerescarreira@gmail.com

📍 Lamas - Zas

BIOESTUFA

**VENDA, MANTEMENTO E REPARACIÓN DE
ESTUFAS DE LEÑA E DE PELETS**

ANÍMATE

**La temporada
de barbacoas
no lo dudes más
Conócenos en:**

www.bioestufa.es

R/. Ramón y Cajal, 1 baixo esquina
15100 CARBALLO (A Coruña)

M. **658 772 054**
estufas@bioestufa.es

A LOITA SEN PREMIO DUN EQUIPO DE PRIMEIRA

Crónica dunha tempada ilusionante para un Baio que soñou co ascenso desde a fortaleza do Platas Reinoso.

O CD Baio soñou, loitou e chegou moi lonxe. Non foi un soño calquera, senón dese tipo de viaxes que fan familia, que reconcilian co fútbol máis puro e que deixan pegada en cada recuncho do campo. A promoción de ascenso á Primeira Galicia non acabou co final desexado: foi o Cacheiras quen celebrou no Platas Reinoso, mais iso non borra o que foron meses de entrega, constancia e identidade.

O conxunto dirixido por Félix García asinou un curso para lembrar: subcampión da Liga da Costa, cun fútbol serio, traballado e valente, só por detrás dun Camariñas que foi intratable ao longo do campionato. O Baio mantívose firme nas posicións altas durante toda a tempada e conseguiu un dos dous billetes á promoción de ascenso, compartindo pulseira co Soneira, mentres o Xallas quedaba ás portas. Non foi froito da sorte, senón dun traballo ben feito desde o vestiario ata a última bancada.

Na fase de ascenso, o Baio deixou a alma. Na ida aguantou con carácter, e na volta, a pesar de caer no Platas Reinoso, amosou que ten nivel para competir en categorías superiores. Tocou aprender e volver empezar, sen dramatismos. Porque o proxecto vai moito máis alá dun resultado puntual.

A nivel individual, houbo nomes que brillaron con luz propia. Martín Fuentes, o veterano que fala goles, marcou 18 en liga e rematou con 21 no total, sendo o terceiro máximo artillero da categoría. Pero ao seu carón, unha xeración que empurra con forza: Sergio Antelo foi o pulmón do medio —35 partidos, 8 goles—; Chechi, o equilibrio —33 encontros, 2272 minutos—; e homes como Rodri Toja, Vila ou Norbi deron seguridade na retagarda. Sen esquecer a base que medra: a presenza de xogadores como Alejandro Muíño ou Álvaro Rivera confirma que hai futuro.

O CD Baio non acadou o ascenso, pero sementou algo máis fondo: ilusión. Porque neste lugar onde o branco e azul é moito máis que unha camisola, a paixón polo escudo non se mide por categorías. A Primeira Galicia continúa sendo o destino natural, pero o camiño faise con cabeza, sen présa pero sen pausa. Sabendo que, cando se traballa con humildade, os soños acaban por volver.

A historia non remata aquí. O equipo xa mira cara o horizonte, coa mente posta no próximo curso. Volverá competir coa mesma entrega, acompañado pola forza dunha bancada fiel. Porque o Baio, como o mar que o arrola, nunca se rende.

Talleres LA GROUFA

MECÁNICA EN GENERAL

TLF.: 981 602 158

Avda. Finisterre, 53 - 15142 - Arteixo (A Coruña)

CARNICERÍA Y CHARCUTERÍA

muíño

981 71 80 83

C/. Obispo Romero Lema, 9
BAIO (A Coruña)

Tienda Marinera

Decoración • Regalos • Moda

www.kmOfisterra.com 652 42 48 83 info@kmOfisterra.com

km.Ofisterra Km.O Fisterra regalo y souvenirs

Calle Santa Catalina, 37 Bajo - 15155 Fisterra (A Coruña)

CAMBIO NA PRESIDENCIA: MOUZO PASA O TESTIGO A FUENTES

O histórico Manuel “Chino” Mouzo deixa o cargo despois de tres tempadas á fronte do club, dando paso a unha nova etapa con continuidade no proxecto.

O CD Baio iniciou oficialmente unha nova etapa no seu longo percorrido como Decano da Costa. Na asemblea celebrada o pasado 7 de xuño, formalizouse o relevo na presidencia do club: Manuel Mouzo Doval, coñecido como “Chino”, pecha unha intensa etapa de tres tempadas como máximo responsable da entidade, sendo substituído por Ramón Fuentes Castiñeira, quen tomará agora o liderado dun proxecto que busca continuidade e estabilidade.

A marcha de Mouzo non significa unha despedida definitiva. O propio club, na mensaxe feita pública nas súas redes sociais, deixou entrever que será un “ata pronto”, recoñecendo o seu compromiso co equipo e a súa paixón incondicional polo fútbol e polos valores do Baio. A súa vinculación co club vai moito máis alá destes tres anos de presidencia, sendo unha figura central durante décadas na historia da entidade.

Pola súa banda, Ramón Fuentes asumirá o cargo cunha directiva que manterá a maior parte dos membros da anterior xunta, co obxectivo de garantir continuidade nas liñas de traballo e avanzar cun equipo humano experimentado e comprometido co día a día do club.

O CD Baio comeza así a tempada 2025/26 cun cambio importante na súa estrutura directiva, pero coa mesma ilusión de sempre e co apoio da súa afección.

El Tío Juan Disfruta de todo el deporte, Fútbol, Moto GP, Fórmula 1, Premier League
AMPLIA TERRAZA
C/ Rafael Alberti A Coruña
Tel: 881 067 613

DECORACIONES DE INTERIORES
José Luis
Pintura Estores Cortinas Alfombras
Papel Decoración Diseños Asesoramiento
Información **630 692 132**

Charcutería Los Emigrantes Desde 1965
Jamones y Embutidos Ibéricos
Quesos
Productos de “Cerdo Celta”
Vinos - Conservas
Delicatessen
C/ San Vicente, 44 | Telf.: 981 238 282 | 15007 A CORUÑA

 PINTURA Y DECORACION
PEDRO BRANDON NEGREIRA
606 513 836
C/ Pedra Furada, 9 - 1º
CARBALLO (A CORUÑA)

EROSKI

city

contigo

Supermercados en:

Laxe

Puente de Porto

Ponteceso

Camariñas

Baio

Muxía

Meicende

Arca

Lestedo

Melide

Vimianzo

**COMPRA - VENTA
HIERROS,
METALES
Y PALETS**

•
•
•
•
Constante Costa - 695 965 855
Diego Costa - 603 716 658

Lg. A Cacharoza, s/n - BAIO - Zas - 15150 A Coruña

FÉLIX GARCÍA: "ESTE GRUPO FOI UNHA PIÑA, DENTRO E FORA DO CAMPO"

O adestrador do CD Baio finalizou ciclo deixando ao equipo branquiazul ás portas do ascenso a Primeira Futgal.

Félix García analiza unha tempada marcada polas lesións, a entrega dun grupo implicado e o apoio constante da afección. Despois de tres anos como adestrador do CD Baio, pecha unha etapa con orgullo e realismo: "Estivemos moi condicionados, pero traballamos como un equipo de verdade".

—En primeiro lugar Félix, parabéns pola tempada. Segundo posto, non puido ser o ascenso, pero foi un gran ano. Imaxino que estás contento, non?

—Si. Agora, co tempo pasado, e vendo todas as circunstancias que se deron ao longo do ano, creo que temos que valoralo moi positivamente. Tivemos moitas baixas por lesións de xogadores que eran claves no plantel, pezas que estaban pensadas para dar continuidade ao bloque do ano pasado e pelexar polo ascenso. A pesar de todo, fomos medrando pouco a pouco e acabar segundos foi moi meritario. Dá fe do bo traballo da plantilla durante toda a tempada.

A pena foi que na fase de ascenso non nos deu para máis. Tocounos un equipo que chegou máis enteiro e no cómputo global foi máis merecedor de pasar a semifinal.

—As lesións foron unha constante.

—Si, e moi condicionantes. Non foron baixas lixeiras: houbo unha fractura dobre de tibia e peroné, dous cruzados, unha fractura de cóbado... E no último partido da fase de ascenso, o noso capitán rompeu o tendón de Aquiles quedando dous minutos para o final. Foi un resumo nefasto a nivel físico. E non eran lesións calquera, senón de xogadores que tiñan moito peso no equipo. Pasamos de ter 22 xogadores a quedar con 16 ou 17, tirando de xuvenís. Non serve de escusa, pero condiciona moito nun equipo coma o Baio, onde a base é xente da casa.

—Con todo, o equipo competiu ata o final.

—Si, e iso é mérito dos xogadores. En Baio adestramos tres días á semana, algo pouco común nestas categorías. Tivemos asistencia de 18 ou 20 xogadores mesmo nas semanas máis difíciles. Iso fala moi ben do grupo.

A partir de xaneiro-febreiro, o equipo foi a máis, cunha liña de resultados moi positiva. E foi grazas á forza do grupo: podían baixar os brazos, pero fixéronse fortes. A nivel físico, técnico e táctico podíamos traballar, pero se o grupo non estivese unido, sería imposible.

—Sen contar as lesións, o partido contra o Cacheiras foi o momento máis doloroso?

—Si. Estabamos co 0-0, forzando a prórroga, e o noso capitán lesiona o tendón de Aquiles. Tivo que ir ao hospital. O equipo notouno moito a nivel anímico. E aínda que o intentamos, na prórroga non fomos capaces de superar a eliminatoria.

—A afección do Baio tamén foi un factor importante, non?

—Si, e iso hai que vivilo. É unha categoría moi amateur, pero Baio é moito do Baio. Mesmo cando xogan o Madrid ou o Barça na tele, hai xente no campo. Hai unha cultura moi boa arredor do club. Xogan moitos rapaces do pobo e iso fai que a xente se implique máis: familiares, amigos, veciños... Ao final, mesmo fóra da casa, como en Muros ou Coristanco, a afección acompaña. Iso é un premio para os xogadores, sobre todo para os máis novos.

—E falando de futuro: seguirás no Baio ou toca cambio?

—En principio, cerro ciclo. Levo tres tempadas seguidas, seis en total contando as dúas etapas, e gustárame ter axudado a subir á Primeira Autonómica. Pero creo que xa dei todo o que podía a nivel deportivo. Non quero enganarme nin enganar ao club. Penso que un cambio pode ser positivo para todos: alguén con ideas novas, metodoloxía distinta, pero mantendo a liña de profesionalidade e implicación. Oxalá sigan loitando polo ascenso.

Como ves a Liga da Costa?

—Creo que o que distingue á Liga da Costa é a afección. A xente viveo dun xeito moi especial. Quizais hai dez anos había máis xogadores e máis repercusión, pero a esencia mantense: fútbol de pobo, con xente da casa, e moita paixón.

A nivel futbolístico depende moito das xeracións. En sitios como Baio, onde non hai unha base forte, estás máis condicionado. Se os veteranos van marchando e non tes canteira, perdes potencial. A afección segue sendo o gran valor, pero hai que traballar para que o nivel deportivo tamén se manteña.

—Para rematar, unha mensaxe final para os soci@s.

—Que sigan como ata agora. A afección forma parte do equipo. Que apoiem os xogadores da casa, que sexan conscientes do nivel real que hai e que acompañen con tranquilidade e ilusión. Son pezas importantes para que este proxecto continúe medrando e, con sorte, para volver pronto á Primeira Autonómica.

integralmotion.es
KM 0 | SEMINOVOS | OCASIÓN

O coche que escolles...

FALA DE TI

DESCONTO EXCLUSIVO PARA SOCIOS DO SPORTING ZAS E DO CD BAIO!

-500€
de desconto directo

¡Só no centro **Integral Motion** de **Baio**!

Pol. O Allo S/N - AC-552, 15150
Baio, Zas, A Coruña

+4.000 COCHES EN STOCK | KM 0 | SEMINOVOS | OCASIÓN

20 CENTROS EN ESPAÑA: GALICIA, MADRID E ASTURIAS (VALENCIA E VALLADOLID PRÓXIMAS APERTURAS)

La Cacharoza s/n
15150 - Baio
T 981 718 360
T 636 984 074

euorepar.es

talleresmmontes0hotmail.com

www.talleresjlema.com - talleresjlemabaio@gmail.com

BORNEIRO
15119 CABANA - A CORUÑA
Telf. 981 718 270 - Fax 981 718 501
BAIO - Telf. 981 718 508

AUTOMÓVILES CELMAR, S.L.
Avda. da Coruña, 9
15150 Baio - Zas

www.automovilescelmar.es
Tel :981 71 80 50

MOTRIO
tu taller con garantía y compromiso

**Alta planimetría
en pavimentos
de hormigón**

Vilaseco, 30
15119 Borneiro
CABANA DE BERGANTIÑOS
A Coruña

619 66 11 45
info@pulidosborneiro.com
www.pulidosborneiro.com

¿SIENTES QUE CADA PASO TE CUESTA MÁS?

LA ARTROSIS Y LA OSTEOPOROSIS NO SOLO DUELEN... TAMBIÉN TE ROBAN LA VIDA. PERO EN A LARACHA HAY UNA ESPERANZA REAL.

- Despertarse con dolor.
- Vestirse con esfuerzo.
- Caminar con miedo.
- Decir que no a planes, paseos o juegos con tus nietos porque tu cuerpo ya no te responde como antes.
- Y lo peor: escuchar que "es normal", que "es la edad", que te acostumbras.

¿Te suena? Entonces esto es para ti.

"Vivir con dolor no es vivir"

La **artrosis** desgasta el cartílago de tus articulaciones. Lo que antes era un movimiento suave, hoy es un roce doloroso entre huesos. Rodillas, caderas, manos... cualquier gesto se convierte en un suplicio.

La **osteoporosis**, en cambio, actúa en silencio. Va debilitando tus huesos hasta el punto de que una caída tonta o incluso un mal giro puede provocar una fractura.

Estas enfermedades no solo afectan a tu cuerpo: afectan a tu ánimo, a tu independencia, a tu forma de vivir. Y eso no se arregla con parches ni pastillas de por vida.

MBST: LA REVOLUCIÓN QUE TU CUERPO NECESITA

En Clínica Diego Pérez hemos dicho BASTA.

Por eso, hemos traído a Galicia la única unidad MBST de toda la comunidad.

¿Qué es MBST?

MBST (Magnetic Resonance Therapy) es un tratamiento basado en la resonancia magnética terapéutica que estimula la regeneración del cartílago y del hueso a nivel celular, de forma indolora y sin efectos secundarios.

- No duele.
- No pincha.
- No intoxica.
- Y lo mejor: solo necesitas 9 sesiones para notar resultados reales.

**SOLO EN CLÍNICA DIEGO PÉREZ
A LARACHA**

981 612 828

Síguenos en redes sociales para conocernos más de cerca

MARTÍN FUENTES: "O IMPORTANTE AGORA É CURARME BEN. CANDO ESTEA LISTO, DEDIDIREI O MEU FUTURO"

Gravemente lesionado no último partido da tempada, o xogador reflexiona sobre o curso 2024/25, eloxia a resposta do equipo e aposta pola mocidade que vén pisando forte no club.

Martín Fuentes, capitán do CD Baio, repasa a tempada 2024/25, marcada pola súa grave lesión no tendón de Aquiles, o bo rendemento do equipo e o papel clave da afección na Liga da Costa. Aínda que o ascenso se escapou por pouco, destaca a unión do vestiario e aposta pola ilusión da mocidade que chega ao club.

—Como valoras a tempada 2024/2025 do CD Baio?

Foi unha tempada complicada, sobre todo polas lesións e outras circunstancias, pero o equipo respondeu moi ben. Quedamos segundos e, aínda que non puidemos lograr o ascenso, creo que foi un ano para sentirnos orgullosos. O obxectivo interno era claro, queríamos subir, pero vendo como se puxeron as cousas, estou moi satisfeito coa resposta do grupo. Fixemos unha segunda volta moi boa, demos unha excelente imaxe na fase de ascenso, pero ao final escapóusenos por pequenos detalles.

—O Camariñas foi o gran dominador da liga. Que opinión che merece o seu título?

Foron xustos campións. A liga sempre a gaña o máis regular, e eles foron constantes dende o primeiro día. Eu pensei que en algún momento ían ter un baixón e que todo se ía igualar, pero non foi así. Fixeron as cousas moi ben e demostraron que merecían gañala.

—Como definirías o vestiario do Baio esta tempada?

Somos un grupo con dous extremos: xogadores moi novos, de 19 anos, e outros máis veteranos, de trinta e pico. Pero a convivencia é excelente. Entrenamos tres días á semana e sempre estamos máis de 18 xogadores. Iso nesta categoría é difícil de ver, e esa unión, esa responsabilidade, é o que marca a diferenza.

—Que significa para ti levar o brazalete de capitán?

É un orgullo. Desde que decidiron que fose eu o capitán, sentínme moi afortunado. Non só formo parte do equipo, senón que sinto o club como algo meu. Os compañeiros están contentos, e mentres me atope ben, gustaríame seguir representando ao equipo como capitán.

—Despois da túa lesión no último partido, como afrontas o futuro?

No último encontro rompín o tendón de Aquiles e acaban de operarme. Agora mesmo non me estou a plantexar nada. Primeiro quero recuperarme ben, curar completamente, e despois xa decidirei. Non é a forma que soñaba para rematar, pero toca ser paciente. Oxalá non me boten moito de menos durante este tempo, porque iso tamén axuda a levar mellor a recuperación.

—A nivel persoal, estabas facendo unha gran tempada.

Si, estaba moi contento. As lesións respectáranme e marcara bastantes goles. Acabara de facer o empate na fase de ascenso e, a poucos minutos do final, chegou a lesión. Foi un golpe duro, pero quedo coa sensación positiva de ter recuperado boas sensacións esta tempada, de xogar moitos minutos e axudar ao equipo.

—Como valoras o nivel da Liga da Costa?

É unha competición moi igualada, sobre todo polos partidos fóra da casa. Os equipos fanse moi fortes nos seus campos e custa moito sacar puntos. Moitos encontros decídense por detalles. Creo que a tempada que vén vai ser aínda máis axustada e haberá que facelo moi ben para seguir competindo arriba.

—Como ves aos xogadores novos que están subindo ao primeiro equipo?

Encantados con eles. Teñen moita ilusión por vir adestrar e iso é clave nesta categoría. A calidade téñena, só lles falta confiar un pouco máis en si mesmos. Nós xa confiamos neles, así que agora toca que sigan traballando e que os resultados vaian chegando.

—A afección da Costa segue sendo un factor diferencial.

Totalmente. Durante a pandemia notamos a súa ausencia, e agora valórase aínda máis. Por exemplo, hai pouco xogamos os oitavos da Copa contra o Castriz, un martes á noite, e había 400 persoas no campo. Iso non se ve noutras ligas ou noutros lugares. A clave está na paixón que hai aquí polo fútbol e polo sentimento de pertenza. A xente identifícase co equipo e co pobo que representa, e iso nótase.

—Mirando ao futuro do CD Baio, podes falar de esperanza?

Si, sen dúbida. Tivemos baixas importantes, como a de Bieito, que se retirou e era un xogador fundamental para nós. Pero veñen moitos rapaces con moita ilusión. O único que necesitan é confianza. Creo que temos unha xeración que hai que aproveitar e disfrutar con ela.

—Que mensaxe lle mandarías á xente de Baio?

Temos moita sorte coa nosa afección, pero agora é un momento para estar máis unidos ca nunca, para disfrutar. Este é un equipo formado por xente da casa, por xogadores que veñen a botar unha man sen cobrar un euro. É algo para estar orgullosos. Que nos sigan apoiando, que aquí hai sitio para todos, e que nós faremos todo o posible para que disfrutemos xuntos.

—Martín, se nos deixamos algo, tes a palabra para poñer o punto final á entrevista.

Só quero dar as grazas ao fútbol da Costa. Desde que tiveron a lesión recibín unha chea de mensaxes de apoio, de ánimo, de preocupación... e a verdade é que foi algo impresionante. Sentínme moi arroupado, e iso é algo que non esqueceré nunca.

PASO A PASO, FUTURO ASEGURADO

O CD Baio xuvenil medrou con solidez nunha tempada de aprendizaxe real, traballo serio e obxectivos a medio prazo.

A tempada do CD Baio xuvenil non se mide só pola clasificación. En realidade, sería un erro facelo. O equipo que adestran Bieito Pose e Pablo Romero competiu na Segunda Galicia con valentía e cun enfoque claro: formar xogadores para o salto ao primeiro equipo. A pesar das dificultades competitivas, o conxunto respondeu con compromiso e unha evolución individual que fala ben do traballo feito desde agosto.

A liga estivo marcada pola esixencia, cun Soneira campión e un Fisterra que tamén se gañou o ascenso deportivo. Nese contexto, o Baio mantivo o tipo con honestidade, asumindo o seu papel como bloque formativo e aproveitando cada partido como oportunidade de crecemento. Houbo encontros igualados, fases de mellora clara e momentos nos que o grupo respondeu como equipo, mesmo sen o premio dos puntos.

Desde o club valoran por riba de todo a progresión dos xogadores, moitos deles xa preparados para dar o salto ao fútbol senior. A coordinación co primeiro equipo e a visión a medio prazo permítenlles ver esta tempada como un paso máis na consolidación dunha base xuvenil forte e con identidade.

O labor dos técnicos foi clave: orientación táctica, esixencia controlada e apoio constante nos momentos difíciles. “O importante é que rematen o ano sendo mellores xogadores e máis conscientes do que significa defender este escudo”, apuntan desde a dirección deportiva.

Agora, co curso rematado, é momento de facer balance e preparar o seguinte chanzo. O CD Baio sabe que formar non é gañar sempre, pero si cultivar un futuro sólido. E iso, nesta categoría, é o que marca a diferenza entre competir e construír.

COMBUSTIBLES

GASOLINERA CEPSA DE ZAS
C-545 P.K. 54.6

MONCHO VARELA: "SE SE RECUPERA A ILUSIÓN, A COSTA DA MORTE VOLVERÁ TER O FÚTBOL QUE MERECE"

Referente nos bancos da comarca, o míster repasa a súa traxectoria entre CD Baio e Sporting Zas, os dous clubs protagonistas nesta edición de Coruña Sport. Moncho reivindica a forza do fútbol como motor social.

Foi adestrador do CD Baio, do Sporting Zas e doutras entidades históricas da Costa da Morte. Moncho Varela leva o fútbol no sangue, viviu os campos cheos, as Copas da Costa con paixón e tamén o reto de compaxinar o deporte coa política. Nesta conversa repasa as etapas que máis lle marcaron.

- Moncho, falamos de dous clubs moi especiais para ti: o Baio e o Zas. Como os recordas?

- Pois a verdade é que para min foi unha satisfacción enorme formar parte deses equipos. Sobre todo, pola calidade humana dos xogadores, a ilusión que tiñan e a disciplina. Tanto no Sporting Zas como no CD Baio conseguimos formar dous grupos moi unidos, con comunicación constante entre xogadores, directiva e mesmo coa afección. Todos éramos un.

Lembro que cando cheguei ao Zas estaban sétimos e acabamos terceiros. Todo foi grazas á entrega dos xogadores, á súa disciplina e a esa vontade de mellorar cada día.

- Se tiveses que escoller un momento especial en cada club, con cales quedarías?

- No Sporting Zas, sen dúbida, coa liga que gañamos quedando imbatidos. Só empatamos un partido na Coruña, a tres goles, e curiosamente fallamos dous penaltis nese encontro. Se marcasemos algún, teríamos gañado todos os partidos. Foi unha tempada espectacular.

No Baio, o máis salientable foi cando quedamos campións da Liga da Costa e logramos o ascenso a Preferente con moitos xogadores da canteira. Foi unha alegría inmensa.

- Segues indo ao fútbol?

- Levo uns tres anos sen ir. Cando deixas o fútbol e comezas con outras responsabilidades, cóstache volver. Pero si, hai que animarse, que o fútbol é vida.

- Cambiou moito o fútbol da Costa desde os teus tempos?

- Si, cambiou. Antigamente había menos equipos, pero moita máis entrega. A Liga da Costa era durísima, vivíase con intensidade, adestrábase forte e os campos enchíanse. Agora hai máis equipos, pero cóstalles formar cadros competitivos. Falta un pouco daquela ilusión e daquela disciplina que había antes. Pero confío en que se poida recuperar.

- A Copa da Costa segue tendo un lugar especial para ti?

- Totalmente. É unha competición moi atractiva, sobre todo co formato a dobre partido. Pode haber sorpresas, emoción, e a afección involúcrase moi-

to. Lembro unha final no Pinar que foi impresionante, coas dúas bancadas vivindo cada minuto con intensidade. É unha copa distinta, con moito valor.

- Este ano o Sporting Zas celebra o seu 50 aniversario. Que che evoca?

- Un orgullo. Coincidín cunha directiva entregada, cunha afección que nos seguía a todos os partidos e cun grupo de xogadores, moitos da canteira, que o deron todo. Tanto no Baio coma no Zas houbo xeracións de futbolistas locais que loitaron por chegar ao primeiro equipo, e iso é extraordinario.

- Moncho, recordamos a túa traxectoria como adestrador?

- Comecei no 83 no Corme, onde estaba de profesor. Alí estiven 3 anos. En 1987 adestreí ao Cabana na Copa da Costa. En setembro dese mesmo ano 87 cheguei ao Bergantiños xuvenil. Na tempada 87/88 entrenei ao Xallas en Preferente, onde quedáramos de cuartos. Logo fun ao Sporting Zas en decembro do 88 e estiven en Zas hasta xuño do ano 92. Xa en marzo do 93 cheguei ao Baio. Estaba apurado o equipo e o collimos. Eran uns xogadores moi entregados e con moita ilusión e non perdimos ningún partido ata final do curso. No Baio estiven ata o ano 97. Estiven sen entrenar un tempinho e na campaña 98/99 volví ao Baio outra vez. Logo en xuño do 99 foi cando saín elixido para alcalde de Malpica e deixei os bancos. No Baio fomos campións da Liga da Costa e tamén ascendemos a Preferente. No 96 saquei o título de adestrador nacional.

- E como xogador?

- Xoguei no Bergantiños, no Deportivo Carballo, logo Baio, pasei polo Ponteceso e logo fun ao Sofán. Deixei o Bergantiños para ir ao Sofán, que non estaba federado. Alí colaborei coa directiva para que o club pasase a federarse na tempada 79-80. Ese curso fun o máximo goleador na primeira tempada federada, marcando 15 goles. Logo estiven no Malpica, ascendendo a Preferente. En Malpica sempre me trataron con respecto e cariño. E claro, os equipos polos que pasei son parte de min.

- Que é máis complicado: adestrar ou xestionar un concello?

- [Risas] Se adestras con ilusión e tes un bo grupo humano, lévase bastante ben, aínda que non sempre se consegue todo o que un quere. Na política hai satisfaccións, pero tamén zancadillas. Hai que estar preparado para todo.

- Para rematar, Moncho, cal é o teu equipo?

En categoría nacional, o Deportivo, sen dúbida. E na Costa da Morte, non podo escoller un só club. Todos os que me acolleron como xogador e como adestrador teñen un lugar especial para min. A todos lles teño moito cariño.

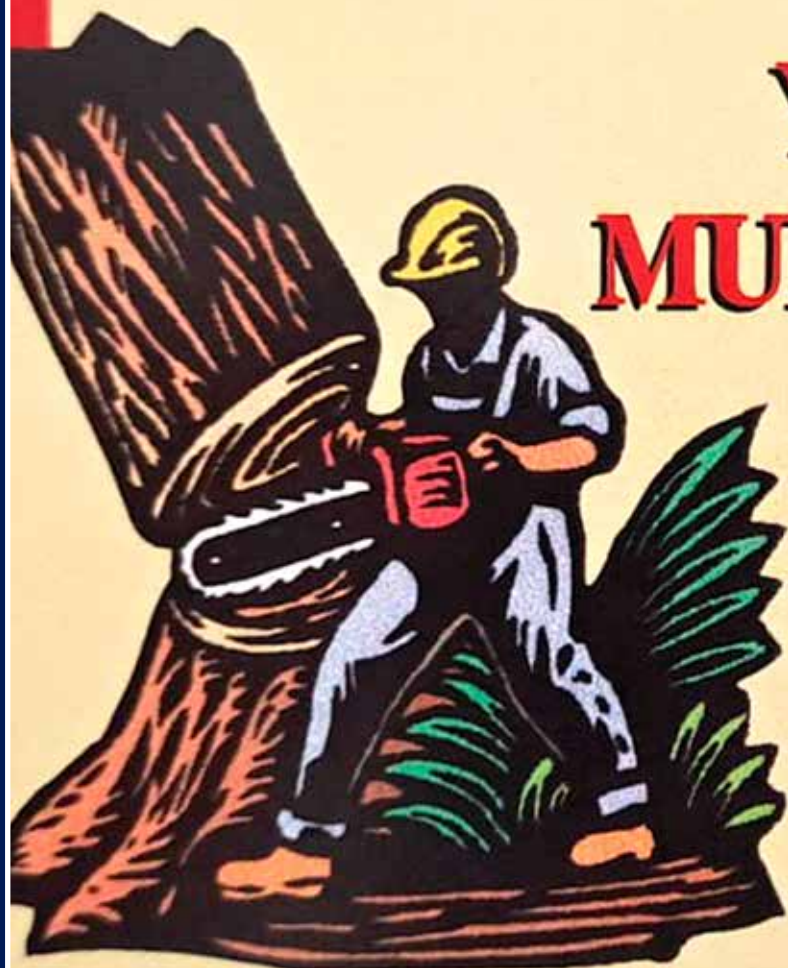
- E o Depor, volverá ao lugar que merece?

- Estou convencido. Hai que planificar ben, pero o Depor ten unha afección de Primeira. Agora hai que facer unha boa tempada e loitar polo ascenso, porque A Coruña e Galicia necesitan ao Deportivo onde merece estar.

- Se nos deixamos algo, tes a palabra para rematar a entrevista.

- Quería felicitar ao Sporting Zas polo ascenso de Terceira á Segunda Rexional, que vén sendo a nosa Liga da Costa, onde todo comezou no ano 1975. Quero felicitar aos xogadores, ao equipo técnico, á directiva e á afección por este logro nesta tempada. E tamén desexarlle tanto ao Sporting Zas como ao Club Deportivo Baio unha boa campaña o ano que vén, e que sigan traballando cos rapaces da casa, que é o máis importante. Tamén quero felicitar ao Baio pola tempada que fixeron. Quedaron segundos na liga e xogaron a promoción de ascenso contra o Silleda, aínda que non puideron subir. Foi unha boa tempada. Na Copa non chegaron á final, perderon co Castriz en oitavos, pero fixeron tamén un bo papel. Son cousas que hai que poñer en valor. Desexo que, tanto o Baio como o Zas, fagan unha boa tempada próxima, que cumpran cos obxectivos marcados e que volvan a Primeira Rexional en canto podan. E, como non, que disfrutemos do derbi, que iso sempre é un plus. Esperamos ese derbi, sen dúbida.

MADERAS Y DESBROCES MUIÑO RAMOS, S.L.

Telf. 981 74 12 50
Móviles: 646 41 17 36 (Victor)
629 74 80 44 (Miguel)
BAIÑAS - VIMIANZO

FERROCAR

PREFABRICADOS DE HORMIGÓN

Fábrica y Oficinas

- ☎ 981800600 / 981882090
- ☎ 649494184
- ✉ comercial@ferrocar.es
- ✉ oficinecnica@ferrocar.es
- ✉ administracion@ferrocar.es

www.ferrocar.es

Lg, Antes, s/n | 15845 Santa Comba (A Coruña) España |[T] (+34) 981800600

SPORTING ZAS: 50 ANOS DE ORGULLO, FÚTBOL E IDENTIDADE.

Desde a súa fundación en 1975 ata a creación do equipo feminino no ano do seu medio século, o club foi símbolo de unión, paixón e compromiso co deporte na Costa da Morte.

O PORQUÉ DE QUE ESTA HISTORIA NON SE TITULE “AS VOCES BAIXAS DA COSTA DA MORTE”

Ó mesmo tempo que me poñía a remover os primeiros recordos desta entrañable historia de amigos e colegas, Manolo Rivas, o meu admirado Manolo Rivas, xenuino e abandeirado bucaneiro da Costa Morte, presentaba en sociedade a súa derradeira, daquela, novela co suxerente título de “As voces baixas”.

Daquela pensei: que título máis bonito para este libro que fala, no fondo, de soños balompédicos, dende a perspectiva dos que berran dende campos moi lonxanos, a símbolos da grandeza, como todo un Santiago Bernabeu ou o Camp Nou. De aí que me dera conta que, se non fora porque sería un plaxio aquel título, o adoptaría para que envolvera as voces dándolle patadas a un balón dos meus amigos, cos cales compartín cores e ilusións. Sobre todo moitas ilusións por unha paixón que nos uniu ó longo dos anos máis fermosos da existencia, a pesar de que as nosas voces soaran baixas no mundo do fútbol cheo de mega estrelas rodeadas de estigmas bañados en ouro. Aínda así, nós, os baixiños do fútbol nacional, tiñamos con nós o tesouro máis valioso: un cofre cheo de ilusión, esperanza, e sobre todo felicidade e amizades, que nalgúns casos duran toda unha vida. O fútbol dos pequenos é así, rico en felicidade e pobre en medios. Grandeza humana fronte a un pequeno capital material. O fútbol amateur vive do corazón das persoas, por iso é tan rico. Tamén teño que dicir que, como ó “Carpinteiro das Palabras”, como a min me gusta referirme ao home que foi capaz de debuxar cun lápiz un mundo de ensoñación con birutas de crúa realidade, os recordos fóronseme agolpando nestas cuartillas como se os empurrara o vento contra o que tantas veces tivemos que loitar para levar as nosas ilusións ás mallas do equipo contrario. Cantas filigranas tivemos que facer para vencer ao vento que nos daba de fronte, na cara, e viña cargado doutras tantas ilusións procedentes de todos os rincóns da Costa da Morte.

De todas formas, decidín non arriscarme, e aínda que che me gustaba moito o título do home que lle dou voz O Pardal na Lingua das Bolboretas, propúxenme conformarme cun título menos feitoño, iso si, eso non impide darlle voz a centos de amigos e colegas que no fondo foron os que me susurraron, cos pés no chan, esta historia é de voces baixas pero potentes como a garganta de Fran Sinatra. Unha historia de corazóns nobles e amables.

10 DE MAIO DE 1975. O INICIO DUNHA ILUSIÓN NA CASA CONSISTORIAL

A acta fundacional do Sporting Zas data do día 10 de maio de 1975. Nunha reunión celebrada na Casa Consistorial de Zas constituíuse a primeira xunta directiva, sendo elixido como primeiro presidente Gonzalo Bueno Pérez. Miguel Figueira Malvarez foi o primeiro adestrador do equipo e a primeira indumentaria oficial estaba formada por un calzón branco e camiseta branca cunha banda azul cruzada pola parte dianteira de arriba abaixo, partindo do ombreiro esquerdo á parte dereita. San Andrés (finca Gándara ou Abotón) estableceuse como o campo oficial do equipo dende a súa fundación.

ANOS 70: VIVINDO NO MUNDO DO FAROL VERMELLO

O Sporting Zas bautizábase oficialmente na Liga da Costa o 16 de novembro de 1975 contra o Outes CF, no campo O Bosque. Os de Outes, en palabras do periodista Del Valle, “le hicieron un siete a los debutantes”. Era a décima terceira tempada da Liga da Costa e o Outes CF sería o campión, despois de acadar o liderato precisamente en San Andrés, tras impoñerse ao Sporting no encontro de volta por 0-5.

O Sporting Zas debutaba na Liga da Costa da man do adestrador José Miguel Figueira Malvárez, que dispoñía entre outros dos seguintes xogadores: Leandro (porteiro), Pepe, Santos, Sanchiño, Pichi, Julio, Beppo, Carballo, Fariña, Ferreiro, Manolo, Zurdo, Pardo, Lagoa, Ríos, Víctor, Collazo, Bou-

TEMPADA 88/89

zas, Pazos, Fernando, Calvo, Amigo, García Suárez, Camilo ou Cachito. O autor do primeiro gol do Zas foi o dianteiro Camilo.

O Sporting conseguiu o primeiro punto contra o “Bilbao da Costa”, como era coñecido o Fisterra, cun gol de Fernando en San Andrés. O segundo punto ao empatar cos “Lagartos Verdes” de Xallas. O terceiro, foi marabilloso, xa que foi como consecuencia do empate, contra o “Decano da Costa”, o eterno rival, o Baio. O Sporting remataba a súa primeira liga lonxe de San Andrés, concretamente contra o Portefío acadando o seu cuarto punto, merced a un empate a un tanto e paseando o Farol Vermello. Era a primeira unidade lograda lonxe da casa.

Na tempada 76-77, o Sporting conseguiu a primeira vitoria na Liga da Costa fronte aos da “Vila do Caolín”, o impoñerse ao Laxe por 2-3. Nesta liga, a primeira vitoria en San Andrés chegou tras impoñerse o Zas ao Portefío por 3-2, na xornada 20.

Os anos setenta remataban e o Sporting seguía buscando o seu camiño. Nos anos oitenta chegaban ao equipo os xogadores da xeración de Oliver e Benji, que con entusiasmo acabaría colocando ao Sporting na foto da Liga da Costa.

A REBELDÍA DOS ANOS OITENTA. TROFEO TEYMA E A PRIMEIRA LIGA CONSEGUIDA

A pesar da súa xuventude, o Sporting non estaba disposto a conformarse coas cinzas do farol vermello e rebelouse como os adolescentes, buscando o seu sitio na Liga da Costa. Resulta curioso, que nesta época foron os xogadores do equipo os que sufragaron a compra dun calentador para os vestiarios do campo de San

ANO 1986

Andrés, ao renunciar a unha prima comprometida por gañarlle ao Coristanco, que era a primeira vez que visitaba San Andrés. Isto ocorría na tempada 80-81. Un artigo de luxo por aqueles tempos.

Nesta década, o Sporting transitou polos campos da Costa dende a Terceira Rexional (diploma a deportividade na tempada 82-83) ata a Primeira Rexional. Os xuvenís comezaban a chamar a porta dos maiores con dous subcampeonatos consecutivos, nas edicións das ligas 83-84 e 84-85. A Masía zasence pedía paso e comezaba a marcar o paso dun equipo que quería destacar na Liga da Costa.

Aos mandos da nave do Sporting destacaron polo seu empeño, nesta década: Pedro Nieto, José Pose, Moncho Ferreiro, Enrique Moreira, Emilio Ferreiro ou Antonio Mouro, entre outros. Polos banquiños pasaron Camilo Pérez, Paco do Beiro, Camilo do Sastre, Bascoi, Barca ou Pepe do Sastre, para rematar a década coa chegada aos banquiños do Sporting de Moncho Varela, que culminou aquela década de ouro coa conquista da primeira liga para o Sporting Zas, e ademais co equipo invicto. ¡Que mellor maneira de rematar a década dos oitenta!

Moncho Varela foi o maquinista perfecto para encarrilar a senda da vitoria do Zas. Na tempada 85-86, o Sporting deu un golpe na mesa e xogou a súa primeira semifinal de Copa da Costa, quedando eliminado polo campión, o Carnota, conquistando o único trofeo Teyma (V edición), que consta nas súas vitrinas, que se lle outorgaba o equipo máximo goleador da Copa da Costa.

Sen dúbida, o cénit desta década chegaba na tempada 89-90 coa consecu-

TEMPADA 93/94

TEMPADA 2006/2007

ción da primeira liga da historia, neste caso de Segunda Rexional, e invictos. Naquel curso, o Sporting tamén foi o primeiro campión da primeira liga de infantís na Costa. Non había mellor maneira de rematar a tempada que cunha homenaxe a todo un mito do sportinguismo, Miñones “Coco”, xogando o Zas contra unha selección da Costa.

CAMIÑANDO CARA O SÉCULO XXI: TOCANDO O CEO COAS XEMAS DOS DEDOS

Na década dos noventa, O Zas seguiu escalando peldaños no plano futbolístico. Comezou a súa andadura na Primeira Rexional no exilio do Platas Reinoso, debido a que San Andrés estaba en reformas. Dúas tempadas na categoría dirixidos por Moncho Varela foron a antesala da conquista da Primeira Rexional autonómica da man de Jorge Uriach. Atrás quedaba a primeira final da Copa da Costa (1992) fronte ao Cee de Manolín, o poeta dos campos de fútbol. Ata o ano 2006 quedaban moitos partidos para poder beber do cáliz da felicidade futbolística.

As seguintes catro tempadas, do 93 ao 97, o Sporting competiu en Rexional Preferente liderado por Corredoira, que deixou o club na derradeira tempada, substituído por Pepe do Sastre. Nesta década xogouse a primeira liga de 3 puntos e o máis emocionante foi volver a ver un derbi Sporting Zas- CD Baio. Pedro Nieto deixaba a presidencia dándolle paso a Antonio Mouro. Na tempada 97-98, o Sporting volveu á Primeira Rexional, dirixido nesta ocasión por Juan José Vila, que lle daría paso a Jesús Martín Sánchez, que acabaría a liga, de novo, conquistando o farol vermello.

Julio Espasandín foi o primeiro presidenten do Sporting do século XXI e Manolo Garrido Moreira o primeiro adestrador.

Os cadetes, dirixidos por Esteban Lema, acabaron a tempada 1999-2000 como campións de liga.

O SPORTING DO SÉCULO XXI: ARRANXANDO CONTAS CO PASADO

Coa chegada do novo século, o Sporting dedicouse a arrancar as contas que en varias ocasións don balón lle deixara coa mel nos beizos.

Durante esta etapa aparecen vencellados ao equipo Manuel Antelo, Ovidio Blanco, Óscar Álvarez, Jesús Manuel Roget Barrientos, Miguel Muíño

e Manolo Corzón, que segue aos mandos do Sporting dende a tempada 2015-2016.

Manolo Garrido inauguraba, como adestrador esta época. O banco do Zas foi transitado ademais por Carlos Ortíz Rochicholi, Berto Suárez, Felipe Solís, Claudio Casal, Antón Alvite, Manolo Corredoira, Iván Cancela, o que cariñosamente denominamos o Alpacino da Costa, polo famoso vídeo de “un domingo cualquiera”, e a famosa arenga de pulgada a pulgada, que no fondo viña a ser o famoso eslogan de Luís Aragonés, “ganar, ganar y ganar”, Víctor Pazos, Pablo Mallón, José Barca Recarey, Raúl Periscal, así como os adestradores que levaron ao equipo á consecución da primeira liga de Terceira Rexional nesta derradeira tempada, Rubén Forján Lema e Alfredo Pereira Suárez; tampouco faltaron a cita os clásicos como Pepe do Sastre ou Esteban Lema.

Na tempada 2001-2002 o Sporting celebrou o seu 25º aniversario, algo tarde, cun sinxelo acto protocolario durante a presidencia de Julio Espasandín. Na mesma tempada, Felipe foi o máximo goleador daquela liga, emulando a

MANOLO CORZÓN

Mato que o fora na liga 1989-1990, a da primeira Liga da Costa de Segunda Rexional, trofeo compartido co xogador do Laxe, Paco, con 25 dianas cada un. Con Manuel Antelo de presidente, o Sporting estreaba na tempada 2003-2004 o novo céspede artificial fronte ao Mazaricos. Na seguinte tempada debutaban na liga de veteranos as vellas glorias do Sporting, que tiñan como precedente aos Pecazas.

Pero, sen dúbida, o fito desta época no Zas foi conquistar a primeira Copa da Costa, baixo a dirección de Berto Suárez, ao impoñerse na final ao Castriz en San Andrés por 4-0. Atrás quedaban varias semifinais, e os xogadores do Sporting conseguían resarcir os suores dos vellos do lugar, sobre todo daquela época na que o Sporting tropezaba de maneira continua cos xogadores do Laxe ou do Fisterra, auténticas batallas balompédicas entre terra e mar.

O ano 2006 estará para sempre gravado nas mentes dos afeccionados do Sporting Zas. Foi o ano no que o club dos seus amores cambiou a historia. Atrás quedaban os cuartos do ano 1985, as semifinais do ano 86 contra o Carnota, o Trofeo Teyma no mesmo ano 86, as semifinais do 89 e 91 contra o Laxe e a primeira final do ano 92 contra o Cee. E por fin, ¡A gloria!, a meta perseguida dende a fundación do club en 1975, trinta e un anos despois o Zas inscribía o seu nome no historial da Copa da Costa. Aquel 2006 disputábase a XLIII edición do torneo do KO. Os nomes de Berto (entrenador), Ovidio (presidente), Mario, Jorge, Navarro, Rubio ou Josito (algúns dos xogadores daquel equipo) quedaron para sempre unidos por aquela final, por aquela vitoria consagrada o día 25 de xuño de 2006.

Na tempada 2006-2007 chegaba ás vitrinas do Sporting a copa que significaba o segundo campionato de liga de 2º Rexional, con Berto de adestrador e Navarro como máximo goleador da categoría.

3ª EDICIÓN DO TROFEO NERIA. ANO 2007. O ZAS CAMPIÓN

O Zas acababa de proclamarse campión Liga da Costa e iso dáballo dereito a participar na nova edición do torneo veraniego Neria. Ademais do Zas participaron os equipos de Baio, Porteoño, Cee, Dumbría, Muros e O Pindo. O Baio foi o primeiro rival do Zas. Outro derbi na pretempada. Na terceira edición, o Dumbría volvía a plantarse na final, e perdía contra o Zas. O Sporting impúxose polo camiño ao Baio e ao Muros. Unha final inédita entre o Dumbría e o Zas deulle ao Sporting o primeiro Trofeo Neria da súa historia.

A liga 2007-2008 foi unha das ligas máis tristes para os seareiros do Sporting polo falecemento do seu presidente, Óscar Álvarez.

A vida continuou de maneira irremediable, e con Jesús Manuel Roget Barrientos como presidente, e con Felipe Solís como adestrador, o Sporting conquistaba unha nova liga de Segunda Rexional na tempada 2009-2010, ao impoñerse no derradeiro partido ao Monte Louro no Agra da Figueira. Felipe conseguía

algo moi difícil no mundo do fútbol modesto, ser campión como xogador e adestrador, ademais de conseguir ser máximo goleador, algo que volvería conseguir como xogador dos veteranos do propio Sporting Zas.

A partir do ano 2011 destaca, baixo a presidencia de Miguel Muíño, a consecución da primeira Copa da Costa Xuvenil, ao impoñerse o Sporting ao Cabana na sétima edición deste torneo. Tamén se celebrou o 50º aniversario da Liga da Costa co Sporting en Segunda Rexional, dirixido por Iván Cancela.

MANOLO CORZÓN E UNHA DÉCADA PARA CELEBRAR O 50º ANIVERSARIO DO SPORTING

Manolo Corzón Rellán vai a ter a honra de representar a todos os seus sucesores como presidentes, posto que inauguraba Sabano no ano 1975, pasando logo mandatarios como Trompeta ou o mesmo Pedro Nieto, con longa traxectoria no club.

Manolo Corzón comezaba a súa aventura na tempada 2015-2016 acompañado polos irmáns Mouro Costa (Roberto e Nuria) e outras persoas que o levaron ata este fatídico ano para o Sporting. Durante o seu mandato o equipo militou en Primeira, Segunda e Terceira Rexional.

Na tempada 2018-2019, o campo de San Andrés afrontou unha remodelación integral, xa que dende a tempada 2003-2004 non se volveu a arranxar a fondo. A historia de San Andrés é unha historia marcada, como a de todos os campos, por risas e choros, ilusións e desilusións, esperanzas e fracasos. O novo céspede volvería a ser un tapete no que o balón volvería a correr para alentar novos espazos de ilusión, e como non, tamén con caixóns onde aparcas novas decepcións, que sen dúbida ían a chegar a un San Andrés que volvía nacer, unha vez máis, para recibir a novos e vellos seareiros durante moitas tempadas máis.

Curiosamente, o derradeiro partido antes da reforma disputouno o Sporting Zas de veteranos fronte ó San Román, que ía segundo clasificado. Tanto o Sporting senior como os veteranos despedíronse de San Andrés con vitoria, xa que os senior venceran ao Cee.

Tamén tivo que pasar Manolo Corzón pola época da dura pandemia do Covid-19, que paralizou con desasosiego a toda a nación.

Pero non todo ían a ser negativo, Manolo e a súa directiva estaban preparados para celebrar o 50º aniversario do club dos seus amores, e que mellor maneira de facelo que con un título de liga, o primeiro de Terceira Rexional para o Sporting Zas, o que significa voltar, nunhas datas tan especiais, a Liga da Costa, onde comezara a ilusionante aventura no ano 1975.

No labor de Manolo Corzón cómpre salientar que, na tempada do 50º aniversario do club, o Sporting deu un paso adiante coa creación do seu equipo feminino, que debutou nun momento cargado de simbolismo para a entidade.

Medio século despois daquel primeiro paso, o Sporting Zas segue camiñando con orgullo e cunha historia feita de paixón, compromiso e amor polo fútbol da Costa

Artículo realizado por Emilio Garrido.

MANUEL CORZÓN: "O IMPORTANTE É QUE O SPORTING ZAS SIGA VIVO"

O presidente do Sporting Zas leva case unha década á fronte do club e celebra o 50 aniversario cun ascenso á Liga da Costa, a creación dun equipo feminino e unha gran festa para todo o pobo.

O Sporting Zas está de aniversario, e non é un calquera. O club cumpre 50 anos de historia e faíno nun dos mellores momentos do seu percorrido recente: ascenso á Liga da Costa, creación dun equipo feminino, consolidación dos veteranos e unha gran festa xa no horizonte. Falamos co seu presidente, Manuel Corzón, sobre o presente e o futuro do club, e sobre todo o que significa para un pobo como Zas manter viva esta bandeira do deporte local.

—Presidente, primeiro de todo, tempada histórica, non si?

Sen dúbida. Xa non só polo 50 aniversario, senón polo ascenso e pola creación do equipo feminino. Iso dá un empaque moi grande ao club. Volvemos á Liga da Costa, que é onde todo comezou, alá polo ano 1975, e facémolo cun grupo maioritariamente da casa, con xente nova e con moita ilusión.

—E nunha Terceira que foi especialmente dura...

Totalmente. Estes dous anos en Terceira foron durísimos. Podemos dicir que era unha semiliga da Costa, con equipos históricos como o Xallas ou o Soñeira, que ascenderon o ano pasado, e outros moi fortes. A liga deste ano tamen foi complicada, con moita igualdade e quince equipos loitando a tope. Foi un reto bonito, pero moi esixente.

—Outro gran paso: o equipo feminino.

Era un proxecto que tiñamos na cabeza. Finalmente, este ano demos o paso. Alba, que é a secretaria, e Noelia, a vicepresidenta, animáronse a xogar tamén, e con elas formouse un grupo que funcionou moi ben. Ao principio había dúbidas, porque só tiñamos doce ou trece fichas, pero dixemos: "Se non o facemos agora, estas rapazas irán para outros equipos e logo será máis difícil". E saíu adiante, por sorte. Estamos moi contentos.

—E tamén os veteranos fixeron unha gran campaña.

Si, si, fixeron un tempadón. Quedaron cuartos na liga e moi preto da final da Copa da Costa de veteranos. Ninguén contaba con eles ao comezo, pero aí estiveron, loitando e gozando do fútbol.

—Agora chega o 21 de xuño, a gran festa dos 50 anos.

Vai ser un día moi especial. Haberá partido homenaxe a Fatino, sesión vermú con DJ, gran comida, festa... Queremos que sexa algo que non se esqueza. 50 anos non se cumpren todos os días. Tamén faremos unha homenaxe

a todos os que foron presidentes do club, cun pequeno detalle para eles, e tamén temos camisetas conmemorativas. Vai ser unha festiña boa.

—Presi, recordelle aos lectores quen era Fatino.

Fatino era un rapaz de aquí ao lado de Zas, que xogou no Sporting na etapa da Preferente. Era moi querido, un compañeiro exemplar, sempre cun sorriso, integrador, tanto con veteranos como con mozos. Un rapaz alegre e deportista, que traballaba nunha pastelería do pobo e que deixou unha fonda pegada. Entre os veteranos e o club decidimos facerlle esta homenaxe, porque a merece.

—Xa leva case unha década como presidente. Como se mantén unha directiva nun club modesto durante tantos anos?

Pois ten que gustarche moito. Isto quítache horas do tempo libre e mesmo do traballo. Eu entrei no club no 2009 con Roget como presidente. Estiven dous anos con el, despois con Miguel Muíño e, cando el marchou, collimos o relevo pensando que sería para dous ou tres anos... e aquí seguimos. Ao final é amor ao escudo.

—E con moito arraigamento local.

Claro, iso nótese. De 21 fichas, un montón viven a menos de cinco ou seis quilómetros do campo. Iso fai que a xente se sinta identificada, e que veña ver ao equipo porque coñece aos xogadores. Se os resultados acompañan, mellor, pero aínda que non, ter xente da casa sempre suma. Iso si, non sempre é posible.

—Que ten a Costa para seguir mantendo esa esencia do fútbol de antes?

É difícil de explicar. O outro día, na final da Copa, a xente que estaba na entrada coñecía-me: "O presi do Zas, tal..." Todo o mundo se coñece. Hai rivalidade, si, pero tamén hai respecto, amizade. Iso non se ve noutras zonas. Aquí vese e vívese o fútbol doutra maneira, co sentimento do equipo do pobo.

—Agora toca afrontar a volta á Liga da Costa. Co mo vai ser?

Pois a idea é manter a base. Algún reforzo puntual, porque hai algún rapaz que quizais queira descansar un ano, pero o proxecto continúa. A mesma filosofía.

—E a afección, os socios?

Sempre se pode mellorar, pero non nos podemos queixar. Nin de socios nin de patrocinadores. Iso si, hai moito traballo detrás: roupa, chándals, sudaderas, equipacións para dous equipos... Todo leva tempo e esforzo.

—Un soño por cumprir.

Ningún en concreto. Eu con que isto siga o día que marche, xa me chega. Que o club siga adiante, con bo rumbo, e que dure moitos anos. Vivimos de todo: ascensos, descensos... Pero o importante é que o Sporting siga vivo. Que dentro de 25 anos se poida celebrar o 75 aniversario. Con iso xa me conformo.

—Manuel, unha mensaxe final para poñer o broche de ouro a esta entrevista, ten vostede a palabra para rematar.

Só animar a toda a xente a que veña ao campo, tanto a ver ao equipo masculino como ao feminino. E que o 21 de xuño sexa unha festa á altura do que merece este club. Non pido máis.

Enhorabuena por el ascenso:

POZOS DE BARRENA

Ponciano Nieto S.L.

Construcción de obra civil, pozos, canalizaciones, zanjas, carreteras, vías públicas, urbanizaciones, canteras, etc. Toda una serie de servicios respaldados por nuestro equipo de profesionales cualificados que aplican toda su dedicación para cumplir con los requerimientos de los clientes obteniendo el resultado solicitado.

TELÉFONO: 981 751 034 - 981 751 176

CRISTINANIETO@PONCIANONIETO.ES - www.poncianonieto.es

C/ AGRA DOS CREGOS, 28 BAJO 15850 - ZAS (A CORUÑA)

O VENTO SOPRA A FAVOR EN ZAS: TÍTULO E ASCENSO PARA A HISTORIA

Setenta e un puntos, máis de cen goles, unha soa derrota e un título decidido por golaverage ante o Sofán B. O Sporting Zas navegou firme durante toda a tempada e volve á Liga da Costa no ano do seu 50 aniversario.

No corazón da Costa da Morte, onde o vento corta e o fútbol nace nos camiños mollados, o Sporting Zas impuxo a súa lei durante toda a tempada no grupo costeiro da Terceira Futgal. Non houbo que agardar a finais agónicos nin milagres de última hora: o equipo zasense chegou á última xornada coa mirada posta no título, co ascenso xa garantido, e rematou a faena cunha goleada rotunda por 0-7 en Brens.

Co Sofán B como único rival no pulso polo primeiro posto, os dous equipos remataron empatados a 71 puntos, pero os zasenses tiñan o golaverage directo da súa parte: 3-3 na ida en San Andrés e triunfo por 2-3 en O Carral, un partido que pesou como chumbo ao final da travesía.

Un grupo que xogou coma unha marea

Non foi só unha liga gañada. Foi unha exhibición de fondo de armario, solidariedade táctica e fame. O Zas asinou 22 vitorias, cedeu apenas 5 empates e só caeu unha vez en todo o curso. Marcou 103 goles e encaixou só 33. Estatísticas que falan soas.

O terceiro máximo goleador da categoría foi Raúl Corzón, con 29 goles, malia as lesións que o afastaron no treito final. Xunto a el, fixeron dano Iván Redondo (18 goles), Dani Mato (14), Bouzas, Mauro, Fariña... Un ataque con alternativas e dentes afiados.

Atrás, o equilibrio: Adri Rama, Dario González, Fran, Pablito, Marcos Villar, Eloy Moreira. E baixo paus, Guille, indiscutible baixo a rede, sostendo partidos clave. A media de idade da plantilla —27,6 anos— explica ben o que se viu: veteranía cando había que pechar, pulmón cando había que correr.

No banco Rubén Forján, un dos adestradores máis prometedores e con máis coñecementos do fútbol costeiro, apoiado nesta ocasión por Alfredo Pereiro como técnico auxiliar.

Cincuenta anos e unha páxina para enmarcar

Este título chega no ano no que o Sporting Zas cumpre medio século de historia. Cincuenta anos de fútbol feito a man, entre parroquias, festas, rivalidades de pedra e domingos con frío nos nocellos. Un club que xa coñecía a Liga da Costa, pero que regresa agora como campión absoluto, con auto-ridade e sen discusión.

Na comarca, non fixo falla que ninguén explicara nada. Os números falaban: o Sporting Zas foi o mellor. E cando chegou o momento, non fallou. Porque nas terras onde se xoga con chuva e se celebra co corazón, os ascensos non se compran: gáñanse paso a paso, coma quen sobe a costa cun mar bravo á beira.

O SOÑO QUE XA COMEZOU

O Sporting Zas feminino debutou en competición oficial.

O Sporting Zas escribiu unha nova páxina na súa historia ao dar o paso de crear, neste último curso 2024/25, o seu primeiro equipo feminino. Un proxecto que nacía coa única ambición de crecer día a día, de aprender e competir sen mirar a clasificación, pero que acabou ofrecendo unha tempada chea de sinais ilusionantes.

Dirixido por Ángel Garrido, o conxunto feminino militou na Terceira División da Liga Galega, onde sumou 18 puntos, finalizando por diante de equipos como o Cerqueda, o Fisterra e A Baña. O equipo foi de menos a máis e deixou unha imaxe moi sólida en moitas xornadas, a pesar de ser un debutante absoluto.

A resposta da afección de Zas foi outro dos grandes piares do éxito. O respaldo social á sección feminina, tanto nos adestramentos como nos partidos, confirma que o club acertou ao apostar por este novo camiño. A base está posta, e o futuro presenta moitas razóns para crer.

Un bloque con carácter. Ilusión, aprendizaxe e compromiso: os sinais dun equipo unido

Máis alá da clasificación ou os resultados, a tempada das xogadoras do Sporting Zas destacou polo espírito colectivo. O bloque amosou compromiso, carácter competitivo e unha capacidade de mellora constante. Con xogadoras novas e veteranas, o vestiario funcionou como un auténtico equipo.

No eido defensivo, destacou a regularidade de xogadoras como Carlota Santos, Lucía Ares ou Noelia Alvite, que sumaron máis de 20 partidos cada unha, ofrecendo unha liña de contención firme. Na medular, a intensidade de Andrea Solís, o equilibrio de Inés Vilariño e o talento de Nuria López —con 4 goles— deron consistencia ao equipo.

En portería, Noelia Touriñán foi unha peza fundamental, disputando todos os partidos (2.285 minutos) e mantendo a calma en moitos encontros complicados.

A figura de Nerea Mansilla: 15 goles e un liderado que marca diferenzas

Se hai un nome propio que define esta primeira tempada do equipo feminino do Sporting Zas, ese é o de Nerea Mansilla Castro. A atacante asinou 15 goles, máis da metade dos que logrou todo o equipo, e fixo da súa presenza unha ameaza constante para as defensas rivais.

Con mobilidade, definición e capacidade de xerar perigo dende calquera zona do ataque, Nerea foi diferencial. A súa progresión ao longo da tempada foi evidente, e todo parece indicar que a Terceira División da Liga Galega pode quedárselle pequena moi pronto.

Un proxecto para crer

Este primeiro ano serviu para asentar as bases dun proxecto sólido, ilusionante e con futuro. O Sporting Zas feminino non só competiu con dignidade, senón que foi quen de plantar a semente dun equipo que pode crecer moito nos vindeiros anos.

Co apoio do club, o compromiso do corpo técnico e o entusiasmo dunha afección entregada, este novo proxecto iniciado en 2024/25 ten todos os ingredientes para converterse nunha historia de éxito na Costa da Morte.

RUBÉN FORJÁN: "O ASCENSO FOI UN PREMIO AO TRABALLO DUN GRUPO HUMANO EXCEPCIONAL"

O adestrador do Sporting Zas analiza a tempada, fala da esixencia da Terceira da Costa e valora a celebración do 50º aniversario dun club ao que coñece desde dentro. A súa continuidade aínda está en conversa coa directiva.

Rubén Forján colleu o timón do Sporting Zas en momentos difíciles e rematou guiando o barco ao ascenso e como campión. Fillo adoptivo da Costa e coñecedor do que significa este club, fala dunha tempada histórica e dunha afección que volveu crer. O vínculo co escudo, coa xente e co fútbol da terra respírase en cada resposta.

- Tempada perfecta: ascenso... e como campións. Que sabor deixa iso?

- Foi unha tempada moi boa. O obxectivo principal era meternos nos play-offs, pero sempre cunha idea clara de como facelo. Ao principio, entre directiva, corpo técnico e quen levabamos a planificación, pedimos facer un grupo maioritariamente da casa e con xente nova. E así foi. Os resultados foron chegando grazas ao traballo, e os números que conseguimos van ser moi difíciles de igualar nos vindeiros anos. O ascenso foi un premio enorme, e máis aínda sendo todos veciños e amigos. As celebracións teñen outro sabor.

- Falouse moito do nivel da Terceira da Costa. Que impresión che deixou?

- Si, é unha liga moi competitiva. Creo que acertaron no formato: ascenden e promocionan ata o sexto, polo que hai algo en xogo ata o final. Nós mesmos non soubemos quen ía ser campión ata o último partido. E logo, hai moito nivel. Eu veño da zona de Santiago e sorprendeume moito. Xa o ano pasado foi unha terceira fóra do normal, con equipos que baixaran de Primeira como o Soneira ou o Xallas. Pero este ano tamén houbo equipos fortísimos, que poderían estar sen problema na liga de arriba. É unha categoría que medrou moitísimo.

"Zas é un club especial. Hai unha base humana e social que dá moito valor ao que conseguimos"

- Levas tempo na Costa, e xa coñecías o Zas. Que atopaches na túa volta?

- Eu fixen case toda a miña carreira na Costa, como xogador e como adestrador. Estiven no Zas en 2015 como xogador e conseguimos un ascenso tamén daquela. Nesta volta, collemos o equipo a mediados da tempada pasada,

porque non saían os resultados. Aí comezou un camiño que nos serviu de aprendizaxe para este ano. Atopamos unha base moi boa, un grupo humano increíble, xente humilde e traballadora. E pouco a pouco fomos medrando, tamén como club.

- Confirmamos entón que vas seguir?

- Non está pechado. Estamos falando, valorando pasos que queremos dar. O club está medrando deportivamente: temos adestramentos con máis de 15 xogadores e acabamos a tempada con 22 dispoñibles cada día, facendo 11 contra 11 martes e venres. Tamén contamos cun preparador físico, apoio de clínicas e fisioterapeutas... Pequenos pasos que nos levan a un nivel superior. E está tamén o equipo feminino, que medra e achega moito ao club. Pero claro, agora tócalle ao club decidir ata onde se pode chegar. A conversa está aí. **"Hai paixón polo fútbol, pero tamén moitas cousas que se perderon co tempo"**

- Este ano coincide ademais cunha data histórica: os 50 anos do Sporting Zas.

- Si, é unha celebración moi importante. Non todos os días se cumpren 50 anos. Hai moitísima xente detrás dese número, xogadores, adestradores, directivos... Xente que sabe o que representa este club. Pereiro, que está comigo no corpo técnico, vive moi de preto esa historia e trata de transmitila. Temos un grupo moi novo, de rapaces de entre 20 e 24 anos, e queremos inculcarlles ese valor, ese legado. Celebrar os 50 anos non é só facer festa, é deixar clara a identidade do club para quen veña despois.

- Hai moita diferenza entre o fútbol de antes e o de agora?

- Si, moitísima. Cambiou todo. Antes non había os medios que hai hoxe, nin ferramentas de análise, nin material... Evolucionouse moito. Pero tamén é certo que se perderon cousas: a paixón, a garra, o compromiso. Antes enchíanse os campos. Agora tamén, pero noutros contextos. Por iso é importante traballar para recuperar esas cousas boas. En Zas tratamos de facer iso, e hai clubs como o Corme ou o Sofán que están facendo un traballo excepcional nese sentido, sobre todo no fútbol base.

"Queremos manter a base, pero con retoques: a Liga da Costa vai esixir máis"

- Se continuas, habería que reforzar moito ou bastaría con retoques?

- A idea é continuísta, pero con retoques. Non abonda co que fixeches ata agora, porque a Liga da Costa é esixente. Hai que mellorar condutas, subir o nivel competitivo e o sacrificio. A nosa proposta pasa por seguir medrando, pero iso require reforzos nalgúns postos. Moitas cousas da tempada decídense en xuño, coa planificación. E iso notámolo ben o primeiro ano, cando collemos o equipo sen traballo previo. A pretemporada marca moito.

- Unha última mensaxe para a afección do Zas?

- Que sigan como ao final desta tempada. Sabemos que Zas é un pobo de fútbol, que vai a San Andrés e que arroupa ao equipo. Este ano o equipo está formado por veciños, por xente da casa, e a idea é que o ano que vén tamén o siga estando. Queremos representar o pobo e facelo coa súa axuda. Que se sintan parte do club, que colaboren, que animen. Se seguimos aquí, nós o que queremos é facer unha tempada na que todos poidamos desfrutar e da que todos saíamos orgullosos.

ALFREDO PEREIRO: "QUEREMOS TRANSMITIRLLES AOS RAPACES O QUE VIVIMOS NÓS NO SPORTING ZAS"

O segundo adestrador do equipo repasa a tempada do ascenso, reivindica o papel da afección e pon en valor a historia e o futuro dun club que leva medio século facendo fútbol.

Técnico auxiliar de Rubén Forján, membro do corpo técnico do equipo campión do grupo costeiro de Terceira Futgal, home da casa e exxogador do club: Alfredo Pereiro fala con paixón do 50º aniversario do Sporting Zas e dun proxecto cheo de identidade.

—É o ano do 50 aniversario e as cousas non puideron ir mellor. Primeiro, a entidade crea un equipo feminino, que sempre dá un empaque maior, e logo logrades un ascenso que devolve ao senior masculino ao lugar onde empezou todo: a Liga da Costa.

Si, creo que a Segunda é o sitio natural deste equipo. Este ano tivemos a sorte —máis o traballo— de poder volver á Liga da Costa. Agora toca tentar consolidarnos e seguir medrando desde aí.

—A Terceira Futgal, sobre todo na zona da Costa da Morte, non é ningunha broma. Ten un nivel alto.

Si, tanto este ano como parte do pasado, desde que chegamos, vimos que era unha liga moi competitiva. Eu lembraba outra cousa, cando xogaba na Costa non me parecía tan esixente. Pero nestes dous últimos anos xa se asemella moito a unha media Segunda.

—E no persoal, que significa para ti o Sporting Zas?

É o meu club. Pasei por todas as categorías inferiores e xoguei moitos anos no senior. É o equipo da miña vida, o que máis coñezo. Para min representa todo.

—Como se produce a túa incorporación ao corpo técnico?

Pois foron casualidades... ou non sei como chamalo. A directiva, que é xente moi próxima a min, falou con Rubén Forján, que é amigo meu e con quen xogara noutra etapa. Eu xa lles dixera que sería un gran adestrador para o Zas. A sorpresa foi que Rubén me chamou e díxome que viña para o Zas... pero coa condición de que eu o acompañase. Non me deixou moita marxe, porque sabía o que eu sentía polo club.

—Como valoras este tempo no banco?

Moi a gusto. A nivel deportivo sempre hai momentos duros, pero como corpo técnico estamos encantados. Coincidimos moi ben os tres —Rubén, Kevin e eu— tanto en ideas como en personalidades. Iso nótase moito.

—Tamén colaboras a maiores noutros aspectos da estrutura do club?

Intentamos aportar ideas e axudar onde podemos, pero o traballo forte faio a directiva. O presidente, vicepresidente e vocais están moi comprometidos. Nós achegamos o que podemos cando cremos que temos algo útil que dicir.

—Fálanos do plantel, deses rapaces que lograron o ascenso.

Son xogadores con calidades para competir e para consolidarse na Segunda.

Veñen dunha etapa do club onde non se competía tanto, e iso nótase un pouco: falta de madurez, de saber que en todos os partidos hai algo en xogo. Pero confiamos neles, e por iso nos implicamos neste proxecto. Hai canteira e hai nivel. O resto é traballo.

—Hai diferenzas entre o fútbol que ti viviches como xogador e o de agora?

Son épocas distintas e é difícil comparar, pero si noto que antes había máis xen competitivo. Tiñamos menos opcións, vivíase con máis intensidade. Agora hai rapaces con máis calidade técnica, pero ás veces falta algo dese espírito competitivo.

—Destacouse moito o físico do equipo esta tempada.

Si, e iso é mérito de Kevin, o preparador físico. Deulle un salto de calidade ao equipo. Rubén é quen marca o camiño, pero Kevin foi clave na posta a punto. É un home da casa, coma nós, que está aquí porque lle ten cariño ao club.

—Vas continuar na próxima tempada?

Se sigo, sigo aquí. Senón, non sigo noutro lado. Queremos rematar este proxecto. A nosa idea é transmitir aos rapaces un pouco das vivencias que tivemos nós no seu día. Eles mereceno.

—Haberá reforzos?

A idea é traer algún reforzo que nos dea un plus, pero tamén temos que ser realistas: temos medios limitados. Fichar non é sinxelo, pero si, gustaríanos incorporar un par de xogadores.

—O club celebra agora o seu 50 aniversario. Un fito importante.

Si, creo que merece unha celebración grande. Mirar cara atrás para valorar todo o que foi este club. Nós queremos que os rapaces entendan onde están: este non é un club calquera. É un equipo con historia, con títulos, que chegou a Preferente, que xogou finais da Copa da Costa... E todo iso nun concello de menos de 5.000 habitantes. Ten moito mérito.

—Tamén se prepara un partido homenaxe a Fati, entre veteranos do Zas e do Deportivo. ¿Xogarás algún minuto?

Xogarei un pouquiño porque fai ilusión. Pero a miña etapa como xogador xa está pechada. Tiven a miña época, vivín bos momentos, pero agora tócame vivir o fútbol doutra forma.

—Para rematar, unha mensaxe para a afección.

Se temos que dar as grazas a alguén, é á afección. Sempre está aí. E pídolles que sigan estando. O noso ADN é ser un club do pobo, e para manter iso facemos falta todos: afección, corpo técnico, directiva e xogadores. Cada quen suma desde o seu lugar.

O SPORTING ZAS ASINOU UN ANO BRILLANTE EN VETERANOS

Cuarto na liga e semifinalista na Copa da Costa, nun curso de alto nivel competitivo.

O Sporting Zas completou unha tempada excepcional na División de Honra de veteranos, finalizando na cuarta posición do grupo costeiro. Só foron superados por tres conxuntos de gran nivel como Atlético Carballo, San Ramón e Dumbría, o que reflicte a competitividade e o bo facer do equipo durante todo o campionato.

Pero os éxitos non se limitaron á liga. Na Copa da Costa de veteranos, o Zas chegou con forza ata as semifinais, protagonizando unha gran eliminatoria fronte ao Atlético Carballo que se decidiu na fatídica tanda de penaltis. Un final cruel que non empaña unha traxectoria sólida, intensa e cun nivel de compromiso exemplar por parte do grupo.

A plantilla estivo formada por xogadores con experiencia, talento e identidade local, combinando veteranía con espírito competitivo. Estes foron os protagonistas da campaña: José A. Blanco Carballo, Sergio Blanco Muíño, Óscar Brenlla Blanco, Esteban Busto Bouzas, Jorge Espasandín Fernández, José M. Espasandín Otero, José A. Esperante Calo, Martín Ferreiro Souto, Moisés García Núñez, Víctor Manuel Gómez Sestayo, Iván Hermida Blanco, Jaime Mata Rey, Iago Paredes Maseda, Emilio Quintáns Pérez, José L. Quintáns Pérez, Rubén Quintas Canosa, Norberto Rey Domínguez, Pablo Riveiro Romar, Esteban Rodríguez Rodríguez, César Rojo Lema, Fabio J. Souto Mouro, José A. Tato Recarey e Braulio Vecino Tomé.

Unha mestura de xogadores que honra os valores do Sporting Zas, demostrando que a paixón polo fútbol e polo escudo continúa viva ano tras ano.

CANDO O FÚTBOL SE VOLVE RAÍZ: PARABÉNS SPORTING ZAS

O Sporting Zas celebra medio século de historia cunha mirada agradecida ao pasado e chea de ilusión polo futuro.

Hai medio século, nun recuncho de pedra e vento chamado Zas, un balón comezou a rodar con máis forza que nunca. Non era só fútbol. Era identidade, era pertenza, era a voz dun pobo que se xuntaba ao redor dun escudo. Cincuenta anos despois, o Sporting Zas é memoria viva. É historia contada nos bares, nos vestiarios, nas bancadas frías de inverno e nas tardes de verán que rematan cun gol berrado dende o corazón.

O club naceu en 1975, con xente decidida a darlle nome, cor e forma ao soño compartido dunha vila enteira. Dende entón, cada tempada foi unha páxina escrita con suor, con alegría e tamén con dor. Houbo ascensos celebrados como fazañas e derrotas que ensinaron a resistir. E entre todo iso, nomes, rostros, voces. Almas. Porque un club non é só un escudo: é a xente que o sostén.

No ano do seu 50 aniversario, o Sporting Zas mira ao pasado con orgullo e ao futuro con esperanza. Volve á Liga da Costa, lanza un proxecto feminino cheo de ilusión e rende homenaxe aos que fixeron grande esta historia. A Fantino, por exemplo, que seguirá sendo capitán aínda cando xa non se vexa no campo. Ou a tantos outros que deixaron pegada sen saír nos xornais, pero que foron imprescindibles.

A historia do Sporting Zas non se pode contar só con resultados. Está feita de xestos pequenos e épicos: unha charla de vestiario, unha viaxe en autobús, un rapaz que debuta co primeiro equipo, unha avoa que agarda cada domingo na Barquiña. Está feita do latexo dunha vila que respira fútbol, e que nestes 50 anos soubo defender algo máis profundo ca un equipo: unha maneira de estar no mundo.

Parabéns ao Sporting Zas. Cincuenta anos despois, segue sendo un exemplo de fidelidade, de humildade e de forza colectiva. Un club que non precisa ruído para deixar pegada. Un club que, cando sae ao campo, leva a alma de todo Zas cos cordóns ben apertados.

NOELIA TOURIÑÁN: "CREAR UN EQUIPO FEMININO DESDE CERO E CON XOGADORAS DA CASA É UN LOGRO ENORME"

Noelia Touriñán, vicepresidenta do Sporting Zas e porteira do equipo feminino, repasa a súa traxectoria no club e o emocionante proceso de construción dun proxecto local, ilusionante e cheo de valores.

Noelia Touriñán leva unha década na directiva do Sporting Zas, un club que neste ano celebra o seu 50 aniversario e que vive un momento de evolución e compromiso coa súa contorna. Ademais de ser vicepresidenta, Touriñán tamén se puxo baixo paus no debut do equipo feminino, unha aposta firme por darlles espazo ás rapazas da vila. Nesta conversa fala do pasado, do presente e do soño de construír un proxecto duradeiro con raíces na casa.

— **Noe, canto tempo levas xa formando parte da directiva do Sporting Zas? Como afrontas esta etapa coa creación do equipo feminino?**

Na directiva levo 10 anos, contando tamén este. Entrei coincidindo co 40 aniversario e agora hai que facer o 50, así que a conta é fácil. E si, con moita ilusión. O equipo feminino tamén nos fai especial ilusión, porque ao final creouse desde cero. Díciame Manuel que era unha oportunidade para que as rapazas puideran xogar no sitio onde queren, en vez de ter que ir por aí buscándose a vida, como se di. A idea principal foi esa: viamos que nas escolas deportivas había moitas nenas que ao final se estaban repartindo por equipos cercanos. Pois que mellor maneira que intentar que se queden aquí. Hai rapazas moi boas. Poderán marchar ou non, pero polo menos teñen a posibilidade. Se destacas, sempre podes marchar, pero se tes unha opción aquí, xa non estás tan obrigada.

— **Como definirías o que foi este primeiro ano do equipo feminino? Non só lograchedes competir, senón sumar case 20 puntos.**

Foi un equipo creado totalmente desde cero. A maioría das nenas nunca tocaran un balón, así que ten aínda máis mérito. Só o feito de competir e non quedar de últimas xa é un logro enorme. Este ano o único obxectivo era sacar o equipo adiante. Sempre é máis difícil o primeiro ano: atopar xente, organizarse... A nosa prioridade era poder competir.

— **Falabas de xogadoras moi novas e tamén de veteranas. Hai unha gran mestura de idades no equipo?**

Si, de feito hai dúas franxas moi marcadas: unha das xogadoras de 30 para arriba, e outra das de 20 anos aproximadamente. Incluso hai algunha nena que subiu das escolas deportivas. A nosa idea é que as maiores vaian saíndo pouco a pouco, e que quede o grupo novo, ao que se poidan sumar rapazas de 14 ou 15 anos. Iso sería un logro moi importante: formar un equipo novo que poida competir moitos anos.

— **Ademais de vicepresidenta, este ano animáchedes tamén a xogar. Como foi esa decisión? Xa tiñas experiencia en outros equipos?**

Non, non. Empecei este ano. Nunca xogara antes.

— **E que te levou a meterte no campo? Por dar exemplo?**

Si, algo así. Parte das rapazas que estamos no grupo das de 30 e pico xa xogaran algunha vez, cando tiñamos 14 ou 15 anos, nun equipo que montamos para xogar entre parroquias un verán. Mitade das que estamos agora coincidimos naquel grupo, e volvemos a reunirnos. Eu pensei: "É xente boa, pois poñémonos a xogar tamén". E como ninguén quería ir á portería, dixen: "Pois vou eu". E así foi como empecei a xogar.

— **Como viviches esa experiencia de estar baixo paus?**

Moi ben. Cada día que pasaba, mellor. Vai conectando contigo, vaiche gustando máis. Pero claro, as forzas son as que son. Estás en todo, e iso require moito sacrificio.

— **Cal é o obxectivo de futuro para este equipo feminino? A idea é consolidarse máis aló dos resultados?**

Claro. Sabemos perfectamente de onde partimos: de xente que non xogara nunca ao fútbol ou que xogara só de pequena. Non fixemos chamadas a ninguén, simplemente publicamos que queríamos facer equipo e apuntáronse as que se animaron. Hai nenas no concello que están xogando en outros equipos, e se queren vir, saben que teñen as portas abertas. Pero non imos sacar a ninguén doutra parte por querer competir. Unha vez que compites, claro que queres estar máis arriba, pero non temos a obsesión de ascender. Todas as rapazas que xuntamos son de Zas, agás unha que veu porque a compañeira miña e se animou. O resto son todas da casa. E iso, un equipo de cero con xogadoras de aquí, xa é moitísimo. A idea é a mesma que co masculino: traballar con xente da casa. Se podemos estar cuartas, mellor que sétimas, pero sen presión. Non imos fichar xente só para intentar quedar mellor un ano e logo desaparecer. Queremos construír algo con sentido.

— **E a afección? Sentíchedes apoio durante a tempada?**

Si, si. A verdade é que moi ben. Algunha vez incluso nós dicíamos: "Hai que ter coraxe para virnos ver co espectáculo que damos ás veces". Pero tanto fóra como na casa tivemos apoio. Sobre todo na casa. Veñen os do equipo masculino cando lles coincide, moitos pais, irmáns, xente que antes viña polas tardes e agora tamén veñen polas mañás... Pensabamos que non ía responder tan ben, pero si. A afección está aí.

— **E agora chega o 50 aniversario do club. Que importancia ten para vós esta celebración?**

Pois é un momento moi especial. Coincide co masculino campión de liga e coa creación do equipo feminino. De feito, tamén era un dos motivos para crealo o ano pasado: queríamos presentalo neste aniversario. Non presentamos todo o que nos gustaría, pero si moitas cousas novas. E non é só unha festa, é unha forma de transmitir valores.

— **Que valores queredes transmitir con este Sporting Zas?**

Queremos que se vexa que o equipo evoluciona, que se adapta ao que demanda a sociedade, que intenta avanzar. Este ano, máis ca nunca, estamos todos na casa, e iso representa moi ben o que queremos facer.

— **O equipo masculino tamén está de volta na Liga da Costa, que é onde todo comezou. Como se vive iso desde dentro do club?**

É volver aos inicios. Volver á Liga da Costa no ano do 50 aniversario, que é onde empezou todo no 1975, é moi simbólico. É competir cun proxecto local moi bonito, que engancha a todo o mundo. E neste momento, coa afección, non temos queixa. É certo que cando as cousas van mal, a xente se afasta un pouco, pero agora mesmo están moi conectados connosco. E creo que mellor que volver á Liga da Costa, non hai nada.

— **A Costa da Morte é fútbol puro. Que tedes aquí que o vivides con tanta paixón?**

Eu creo que é porque aquí, na Costa, o fútbol foi sempre o deporte principal. Agora veñen outras modalidades, si, pero noutras zonas de Galicia xa estaban asentadas desde hai anos. Aquí, hai tempo, ou tiñas fútbol ou non tiñas nada. É algo que xa está integrado, que está marcado. Eu levo anos no club, pero xa desde pequena levo vendo ao Sporting Zas. E iso transmítese: un domingo na Costa, se non vas ao fútbol, que fas?

— **Que significa para ti o Sporting Zas a nivel persoal?**

Significa moitísimo. Levo anos na directiva, pero xa cando o meu irmán xogaba de pequeno, eu ía aos partidos. O meu pai tamén estivo un ano na directiva, axudando cos bocadillos e demais... É algo que vivimos sempre na casa. Eu case non entendo unha fin de semana sen fútbol. Parece que che falta algo.

— **E para rematar: cal sería o teu soño por cumprir como directiva do Sporting Zas? Hai algo que che faga especial ilusión conseguir?**

Pois si. Gustaríame que o club tivese un equipo xuvenil, por exemplo. Saber que hai continuidade. Non ter que andar sempre buscando xente nova da casa, senón saber que esa continuidade vai existir. Sabemos que temos escolas deportivas, pero aínda queda moito por traballar para que estean ben, en comparación co que hai ao redor. Conseguir esa continuidade, que saian xogadores de abaixo, que poidamos ter infantís, xuvenís, cadetes... e que sempre haxa xente da casa. Ese sería o maior éxito para min.

ÓSCAR DE PRADO: "O XADREZ NON É SÓ PARA XENTE LISTA, É PARA QUEN QUEIRA MELLORAR"

Óscar de Prado, mestre FIDE e coordinador, adestrador e director técnico do Club Xadrez Irindo, defende o valor formativo, social e competitivo dun deporte en auxe na Costa da Morte, con nenos de apenas cinco anos xa en competición.

O Club Xadrez Irindo leva varios anos asentado en Zas cunha escola deportiva en crecemento, máis de trinta licenzas federadas e unha participación cada vez maior en torneos. Óscar de Prado, mestre FIDE e responsable técnico, fala dun proxecto que aposta pola formación, a competición e o crecemento social do xadrez na Costa da Morte.

—Óscar, contáanos un pouquiño sobre o xadrez, un deporte bastante practicado en toda España, e na Costa da Morte non é menos, verdade?

Pois si, a verdade é que o xadrez, sendo un deporte minoritario comparado con outros, ten unha presenza considerable a nivel estatal, tamén en Galicia e, por suposto, na Costa da Morte. Estase a traballar para que cada vez máis xente o practique, sobre todo comezando nos colexios como actividade extraescolar. En algún instituto ou colexio privado incluso é unha asignatura. Tamén houbo un repunte desde a pandemia: moita xente empezou a xogar na casa e iso contribuíu moito a crear afección. Iso fixo que haxa máis practicantes.

—Que ten o xadrez para chamar tanto? Non é precisamente sinxelo, non?

Ten moitos enfoques. Fálase de xadrez educativo, xadrez competitivo... No ámbito educativo, está demostrado que axuda á memoria, á concentración, ao respecto, á toma de decisións... Mesmo hai estudos que indican que substituír unha hora de matemáticas por unha de xadrez mellora o rendemento. Tamén é útil para nenos moi inquietos: o feito de sentarse, concentrarse, gardar silencio... é un bo exercicio de disciplina. E na terceira idade é eficaz na loita contra o alzhéimer. Mesmo en empresas, para a toma de decisións, ou en cárceres, como ferramenta de rehabilitación. A parte competitiva tamén está moi viva: torneos, ligas, xogadores federados... Unha vantaxe do xadrez é que é un deporte interxeracional. Un neno pode xogar contra un adulto sen problema, e mesmo gañar. Iso permítelle a calquera idade participar e aprender.

—Alcaraz dicía que o tenis é como o xadrez. Ti tamén ves esa conexión?

Si, Alcaraz é un gran afeccionado ao xadrez. Sempre o promoveu e di que lle axuda moito á concentración. O tenis, como o xadrez, require moita fortaleza psicolóxica. Perdes a concentración un instante e podes perder a partida. En niveis altos, un erro mínimo pode ser decisivo.

—Como se organiza a actividade de xadrez na Costa da Morte e en Zas en particular?

Nos anos 90 había un boom, cunha delegación propia da federación. Logo, nos 2000, a actividade foi baixando. Agora, dende hai uns anos, estase a

recuperar grazas á colaboración entre clubs, especialmente co Club Xadrez Carballo. Irindo, que era un club pequeno, sen escola, foi un dos que se revitalizou.

Hoxe en día estamos dando clases por toda a Costa: Cabana, Ponteceso, incluso Camariñas. En Zas, levamos xa bastantes anos como escola municipal, cunha progresión moi boa, sobre todo con nenos. Fixemos un torneo escolar con case 80 participantes e tamén un torneo internacional en outubro, coincidindo coa clausura do circuíto da Deputación. Temos clases regulares, equipos nas ligas galegas, e a actividade mantense durante todo o ano, para todas as idades.

—E o club, como está estruturado?

O Club Xadrez Irindo agora é independente. Antes pertencía a unha asociación cultural e deportiva, pero agora xa funciona como club autónomo. O presidente é Óscar Fondo, o propietario de Frutas Fondo, e eu estou como coordinador, adestrador e director técnico. Son o responsable de organizar e arbitrar os torneos e o monitor da escola municipal. Temos arredor de 30 fichas, contando nenos e adultos. Moita xente doutras zonas vén federarse con nós se non teñen club no seu concello.

—Hai algunha “perliña” que apunte maneiras?

Si, hai varios nenos novos en categoría sub-8 que empezaron este ano e apuntan moi boas maneiras. Hai unha rapaza de só cinco anos que leva dous ou tres meses e xa xoga moi ben. Tamén temos un equipo con xogadores de 13 e 14 anos que estiveron a piques de ascender na liga: quedaron terceiros, empatados co segundo. Xa están a sacar ELO internacional, que é o sistema de puntuación para medir o nivel. Cando hai máis xente xogando, é máis probable que saia alguén bo. E o importante é que non o deixen, que sigan competindo e progresando.

—A que idade é recomendable empezar neste deporte?

Antes comezaban aos seis, pero agora os nenos veñen moito máis espabilados. Temos nenos e nenas de cinco anos, ou incluso antes, como no caso desa rapaza que empezou con catro e medio. Xa xogan torneos sen problema. A idade ideal está baixando.

—Onde nace a túa paixón polo xadrez?

Eu empecei xa tarde para o que é hoxe: sobre os 12 ou 13 anos. Fixeran un torneo no colexio, e ese verán apunteime a unhas clases. Empecei no instituto, gustoume e prograsei rápido. Aos 16 anos xa daba clases eu... Sempre me gustou, tanto xogar como ensinar. Son mestre FIDE, fun campión galego, son árbitro internacional, organizo torneos... Agora xogo moito menos, porque hai outras responsabilidades, pero sempre estiven moi vencellado a todas as facetas.

—Que é o que máis che apaixona deste deporte?

Que é un reto contra un mesmo. Un sempre busca mellorar, esixirse. Non lle podes botar a culpa ao árbitro ou a un compañeiro: cada decisión no taboleiro ten consecuencias. Iso fai que sexas moi autocrítico.

Tamén me gusta moito viaxar, coñecer xente, ir a campionatos... E sobre todo a parte da ensinanza. Moitas veces estou máis satisfeito vendo progresar os meus alumnos que cos meus propios logros.

—Hai un estereotipo de que é un deporte para xente moi intelixente.

Hai que tirar con ese mito. Aprender a xogar é relativamente sinxelo e pode facelo calquera, de calquera idade. Logo, xogar ben xa é outra historia, claro. Pero o importante é que non hai que ter medo: é un deporte accesible e útil, que se pode practicar sen competir, simplemente para gozar, concentrarse ou pasar o tempo.

—Óscar, xa para rematar: cando nós eramos cativos falábase de Kasparov e Kárpov. De quen falan hoxe os nenos?

O gran referente dos últimos anos foi Magnus Carlsen. Foi número un durante máis dunha década, dominando torneos con diferenza de nivel sobre o resto.

Hoxe fálase moito tamén dos xogadores indios, que están a medrar moito. Hai tres entre os doce primeiros do mundo. Tamén están saíndo moitos proxidios: hai un rapaz arxentino de once anos que xa é mestre internacional. A verdade é que cada vez hai máis talento novo, máis forte e máis preparado, grazas tamén á tecnoloxía, ás plataformas online, aos torneos de blitz...

EMILIO CORZÓN: "A NOSA IDEA É FORMATIVA: QUE OS NENOS APRENDAN XOGANDO E DISFRUTEN DO DEPORTE"

O coordinador do CD Concello de Zas reivindica a formación, a paixón polo fútbol e o compromiso cun futuro sostible para os máis novos.

O Club Deportivo Concello de Zas é moito máis ca un proxecto deportivo: é unha ponte entre pobos, unha escola de valores e un espazo onde os rapaces e rapazas medran xogando. Emilio Corzón, o seu coordinador deportivo, cóntanos como a unión do CD Baio e do Sporting Zas deu lugar a un modelo formativo que resiste co apoio do concello, o esforzo das familias e a ilusión da canteira. Porque en Zas, o fútbol comeza en equipo.

—**Emilio, contanos un pouco a historia do club. Como nace o Club Deportivo Concello de Zas e cal era a súa intención inicial?**

O proxecto do Club Deportivo Concello de Zas naceu da unión das bases do Sporting Zas e do Club Deportivo Baio. Había poucos nenos en ambos clubs, e xuntando forzas conseguíamos formar máis categorías. A idea principal é formativa, que os rapaces aprendan xogando ao fútbol e adquiran valores dun deporte colectivo. A intención era e sigue sendo chegar como mínimo ata categoría cadete, xa que tanto Baio como Zas teñen equipos a partir de xuvenís. O problema é que, cando os nenos chegan a determinada idade, moitos buscan unha competición máis forte e ás veces dan o salto a outros clubs. Con todo, este curso houbo seis nenos que xogaron connosco e deron o salto ao Club Deportivo Baio.

—**Tamén hai participación feminina no club?**

Si, desde sempre permitimos nenos e nenas en todas as categorías, tamén cando eramos Club Deportivo Baio ou Sporting Zas. Actualmente temos un número importante de nenas, non tanto como de nenos, pero proporcionalmente é salientable para un concello como o noso.

Compiten de maneira mixta. Ademais, participamos nalgún torneo exclusivamente feminino, como un ao que fomos o pasado fin de semana en colaboración co Corme CF e as Escolas Cabrejo, de Camariñas.

—**Cando se empezou a xestionar esta unión entre clubs?**

A idea vén de hai tempo. Xa no 2008 falabamos diso, inspirándonos noutros equipos da zona que funcionaban así. Pero o proxecto realmente comezou hai unha década, máis ou menos. Hai unha década que está en marcha.

—**E como valorarías esta tempada 2024/2025 que está rematando?**

Foi un ano moi positivo e ilusionante. Como dixen, os resultados deportivos non son a nosa prioridade. Buscamos a evolución dos xogadores. Por exemplo, moitos dos alevíns actuais comezaron connosco no 2009 e seguen medrando no club. Para nós o importante é que o rapaz estea a gusto. Se un neno prefire parar porque non se sente ben, respectámolo e animámolo a volver ao ano seguinte. As tempadas son longas e cada un leva o seu ritmo.

—**O nome do club inclúe "Concello de Zas". O Concello colabora co proxecto?**

Si, o Concello é o noso apoio principal. É o pilar fundamental de todo isto. A colaboración é constante, e sen eles sería moi difícil levar isto adiante.

—**Zas sempre foi terra de paixón polo fútbol. Cres que iso tamén se nota nas categorías inferiores?**

Por suposto. Aquí, entre Baio e Zas, hai unha rivalidade histórica. Era impensable noutro tempo que se unisen, pero a necesidade de manter o fútbol base fixo que todos puxéramos da nosa parte. Os resultados están aí: hoxe no Sporting Zas hai varios rapaces que comezaron connosco nos biberóns. No Club Deportivo Baio tamén. É bonito ver que a base serve para alimentar os equipos maiores dos dous clubs.

—**Tamén me comentabas que algúns rapaces e rapazas acaban indo ás seleccións e incluso medrando fora.**

Si, hai nenos e nenas que participaron en seleccións. Dúas nenas foron campioas o ano pasado. Iso demostra que hai calidade e que o traballo paga a pena.

Este ano, ao non haber cadetes, algúns rapaces buscaron ese salto a outros equipos. Pero iso tamén é parte do noso labor: formar e abrir camiño.

—**E no tocante ás instalacións, estades satisfeitos, non?**

Sinceramente, creo que temos unhas instalacións envidiables se nos comparamos con outras zonas. É certo que o campo do Club Deportivo Baio

precisa algunha mellora de tapete, está algo abandonado e necesita recambio. Pero temos a disposición tanto ese campo como o do Sporting para adestrar e competir, segundo a dispoñibilidade. E no inverno usamos tamén os pavillóns cubertos, que son fundamentais para que os rapaces non deixen de adestrar cando chove.

—**Usades o pavillón tamén, xogades a fútbol sala logo tamén?**

Si, pero sen competir. O obxectivo non é crear equipos de fútbol sala, senón aproveitar o espazo cuberto para seguir formando. Buscamos que os nenos disfruten, que se divirtan, e tamén que adquiran outros valores e roles dentro do deporte.

—**A rivalidade entre pobos tamén se nota nos máis pequenos?**

A partir de benxamíns, si. Xa empezan a querer gañar, e en alevíns xa se nota

máis. As xeracións que temos agora son moi competitivas, con 27 nenos alevíns repartidos por dous equipos, e moitos deles teñen amigos noutros clubs. Iso dálles un plus de motivación.

—**Case para rematar, unha mensaxe para as familias do concello?**

Que saiban que hai un club que se preocupa polos seus fillos e fillas. Que aquí van formarse ben, que o deporte é unha ferramenta positiva, aínda que non todos xoguen ao fútbol no futuro. A actividade física é importante, federada ou non. E aquí van desfrutala.

—**E, como coordinador, cal sería o teu soño dentro do club?**

Pois que os nenos cheguen o máis lonxe posible, e que mentres o fan, disfruten. Eu adestro para que eles gocen, para transmitirles a miña paixón. Se non a disfrutan, é imposible que lles chegue. Ese é o verdadeiro soño.

MIGUEL REY: "PASAMOS DE CATRO NENOS A COMPETIR POR TODA GALICIA, POR ESPAÑA E MESMO POR PORTUGAL"

A Agrupación Deportiva Zas é un exemplo de crecemento no tenis de mesa galego. O seu coordinador, Miguel Rey, lembra os inicios do club no ano 2005 e relata a evolución dun proxecto que hoxe chega a máis de 100 xogadores en múltiples localidades. Inclusión, formación e paixón, todo dende a Costa da Morte.

Apaixón non entende de modas nin de focos. No corazón da Costa da Morte, entre mesas, palas e ilusións, a Agrupación Deportiva Zas constrúe, día a día, un proxecto exemplar de tenis de mesa. O que empezou cunha aula de colexio e cinco nenos é hoxe unha familia que supera o centenar de xogadores, que compite por Galicia, por España e mesmo por Portugal. Miguel Rey é xogador, adestrador e coordinador do club, ademais da alma dun soño que non para de medrar.

— **Miguel, contanos un pouco. O tenis de mesa na Costa da Morte é un deporte minoritario, pero con moita paixón, non?**

— Si, con moita paixón. Agora mesmo está vindo bastante xente nova a practicar. Estamos en Zas adestrando catro días á semana e véñenlle unhas 35 ou 40 persoas.

— **Ademais de Zas, tamén dades clases noutras localidades?**

— Si, damos clases en Camariñas, en Cee, en Negreira, na Baña e en Ames. Este ano mesmo empezamos unha escoliña na Silva. Todas esas sedes forman parte da Agrupación Deportiva Zas.

— **Entón, o club está en Zas, pero traballades en varios concellos.**

— Exacto. O club ten a súa sede en Zas, e nós imos dando clases noutros núcleos poboacionais. Eses rapaces compiten co club. Por exemplo, no Campionato Galego pode ir un rapaz da Baña e outro de Zas, pero todos representan ao noso club.

— **E desas 30 e pico persoas que tedes en Zas, son veciños do propio concello ou tamén doutras zonas?**

— Son de Zas e arredores, si. Non só do núcleo.

— **Como naceu este proxecto? Cando se fundou o club?**

— O club naceu no ano 2005 por iniciativa dun profesor, que é Estevo, a verdadeira alma deste proxecto aínda a día de hoxe. Gustáballe o tenis de mesa porque tivera un profesor que lle dera clases e xogaba el tamén. Empezou no colexio de Zas a darnos clases cos coñecementos que tiña. Eu daquela era alumno no colexio e tamén del no tenis de mesa.

Comezamos con moi pouco: un equipo de cinco xogadores. Ían probando, e pouco a pouco fomos creando equipos de nenos. Eu comecei como adestrador no 2015 e ese mesmo ano empezamos a dar clases en Mazaricos. A partir de aí chegou o crecemento: Cee, Camariñas... ata chegar ás 110 persoas que temos actualmente.

— **En que categorías competides? Como funciona a competición?**

— Cando empezamos no 2005, estabamos na Segunda Galega, que daquela era a Terceira. Fomos ascendendo ata que no 2017 subimos á Segunda Nacional, subindo catro ligas. Agora o equipo masculino máis alto está en Segunda División Nacional, que é onde xogo eu xunto con outros compa-

ñeiros. A liga está centrada en Galicia porque hai moitos equipos galegos. Se houbese menos, teríamos que competir por toda España. Tamén temos un equipo masculino que este ano quedou segundo en Segunda Galega e estamos esperando confirmación do ascenso a Primeira Galega. Ademais, tiñamos un equipo en Primeira Galega que descendeu. Este ano tivemos equipos en Segunda Nacional, Primeira Galega e Segunda Galega. Mirando á sección feminina, temos un equipo en Segunda Nacional. No seu intre, a sección feminina foi potentísima no club.

— **Hai unha década, imaxinabas este nivel de evolución?**

— Non, para nada. Pasamos de catro ou cinco xogadores a competir por toda Galicia, por España e mesmo internacionalmente. No 2018 xogamos unha fase de ascenso á División de Honra Feminina, a segunda liga española. Tivemos un equipo feminino moi forte, subcampión de Primeira Nacional, e xogamos esa fase de ascenso en Madrid. Tamén conseguimos que nenas se clasificaran entre as dez mellores de España, representando á nosa zona. Campioas e subcampioas galegas. Este ano tivemos un prebenxamín subcampión galego, e catro nenos foron competir ao circuito nacional portugués. A comparación con cando tiñamos que ir ata Oleiros e xa parecía unha viaxe tremenda, mostra claramente a evolución. Agora estamos viaxando a Portugal e a Alacante para un Campionato de España.

— **Os rapaces compiten por equipos e tamén de forma individual?**

— Si. Hai unha competición por equipos, con formato parecido á Copa Davis: seis partidos por encontro, e o que gaña catro, gaña o duelo. Se hai empate 3-3, xógase un dobre de desempate. Despois hai os campionatos individuais: provinciais, galegos, estatais... Este ano mesmo fomos campións provinciais en varias categorías.

— **Ademais, é un deporte olímpico.**

— Si, desde os Xogos de Seúl 1988.

— **E tamén é moi destacable o carácter inclusivo do tenis de mesa.**

— Sen dúbida. É un deporte onde podes xogar con 8 ou con 80 anos. Temos xogadores con discapacidade competindo en equipos mixtos con persoas sen discapacidade. Na Segunda Galega hai persoas en cadeira de rodas xogando contra nenos ou veteranos. Non hai diferenzas. Só teñen algunhas normas específicas no saque, pero poden adestrar e competir como un máis. Iso é moi difícil de ver noutros deportes.

— **Como ves o teu futuro e o do club?**

— Levo como adestrador profesional desde 2017, autónomo, dando clases, e son tamén adestrador da Selección Galega. Gustárame poder centrarme máis en deportistas destacados, sen ter que dar tantas clases, e traballar de forma máis profesional con eses talentos. Iso depende de que eles queiran e poidan destacar.

A nivel de club, temos unha base potente. A idea é que eses xogadores máis xóvenes poidan competir nos equipos máis altos que ten o club e ir subindo pouco a pouco de nivel.

— **En Galicia, os clubs referencia son Arteal e Monteporreiro?**

— Si. Os dous teñen equipos en Superdivisión. Monteporreiro destaca pola canteira, con máis de 100 xogadores e moitos nenos. Arteal está máis centrado no alto nivel e ten menos base. Nós parecémonos máis a Monteporreiro polo traballo de formación.

— **Para rematar, que lles dirías aos nenos/as de Zas e da Costa da Morte?**

— Que poden vir probar cando queiran. Paramos un mes, pero agora temos un evento importante: o Torneo Fonciano Nieto, ao que veñen unhas 100 persoas. Ten un aliciente especial: pola tarde facemos unha xornada de convivencia con comida para todos os participantes, churrascada incluída. Non é só competir, tamén é convivir.

Adestramos en Zas os luns, mércores e venres durante o curso, e tamén os sábados pola mañá. Agora en verán non hai sábados. Quen queira pode buscar "AD Zas ou Tenis de Mesa Zas" en Google e atopará o número para contactar.

— **Miguel, tes a palabra para poñer o punto final á entrevista.**

— Volver mencionar que o tenis de mesa é un deporte moi agradecido. Ao principio pode custar, pero en canto metes as primeiras bolas ves progresos claros. Depende de ti e estás todo o tempo participando. A verdade é que engancha.

Pile-Poile

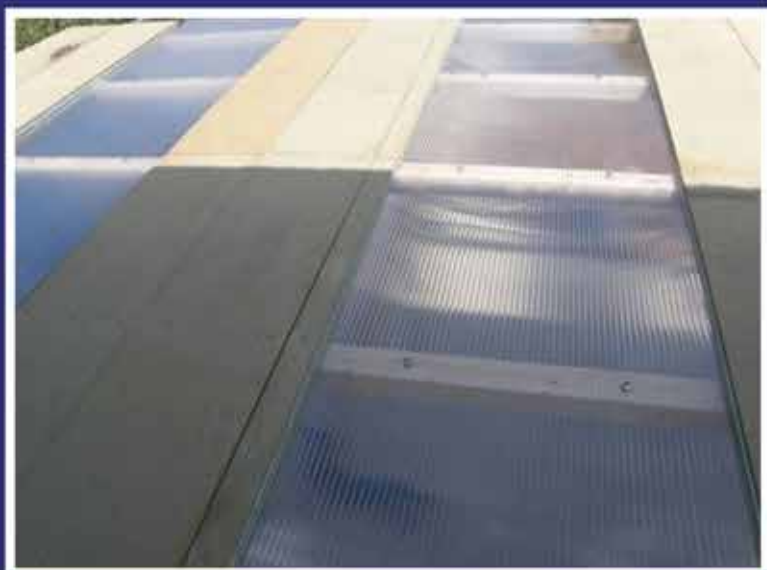
brudi
INSTALACIONES, S.L.

DEPARTAMENTO TÉCNICO

Emilio Nogareda Varela

- INSTALACIONES Y MANTENIMIENTO
- GAS INDUSTRIAL Y DOMÉSTICO E.I. EGB 15000525
- CLIMATIZACIÓN Y ACS E.I. EAI 15000890
- ENERGÍAS RENOVABLES • PISCINAS
- BAJA TENSIÓN • FONTANERÍA E.I. FO 15000622
- ALBAÑILERÍA EN GENERAL

📍 brudi@brudi.es

☎ 646 094 709

✉ Avenida de Caión, 66 - 15145 Laracha (A Coruña)

ARJOJIL

MATERIALES

BLA BLA BLA BLA

REFORMAS

BLA BLA BLA BLA

VISÍTANOS

**A CORUÑA
NANTÓN**

